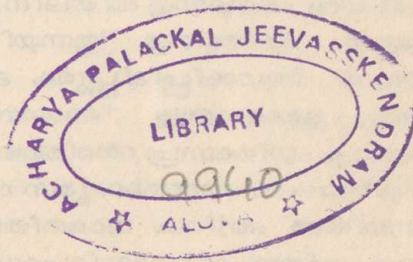

സി.എസ്.പി സഭാചരിത്രം

സി. എസ്. റി. സഭാചരിത്രം

വർഗീസ" കാഞ്ഞിരത്തുകൾ

DHARMARAM VIDYA KSHETRAM
LIBRARY

Ac. No. 11062534

Call No. K.87 / K132

കേരളം

Published by

C. S. T. Generalate, Mookkannoor

ആമുഖക്കുറിപ്പ്

കടന്നുപോയ കാലഘട്ടത്തിന്റെയും പിന്നിട്ടുപോന്ന സംഭവഗതികളുടെയും സമഗ്രവും സത്യസന്ധവുമായ വിവരണമാണല്ലോ ചരിത്രം. ജീവിതം ഒരു തുടർപ്രക്രിയയോ അനുസ്യൂത പ്രതിഭാസമോ ആകയാൽ ഇന്നലെകളിലെ ജീവിതത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ഇന്നത്തെയും നാളത്തെയും ജീവിതം നിലകൊള്ളുന്നത്. ആ നിലയിൽ ഇന്നലെത്തെ ജീവിതം എങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്നറിയുന്നത് ഇന്നത്തെയും നാളത്തെയും ജീവിതം കരുതലോടെ കരുപ്പിടിപ്പിക്കുവാൻ സഹായകമായിരിക്കും. അതുതന്നെയാണ്, ഇന്നലെകളെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയമാക്കുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രസക്തിയും പ്രാധാന്യവും. ഒരു സ്ഥാപനത്തെയോ സമൂഹത്തെയോ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ അതീതകാല ചരിത്രം അതിനോടു ഓരോ വിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കും ഇനിയും ബന്ധപ്പെടാനിടയുള്ളവർക്കും പല പ്രകാരത്തിൽ പ്രചോദനത്തിന്റെ ഉറവിടവും മാർഗ്ഗദർശനത്തിന്റെ ദീപശിവയുമായിരിക്കും. പൊതുജനമധ്യത്തിൽ ശരിയായ ധാരണയ്ക്കും വിലയിരുത്തലിനും കൂടി ആ ചരിത്രം പ്രയോജനപ്പെടുത്തണമെന്നും.

സി. എസ്. റി. സഭയുടെ ഈ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് ഞങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് മുഖ്യമായും ഉപരി പരാമർശിച്ച ചിന്താഗതിയാണെന്ന് ആദ്യമെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

1931 മാർച്ച് 19-ാം തീയതി ഔദ്യോഗികമായി ആരംഭം കുറിച്ച സി. എസ്. റി. സഭ, ദേശവർഷങ്ങൾ നീണ്ട ചരിത്രത്തിന്റെ ഇടനാഴിയിലൂടെ പല അഗ്നിപരീക്ഷണങ്ങളെയും അതിജീവിച്ചാണ് ഇന്ന് ഈ നിലയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. സംഭവബഹുലമായ ഈ കാലഘട്ടത്തിനിടയ്ക്ക് പല പ്രകാരത്തിലുള്ള തട്ടും തലോടലും സഭയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വളർച്ചയും തളർച്ചയും അനുഭവവേദ്യമായിട്ടുണ്ട്. തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കും വിവാദങ്ങൾക്കും വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. നിർണ്ണായകമായ ആ കാലഘട്ടങ്ങളിലെല്ലാം ദൈവപരിപാലനയുടെ

അദ്ദേശ്യകരങ്ങൾ സി. എസ്. റി. സഭയെ എങ്ങനെ കാത്തു സംരക്ഷിച്ചു മുന്നോട്ടാനയിച്ചുവെന്നും സഭയെ നേരിട്ട പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും പ്രതിസന്ധികളെയും സഭാംഗങ്ങൾ എങ്ങനെ വിജയകരമായി തരണം ചെയ്തുവെന്നും തികച്ചും യഥാർത്ഥമായി പ്രതിപാദിക്കുവാനാണ് ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്. സംഭവങ്ങളെയും ചരിത്രസാഹചര്യങ്ങളെയും നിഷ്പക്ഷമായും ഉണർച്ചയുടെ തനിമയോടെയും രേഖപ്പെടുത്തുവാനല്ലാതെ, വസ്തുതകളെ വളച്ചൊടിക്കുവാനോ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മറച്ചുവയ്ക്കുവാനോ ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. ചരിത്രവിവരണത്തിന്റെ സമർത്ഥനത്തിനും സാധുതയ്ക്കും, അനുപേക്ഷണീയമായതിൽ കവിഞ്ഞുള്ള വൈയക്തിക പരാമർശനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യവും എടുത്തുപറയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

സി. എസ്. റി. സഭയുടെ താല്പര്യമനുസരിച്ച്, പ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായ ശ്രീ. വറുഗീസ് കാഞ്ഞിരത്തുകലാണം ഈ ചരിത്രരചന നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. ലഭ്യമായ എല്ലാ ചരിത്രരേഖകളും പരിശോധിച്ചു യഥാസന്ദർഭം വിന്യസിച്ചും ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായുള്ള അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിലൂടെയും ആധികാരികമായ കത്തുകളിലൂടെയും ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളിലൂടെയും സമാഹരിച്ച വസ്തുതകൾ യഥാർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചും തൃപ്തികരമായ രീതിയിൽ ചരിത്രരചന നിർവഹിച്ച അദ്ദേഹത്തോടു ഞങ്ങൾക്കുള്ള നന്ദി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുകയാണ്.

പുരുഷനിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അച്ചടി പൂർത്തിയാക്കിത്തന്ന വിയാനി പ്രസ്സ് മാനേജുമെൻറിനോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

സി. എസ്. റി. സഭാസ്ഥാപകനും ബാലാരിഷ്ഠതകളിൽ നിന്നും സഭാശിശുവിനെ വാത്സല്യപൂർവ്വം സംരക്ഷിച്ച സ്നേഹപിതാവുമായിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗുസ്റ്റീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമേനിയുടെയും, സന്നദ്ധ സാഹോദര്യത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വവും തനിമയും നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് സഭാവിഭജനം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിയ സ്നേഹോദാരചരി

തരം ക്രാന്തദർശിയുമായിരുന്ന അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെയും പാവനസ്മരണയ്ക്കുമുമ്പിൽ ആദരാഞ്ജലി അർപ്പിക്കുവാനും ഈ അവസരം ഞാൻ വിനിയോഗിക്കുന്നു.

പൈതൃകമായ സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടെ, സി.എസ്.ററി. സഭയ്ക്കു രക്ഷാധികർത്തൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എറണാകുളം അതിരൂപതാധ്യക്ഷൻ അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ മാർ ആന്റണി പടിയറ തിരുമേനിയോടുള്ള അഗാധമായ കടപ്പാടും നന്ദിയും സാദരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം, സാദരസ്മരണാർഹനായ പാറേക്കാട്ടിൽ പിതാവിന്റെ കാലംമുതൽ അതിരൂപതാരേണകാര്യായ ചുമതലക്കാരനെന്നനിലയിൽ സി.എസ്.ററി. സഭയോടു പല പ്രകാരത്തിൽ ബന്ധപ്പെടുകയും സഭയുടെ വളർച്ചയിൽ സജീവതാല്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്ന, നവാഭിഷിക്തനായ സഹായമെത്രാൻ അഭിവന്ദ്യ മാർ ജേക്കബ് മനത്തോടത്തു പിതാവിനോടുള്ള സ്നേഹാദരവുകൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും സി.എസ്.ററി. സഭയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥയായ വി. ചെറുപുഷ്പത്തിന്റെ അനർഗ്ഗളമായ അനുഗ്രഹവർഷത്തിനായി ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് സി.എസ്.ററി. സഭയുടെ ഈ പ്രഥമചരിത്ര സന്ധി കേരളസഭാസമക്ഷം സവിനയം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ബ്ര. ജോസഫ് മുണ്ടുമുഴിക്കര സി. എസ്. ററി.

സുപ്പീരിയർ ജനറൽ

സി. എസ്. ററി. ജനറലേറ്റ്

മുക്കന്നൂർ

20-12-1992

15-12-1992

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

1999-2000
Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

രണ്ടു വാക്ക്

സി. എസ്. റി. സഭയെപ്പറ്റി, കാര്യമായ പിടിപാടൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട്, സഭയുടെ ചരിത്രരചനാസംബന്ധമായ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കണമെന്നു സഭയുടെ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ റവ. ബ്രദർ ജോസഫ് മുണ്ടുമുഴിക്കര സി.എസ്.റി. ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അല്പം ആശങ്കയോടെയാണ് ആ സംരംഭത്തോടു സഹകരിക്കാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനായത്. എന്നാൽ, ചരിത്രരചനയ്ക്കു സഹായകമായ രേഖകളും കുറിപ്പുകളും മറ്റു വസ്തുതകളും ലഭ്യമായതോടെ ഉത്സാഹപൂർവ്വം ഞാൻ അവയുടെ പരിശോധനയിലും പഠനത്തിലും ഏർപ്പെട്ടു. കൂട്ടത്തിൽ പ്രായം ചെന്ന ഏതാനും സഭാംഗങ്ങളുമായി ആശയസംവാദവും നടത്തി. അങ്ങനെ സമാഹരിച്ച അറിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ ചരിത്രരചന പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു.

രേഖകളുടെയും തെളിവുകളുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ, സംഭവങ്ങൾ സ്വയം സംസാരിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു രചനാശൈലിയാണ് ഞാൻ ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏകപക്ഷീയമായ നിഗമനങ്ങളോ സ്വകീയമായ അഭിപ്രായ പ്രകടനങ്ങളോ ഒഴിവാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ചരിത്രഗതിയുടെ സത്യസന്ധമായ അനാവരണത്തിന് അനിവാര്യമായ ചില പരാമർശങ്ങൾ ചേർക്കേണ്ടതായും വന്നിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയുടെ പേരിൽ അതു ക്ഷന്തവ്യമായിരിക്കുമെന്നും കരുതുന്നു.

ഈ ചരിത്രരചന അനായാസകരമാക്കുവാനുള്ള എല്ലാവിധ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും യഥാവസരം നൽകിയ ബ. സുപ്പീരിയർ ജനറലിനോടും സഭയിലെ മറ്റു അംഗങ്ങളോടുമുള്ള നന്ദിയും ഷഷ്ടിപൂർത്തി കഴിഞ്ഞ സി. എസ്. റി. സഭയുടെ ഒരു ചരിത്രം ഇതാദ്യമായി എഴുതാൻ സാധിച്ചതിലുള്ള കൃതാർത്ഥതയും കൂടി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

സി. എസ്. റി. സഭാസ്ഥാപകൻ
മാർ അഗസ്റ്റിൻ കണ്ടത്തിൽ

എറണാകുളം വികാരി അപ്പസ്തോലിക്ക
മാർ ജൂയിസ് പഴേപറമ്പിൽ

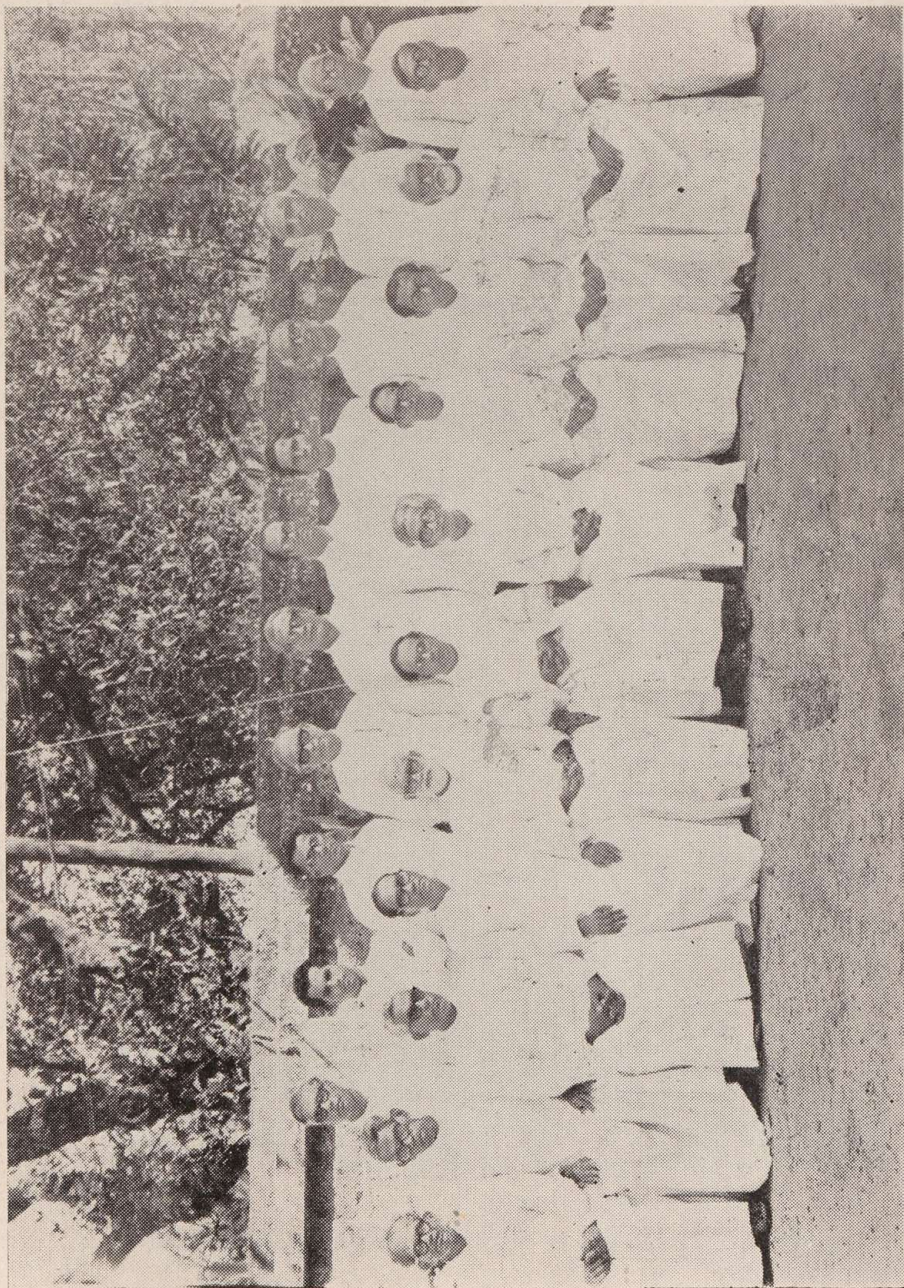
സന്യാസ സാഹോദര്യത്തിന്റെ തനിമയും വ്യക്തിത്വവും
നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു് സഭാവിജേനം നടത്തിയ
അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ ജോസഫ് പാരേക്കാട്ടിൽ

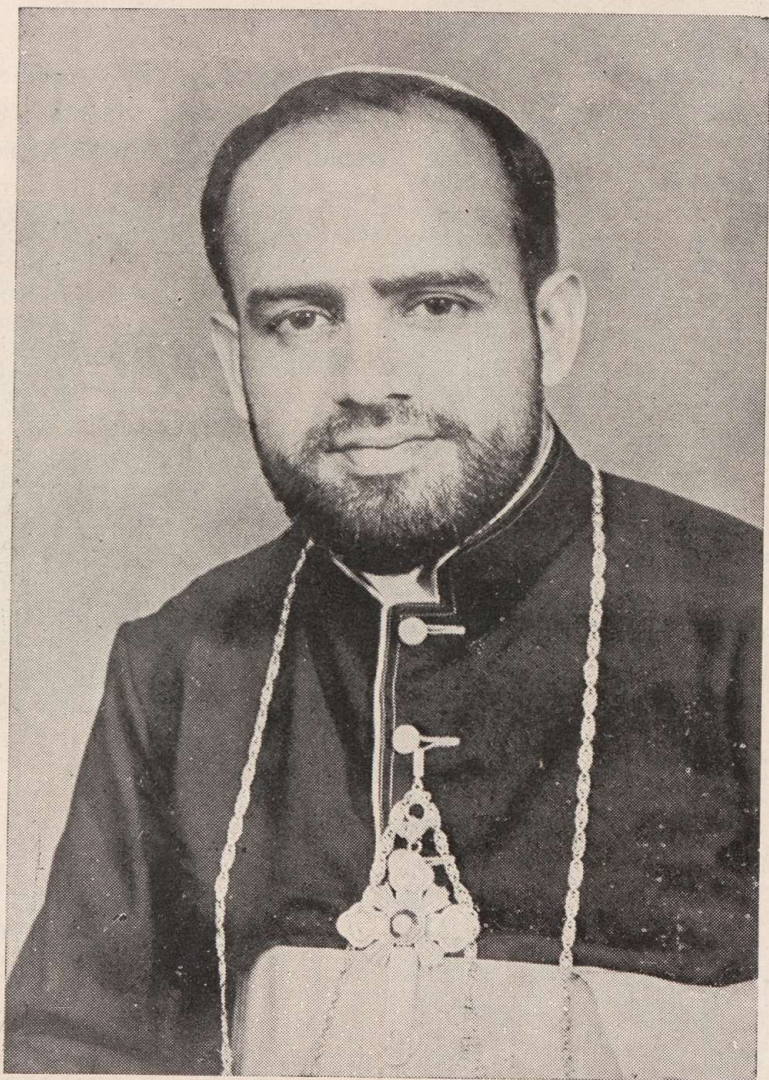
സി. എസ്. റി. സഭയുടെ രക്ഷാധികാരി
അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ ആൻറണി പടിയറ

സി. എസ്. റി. സഭയുടെ സഹ രക്ഷാധികാരി
മാർ ജേക്കബ് മനത്തോടത്ത്

1979-ൽ സോവിയറ്റ് സമയത്തുണ്ടായിരുന്ന സഹോദരന്മാർ

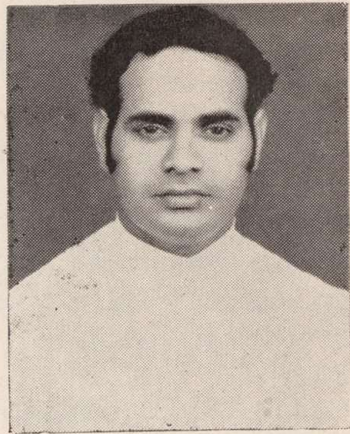
സി. എസ്. റി. സജ്ജ് പ്രതിബന്ധങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും നേരിട്ട അവസരത്തിൽ അവയെ വിജയപൂർവ്വം തരണംചെയ്യുന്നതിനു നേതൃത്വം നൽകുകയും പൈതൃകമായ സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടെ രക്ഷാധികർത്തൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന താമര ശ്ലേരി രൂപതാധ്യക്ഷൻ

മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ മങ്കുഴിക്കരി

സി. എസ്. റി. സഭാവിഭജനശേഷം
തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സുപ്പീരിയർ ജനറാളന്മാർ

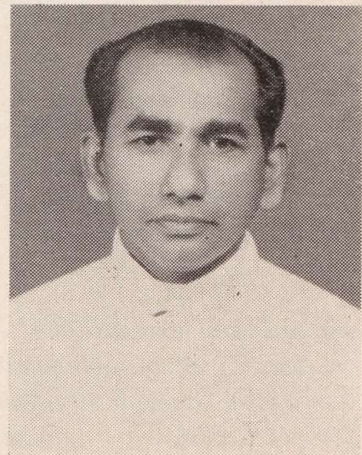
റവ. ബ്രദർ അൽഫോൻസ്
മാടഗ്ലേറി C.S.T.

റവ. ബ്രദർ ബോർജിയ
അണ്ണാത്തുകുഴി C.S.T.

റവ. ബ്രദർ ഫിലിപ്പ് മൂലൻ
C.S.T.

റവ. ബ്രദർ ജോസഫ്
മുണ്ടമുഴിക്കര C.S.T.

ഒന്നു

മഹത്തായ ഒരു ദാനത്തിൽ നിന്നു തുടക്കം

കളങ്ങര ഇട്ടീരാ ഗർവാസിസു മൂക്കനൂരെ ഒരു പ്രമുഖ കത്തോലിക്കുകുടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്നു. അവിവാഹിതനായ അദ്ദേഹം ഒരു അല്പമായ പ്രേഷിതനായി കേതജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. സന്നയാസസഹോദര പ്രസ്ഥാനത്തോടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് കൂടുതൽ താൽപര്യവും ആഭിമുഖ്യവും. അക്കാലത്ത് എറണാകുളം രൂപതയിൽ വേദപ്രചാര പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അനാഥാലയ സംരക്ഷണത്തിലും മറ്റും ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന സേവനനിരതനായ ജൂയിസു ബ്രദേറുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചതാകാം സഹോദരസന്നയാസപ്രസ്ഥാനത്തോടു ഗർവാസിസിനു സവിശേഷമായ ആകർഷണം തോന്നാൻ കാരണം.

ഏതായാലും ആദർശധീരനായ ഗർവാസിസു, തനിക്കു അവകാശപ്പെട്ട കുടുംബസ്വത്തു സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും ശാശ്വതനന്മ കൈവരുത്തുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു സന്നയാസസഹോദരപ്രസ്ഥാനം. ആരംഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒന്നിനു പിറകേ ഒന്നായി മൂന്നു ദാനാധാരങ്ങൾ വഴി എറണാകുളം രൂപതാധ്യക്ഷനു കൈമാറി. സ്വന്തം വീതത്തിൽപ്പെട്ട ഏതാണ്ട് അൻപതു ഏക്കർ ഭൂപ്രദേശമാണ് ഗർവാസിസു രൂപതയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുത്തത്.

മൂക്കനൂരിൽ താമസിയാതെ ഒരു സന്നയാസസഹോദര പ്രസ്ഥാനം സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ദാനാധാരത്തിലെ പ്രധാന വ്യവസ്ഥ. സഹോദരസ്ഥാപനം വഴി അനാഥ സംരക്ഷണം, തൊഴിൽപരിശീലനം, ഗ്രാമവികസനം, പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം ആദിയായ കർമ്മപരിപാടികളും പ്രായോഗികമാക്കണമെന്ന് ദാതാവു ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായി ആധാരങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

ആധാരങ്ങൾ - അടിസ്ഥാനങ്ങൾ

പരിത്രത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യതയ്ക്കും പ്രതിപാദ്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയ്ക്കും വേണ്ടി പ്രസ്തുത ദാനാധാരങ്ങൾ മുഴുവനായി തന്നെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുകയാണ്:

I

ആയിരത്തി എൺപത്തയ്യൊമാണ്ട്, മിഥുനമാസം പതിനെട്ടാം തീയതി കൊച്ചിശീമ എറണാകുളം പ്രവൃത്തിയിൽ കോവിൽവട്ടം മുറിയിൽ എറണാകുളം സുറിയാനിമെത്രാസന അരമനയിൽ ഇരിക്കും എറണാകുളം വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയായ എത്രയും പെരിയ പെരിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട പഴേ പറമ്പിൽ മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ അവർകൾ പേർക്ക്, തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനം ആലങ്ങാട്ടു താലൂക്ക് കോതകുളങ്ങര പ്രവൃത്തി മുക്കന്തൂരുകരയിൽ കളങ്ങര നസ്രാണി ക്രിസ്തുമതം ഇട്ടീരായുടെ മക്കൾ, കൃഷി മുപ്പത്തൊൻപതു വയസ്സായ ഗർവാദീസും മുപ്പത്തേഴുവയസ്സായ പെരലോസും ടി കരയിൽ കുരിശുകൽ നസ്രാണി ടി മതം അന്തോണി മകൻ കൃഷി നാലുത്തിയഞ്ചുവയസ്സായ അല്ലെശും കൂടി എഴുതിക്കൊടുത്ത ദാനപത്രം. താഴെ പട്ടികയിൽ പറയുന്ന 1-ാം നമ്പ്ര വസ്തുക്കൾ ഞങ്ങളിൽ 1-ം 2-ം-കക്ഷികളുടെ പേരിൽ പതിഞ്ഞും 2-ാം നമ്പ്ര വസ്തു 1-ം 2-ം കക്ഷികളുടെ വകയ്ക്ക് 3-ാം കക്ഷിപേരിൽ പണ്ടാരവക പാട്ടം പതിപ്പിച്ചു. 1-ം 2-ം-കക്ഷികളുടെ വകയാകെ തറവില മുതലായതു കെട്ടിയും ഇരിക്കുന്നതും ഇതുകൾ 1-ം 2-ം-കക്ഷികളുടെ വകയായി അവർ കൈവശം വെച്ചു കരം തീരുവസഹിതം അന്നുവെച്ചു വരുന്നതും ആകുന്നു. സഹോദരന്മാരുടെ ഒരു സന്നയാസസഭയും അതോടുചേർന്ന് ഒരു അനാഥശാലയും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും അതിൽ അനാഥപൈതങ്ങളെ ചേർത്തു വളർത്തി പരിപാലിക്കയും സഹോദരന്മാർ കാലോചിതമായ സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസം മുതലായവകളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും ഒരു കരകൗശലശാലയും വിദ്യാഭ്യാസ സ്കൂളും ഏറ്റെടുത്തി, അതിൽ, പുറമേ നിന്നും വരുന്ന മറ്റെല്ലാ ജാതിക്കാരുടെ കുട്ടികളെയും ചേർത്തു സഹോദരന്മാരും ആവശ്യപ്പെടുന്ന മറ്റ് അദ്ധ്യാപകന്മാരും

റെ കൂട്ടിച്ചേർത്തും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും നടത്തിക്കുന്നതിനും ക്രിസ്ത്യാനികളാവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവരെ ചേർത്തു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും മുഖദാവിൽ താല്പര്യമുള്ളതും അതിൽ ഞങ്ങൾക്കും ആഗ്രഹമുള്ളതും ആകയാൽ അതിലേക്കു താഴെ പട്ടികയിൽ പറയുന്ന വസ്തുക്കൾ അറുന്നൂറുരൂപ വിലവച്ചും ഞങ്ങൾക്കുള്ള സകല അവകാശബാധ്യതകളും കൈവശവും വിട്ടും ദാനമായി ഭയിഞ്ഞു തന്നിരിക്കുകൊണ്ടും പേരിൽക്കൂട്ടി കരംതിത്തു സർവസാതന്ത്ര്യമായി അടക്കി അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനും പൂണ്ണമായി സമ്മതിച്ചു ഈ ദാനപത്രം എഴുതിതന്നിരിക്കുന്നു..... വസ്തുവിവരം നമ്പ്രം കോട്ടയം ഡിസ്ട്രിക്റ്റിൽ ആലങ്ങാടു സബ് ഡിസ്ട്രിക്റ്റിൽ ടി താലൂക്കു കോതകളങ്ങര പ്രവൃത്തി ടി പകുതി മുക്കന്നൂരുകര കയിപ്രമ്പാടൻ പൌലോവും മാടശ്ശേരി വറിയും കളങ്ങര പൌലോവും പേരിൽ പതിവുപറമ്പുകൾക്കുമേക്കു, കിഴമേൽ വഴിക്കു വടക്കു, തെൻവടൽ വഴിക്കു കിഴക്കു, വരാപ്പുഴ മിഷ്യൻ വക പറമ്പിനു തെക്കു സർവ്വേ 1003/1 നാലേക്കർ തൊണ്ണൂററിനാലുസെൻറും 1002/1 എ ലറൻ അഞ്ചു ഏക്കർ അറുപത്തൊന്നു സെൻറും ടി നമ്പ്രം സി ലറൻ ആറു ഏക്കർ പതിമൂന്നുസെൻറും 621/1 എ ലറൻ അഞ്ചു ഏക്കർ ഇരുപതു സെൻറും ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളും നമ്പ്രം 2 ടി എലുക സർവ്വേ 1002/1 ഡി ലറൻ എട്ടു ഏക്കർ എൺപതു സെൻറുള്ള സ്ഥലവും ഉൾപ്പെടെ മുണ്ടപ്പിള്ളി പറമ്പെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന ഭൂമി നിലമലമരമടക്കവും പുറയും ആകുന്നു. എന്ന് ടി ഗർവാദീസു (ഒപ്പ്) ടി പൌലോസു (ഒപ്പ്) ടി അല്ലെശു (ഒപ്പ്) സാക്ഷി 1-പഴങ്ങനാടുകര തരകൻ കടിപ്പറമ്പിൽ പാക്കും ആലക്കു ചൈലി കഞ്ഞവര (ഒപ്പ്) 2- വാപ്പാലശേരികര പാലാട്ടി വറിയതു കൊച്ചുകഞ്ഞിപൌലോ (ഒപ്പ്) ചൊമായ മങ്ങലത്തു പരമീശ്വരൻ കർത്താവു കൈപ്പട-വെട്ടുതിരുത്തില്ല.

-ആലങ്ങാടു സബ് റജിസ്ട്രാഫീസു 1085 മിഥുന മാസം 20-ാം തീയതിയിലെ 1-ാം പുസ്തകം 22-ാം വാല്യം 254 മുതൽ 256 വരെ വശങ്ങളിൽ 3587-ാം നമ്പരായി രജിസ്റ്റർചെയ്തു-

1910-ലാണ് ഈ ദാനാധാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതു്. ഈ ദാനാധാരം സംബന്ധിച്ചു് ദാതാവായ ഗർവാദീസു് പല വട്ടം എറണാകുളം അരമനയിൽ ചെന്ന് മെത്രാനച്ചനുമായി

ആശയവിനിമയം നടത്തിയിരിക്കണം. അനാഥബാലന്മാരുടെ സംരക്ഷണം, കൈത്തൊഴിൽ പരിശീലനം, പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം ഇത്യാദികാര്യങ്ങളുടെ നിർവഹണത്തിനു പകരിക്കുന്ന ഒരു സഹോദരപ്രസ്ഥാനം ഉടലെടുക്കുന്നതിൽ മെത്രാൻ തിരുമേനിക്കും ഏറെ താല്പര്യമുണ്ടെന്നു നേരിട്ടു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടാവാം. ആദ്യത്തെ ആധാരത്തിലെമ്പോലെ തുടർന്ന് 1911-ൽ നടത്തിയ രണ്ടാമത്തെ ദാനപത്രകൈമാറ്റത്തിലും അക്കാര്യങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

II

ആയിരത്തി എൺപത്തൊന്നാണ്ടു് കന്നിമാസം ഇരുപത്തിഒൻപതാം തീയതി കൊച്ചിശീമ എറണാകുളം പ്രവൃത്തിയിൽ കോവിൽപട്ടം മുറിയിൽ എറണാകുളം സുറിയാനി മെത്രാസന അരമനയിൽ ഇരിക്കും എറണാകുളം വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയായ എത്രയും പെരിയ പെരിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട പഴേപറമ്പിൽ മാർ ജൂയിസ് മെത്രാന്മാൻ അവർകൾ പേപ്പർ തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തും കോതകുളങ്ങര പ്രവൃത്തിയിൽ മൂക്കന്നൂരുകരയിൽ കുളങ്ങര നസ്രാണി ക്രിസ്തുമതം ഇട്ടീരായുടെ മക്കൾ കൃഷി നാല്പതുവയസ്സായ ഗർവാദീസും മുപ്പത്തേഴുവയസ്സായ പൌലോസും ടി കരയിൽ കുളങ്ങര നസ്രാണി മാത്തു മകൻ ടി മതം കൃഷി മുപ്പത്തിയഞ്ചുവയസ്സായ പൌലോവുംകൂടി എഴുതിക്കൊടുത്ത ദാനപത്രം. താഴെ പട്ടികയിൽ പറയുന്നതിൽ സർവ്വേ 651/1 എ നമ്പ്ര് ഭൂമിത്തങ്ങളിൽ 1-ാം, 2-ാം- കക്ഷികളുടെ വകയും 1-ാം പേരുകാരന്റെ പേരിൽ കിട്ടിയ 1290-ാം നമ്പ്ര് പട്ടയത്തിൽകൊണ്ടും സർവ്വേ 1002/1 ഇ ലറർ ഭൂമി 1-ാം, 2-ാം കക്ഷികളുടെ ചിലവിന്മേൽ ദേഹണ്ഡം ചെയ്തും അവരുടെ വകയ്ക്കായി 3-ാം കക്ഷി പേരിൽ പതിപ്പിച്ചും ടിയാന്റെ പേരിൽ കിട്ടിയ 1298-ാം നമ്പ്ര് പട്ടയത്തിൽ കൊള്ളിച്ചും ഇരിക്കുന്നതും 1-ാം, 2-ാം കക്ഷികൾ കൈവശംവച്ചു കരവും കുടിശ്ശിവയും തീർത്തും അനുഭവിച്ചുവരുന്നതും ആകുന്നു. സഹോദരന്മാരുടെ സന്നയാസസഭയ്ക്കും അതോടുചേർന്നു് അവരുടെ നടത്തലിൻകീഴ് ഒരു അനാഥശാലയും സ്ഥാപിക്കു

നന്നിനു വേണ്ടി 1085-ലെ 3587-ാം നമ്പ്രം ആധാരംമൂലം തന്നിട്ടുള്ളതിനും പുറമേ ആ ഉപയോഗത്തിലേക്കായി താഴെ പറയുന്ന വസ്തുക്കൾ മുന്തൂറു സർക്കാർരൂപ വിലവച്ചു ഞങ്ങൾ ക്കുള്ള സകല അവകാശബാധ്യതകളും പരിഹാരം വിട്ടും ഒഴിഞ്ഞു ഭാനമായി കൈവശപ്പെടുത്തി തന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ, ആയതു പേരിൽ കൂട്ടി കരംതീർത്ത് അടക്കി അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു പൂർണ്ണമായി സമ്മതിച്ചു ഈ ഭാനപത്രം എഴുതിത്തന്നിരിക്കുന്നു. വസ്തുവിവരം കോട്ടയം ഡിസ്ട്രിക്ട് ഓഫ് ആലങ്ങാടു സബ് ഡിസ്ട്രിക്ട് ഓഫ് ടി താലൂക്ക് കോതകുളങ്ങര പ്രവൃത്തി ടി പകുതി മൂക്കന്തര കരയിൽ 3-ാം കക്ഷി മുതൽപേരുടെ പേരിൽ പതിവുള്ള പറമ്പുകൾക്കു മേക്കു, ചരിയംപറമ്പുകൾക്കു വടക്കു, തെൻവടൽ വഴിക്കു കിഴക്കു, മാടശ്ശേരി പൌലോ വറിയതു മുതൽ പേരു പേരിൽ പതിവുപറമ്പിനു തെക്കു പണ്ടാരവക പാട്ടം സർവ്വേ 651/1 എ ലറർ ഏഴേക്കർ മുപ്പത്തൊൻപതു സെന്റർ 1002/1 ഇ ലറർ ആറേക്കർ എഴുപത്തഞ്ചുസെന്റർ ഉള്ള ഭൂമികൾ നിലഫലമരമടക്കം ആകുന്നു. എന്ന് ടി ഗർവാദീസ് (ഒപ്പ്) ടി പൌലോസ് (ഒപ്പ്) ടി പൌലോ (ഒപ്പ്) സാക്ഷി 1-ഇഞ്ചയ്ക്കു വറിയത്ത് ഉത്തപ്പ് (ഒപ്പ്) 2-മാടശ്ശേരി വറിയതു ചാക്ക (ഒപ്പ്). തെക്കെമാത്തിൽ രാമചന്ദ്രൻ കൈപ്പട (വെട്ടുതിരുത്തില്ല).

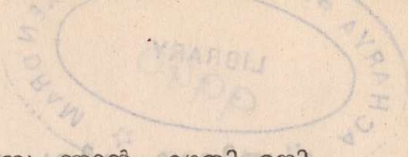
—ആലങ്ങാടു സബ് രജിസ്ട്രാഫീസ് 1086 കന്നി 29-ാം തീയതിയിലെ 1-ാം പുസ്തകം 4-ാം വാല്യം 377-ം 378-ം വശങ്ങളിൽ 521-ാം നമ്പരായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു—

കുളങ്ങര ഗർവാദീസ് മുതൽപേർക്കു കടംബന്ധത്തു നിയമപ്രകാരം ഭാഗഉടമ്പടിവഴി തിരിച്ചുകിട്ടിയത് 1913-ലെ 2925-ാം നമ്പർ രജിസ്ട്രാഫീസ് കരണം മുഖേനയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ആ തീയതിക്കു മുമ്പു നടന്ന, മുൻഭാനാധാരങ്ങൾ രണ്ടിലും ഗർവാദീസിനു പുറമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ താൽപര്യപ്രകാരം കൂട്ടവകാശികളായവരും കക്ഷിചേരേണ്ടിവന്നത്. എന്നാൽ, മൂന്നാമത്തെ ആധാരം ആളോഹരിവീതം നിർണ്ണയിച്ചു രജിസ്ട്രാഫീസ് കരണം നടത്തിയതിനു ശേഷമായതുകൊണ്ടാണ് ഭാരതാവായ ഗർവാദീസ് മാത്രം അതിൽ കക്ഷിയായാൽ മതിയെന്നു വന്നത്. അഞ്ചേകാൽ ഏക്കറോളം സ്ഥലം വീണ്ടും ഭാനമായും ഉദ്ദിഷ്ടലക്ഷ്യമായ സഹോദരസന്നയാസാശ്രമ

മത്തിനും അനാഥശാലയ്ക്കും താല്പകാലികമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്ന, സാമാന്യം സൗകര്യപ്രദമായ സ്വന്തം കെട്ടിടവും ഒൻപതേക്കർ സ്ഥലവും തീർത്ഥം പറിക്കൊണ്ടുമാണ് ഈ ആധാരം നടത്തിയിരിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തെ ആധാരം കഴിഞ്ഞു നാലു വർഷത്തിനുശേഷമാണ് ഈ കരണം നടക്കുന്നത്, അതായത് 1915-ൽ.

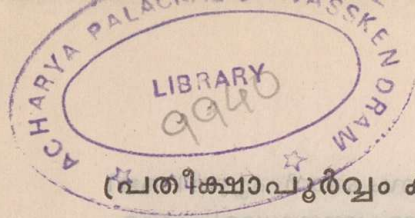
III

ആയിരത്തിത്തൊണ്ണൂറാമാണ്ടു കന്നിമാസം പതിനാലാം തീയതി കൊച്ചിശീമ എറണാകുളം പ്രവൃത്തിയിൽ കോവിൽ വട്ടം മുറിയിൽ എറണാകുളം സുറിയാനി മെത്രാസന അരമനയിൽ ഇരിക്കും എത്രയും പെരിയ പെരിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട പഴേപറമ്പിൽ മാർ ജൂയീസ് മെത്രാനച്ചൻ അവാർകൾ പേപ്പർ കോതകുളങ്ങര പ്രവൃത്തിയിൽ മുക്കന്തൂർ കരയിൽ കുളങ്ങര നസ്രാണി ഇട്ടീര മകൻ സ്വസ്ഥം നല്പത്തഞ്ചു വയസ്സായ ഗർവാദീസ് എഴുതിക്കൊടുത്ത ആധാരം. താഴെ പട്ടികയിൽ പറയുന്ന വകകൾ 88-ലെ 2925-ാം നമ്പ്ര് ഭാഗഉടമ്പടിപ്രകാരം എനിക്കു ഭാഗത്തിൽ സിദ്യിച്ചു ഞാൻ കൈവശം വെച്ചു കരം തീർത്തു അനുവേിച്ചു വരുന്നതാകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള പട്ടിക വസ്തുവകകളിൽ സർവ്വേ 1002/1 എ ലററിൽ തെക്കുവശം അഞ്ചു ഏക്കർ പതിനേഴു സെൻറു സ്ഥലം (സന്നയാസസഹോദരന്മാരുടെ, ആശ്രമവും മറ്റും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി മുഖദാവി ലേക്കു മുൻദാനം തന്നിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉപയോഗാത്മം) ഇങ്ങന്തു ററിഎൺപതു ബ്രിട്ടീഷുരൂപാ വില വെച്ചു ദാനമായിട്ടും ശേഷം സ്ഥലവും കെട്ടിടവും കൂടി തൊള്ളായിരത്തിഎൺപതു ബ്രിട്ടീഷു രൂപ വില സമ്മതിച്ചു തീരായിട്ടും എഴുതിതന്നു. തീരുവില താഴെപറയുംപ്രകാരം ബോധ്യംവന്നു പട്ടികവകകൾ സകല അവകാശബാധ്യതകളും വിട്ടും ദാനവും തീരുമായി ഒഴിഞ്ഞു കൈവശപ്പെടുത്തി തന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ വകകൾ നടത്തിച്ചും പേരിൽകൂട്ടി കരംകൊടുത്തും അടക്കി അനുവേിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു പൂർണ്ണമായി സമ്മതിച്ചും പുരയുടെ താക്കോലുകൾ ഇതൊന്നിച്ചുവെച്ചും ഈ ആധാരം എഴുതിതന്നിരിക്കുന്നു. തീരുവില പററിയതിൻ വിവരം: പട്ടികവകകളിൽ സ്ഥാപിച്ചു പറവട്ടത്തു പടിഞ്ഞാറേ മനസ്സൽ നാരായണൻ

പരമേശ്വരൻ നമ്പൂരിക്ക് ഇന്നേദിവസം ഞാൻ എഴുതി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഈടപണയാധാരപ്രകാരം കൊടുത്ത ആധാരം മടക്കിവാങ്ങുന്നതിനു വകനിറുത്തി പററു രൂപാ എഴുത്തററുപത്തേഴ് അണ ഒൻപതു പൈ നാല്പ്. മെത്രാന ചുൻ അവറുകളോടു മുൻപററുരൂപാ മുപ്പത്തിരണ്ട് അണ ആറ് പൈ എട്ട് മുക്കുന്നൂരുപള്ളി വികാരി വേഴപ്പറമ്പിൽ മാണിയരസേപ്പ കത്തനാരച്ചൻ കൈവഴി റൊക്കം വാങ്ങിയ രൂപ ഒരൂററി എൺപതു്. ഈ വിവരത്തിൻപടി പററു ബ്രിട്ടീഷു രൂപാ തൊള്ളായിരത്തി എൺപതു്. വസ്തുവിവരം: കോട്ടയം ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് അങ്കമാലി സബ് ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ആലങ്ങാട്ട താലൂക്കു കോതകളങ്ങര പകുതി മുക്കുന്നൂരു കരയിൽ ഞാൻ മുതൽപേർ മറെറക്കാടൻ ചെറിയതു ഔസേപ്പിനു തീറുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനും ടിയാനു ഭാഗത്തിൽ കിട്ടിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനും മേക്കു്, കരമററം നിലത്തിനും മുഖഭാവിൽ നിന്നു തീറുവാങ്ങിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനും വടക്കു്, വഴിക്കു കിഴക്കു്, മാടശ്ശേരി ചാക്കുവും പുതുശ്ശേരി പൌലോവും വക പുരയിടങ്ങരക്കു തെക്കു പണ്ടാരവക പാട്ടം സർവ്വേ 1002/1 എ ലററർ എട്ടേക്കർ എൺപത്തഞ്ചു സെൻറും 1051/4 അഞ്ചേക്കർ നാല്പത്തിയാറു സെൻറും വിസ്തീർണ്ണമുള്ള കരമററവും നീരോലിയും പുരയിടങ്ങര ഒന്നായി കിടപ്പുസ്ഥലത്തിൽ 1002/1 എ ലറററിലെ വടക്കുകിഴക്കെ അററം പുതുശ്ശേരി ചാക്കു പൌലോവിൻറെ പുരയിടത്തോടു ചേർന്നു പതിനാലു സെൻറു സ്ഥലം ടി പൌലോവിനു കൊടുത്തുപോയതു കഴിച്ച ശേഷം പതിനാല്പ് ഏക്കർ പതിനേഴു സെൻറു സ്ഥലവും അറുപത്തൊന്നു കോൽ നാലു വിരൽ കിഴത്തററ ചുററിൽ കല്ലും മററവുംകൊണ്ടു പണിയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ കെട്ടിടവും അതോടു ചേർന്നുള്ള കൂട്ടിക്കെട്ടും ആകുന്നു. എന്നു ടി ഗർവാദീസു് (ഒപ്പു്) സാക്ഷി 1-മാടശ്ശേരി പൌലോചാക്കു (ഒപ്പു്) 2-പറമ്പി വക്കി പൈലി (ഒപ്പു്) പടിഞ്ഞാറേവാര്യത്തു ശംകരവാര്യർ കൈപ്പട (ഒപ്പു്)-(വെട്ടുതിരുത്തുകളുടെ യാദാന്തു പകർത്തിയിട്ടില്ല).

—അങ്കമാലി സബ് രജിസ്ട്രാഫീസു് 1090 കന്നി 14-ാം തീയതിയിലെ 1-ാം പുസ്തകം 1-ാം വാല്യം 229 മുതൽ 231 വരെ വശങ്ങളിൽ 162-ാം നമ്പരായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു—

പ്രതീക്ഷാപൂർവ്വം കാത്തിരിപ്പ്

ഒന്നാമത്തെ ദാനപത്രം വഴി മുപ്പത്തൊന്ന് ഏക്കറോളം സ്ഥലം ലഭ്യമായതോടെ, ദാതാവിന്റെ അഭീഷ്ടമനുസരിച്ചു തന്നെ മൂക്കന്തൂർ ഒരു സഹോദരസന്നയാസസ്ഥാപനവും അന്നാഥശാല ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഏതാനും അനുബന്ധസ്ഥാപനങ്ങളും സമാരംഭിക്കുന്നതു് ആശാസ്യവും ശ്രേയസ്കരവുമായിരിക്കുമെന്ന് എറണാകുളം വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ മാർ ജെയിംസ് പഴേപറമ്പിൽ മെത്രാന്മാർ ബോധ്യമായിരിക്കണം. ഭാവിയിൽ വിപുലമായ വികസനസാധ്യതയുള്ള ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉപരിസൗകര്യം ലാക്കാക്കി ക്രാന്തദർശിയായ ആ രൂപതാദ്യക്ഷൻ വരാപ്പുഴ രൂപതവകയായി മൂക്കന്തൂർ ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന ഏതാനും ഏക്കർ സ്ഥലം കൂടി 1911-ൽത്തന്നെ തീരുവാങ്ങി നിർദ്ദിഷ്ട സ്ഥാപനവളപ്പിനോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയുണ്ടായി.

ഇങ്ങനെ തൊട്ടുതൊട്ടു്, ശേഖരമായി എഴുപതേക്കറോളം സ്ഥലം അപ്രതീക്ഷിതമായി ഒത്തുകിട്ടിയതു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്വയംപ്രേരകമായ തുടക്കത്തിനും സുഗമമായ പുരോഗതിക്കും സഹായകമായിരിക്കുമെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ടവരെല്ലാം കരുതി സന്തോഷിച്ചു. മൂക്കന്തൂരിൽ നിർദ്ദിഷ്ടരീതിയിൽത്തന്നെ ഒരു സഹോദരസഭയും അന്നാഥശാലയും മറ്റും സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ എറണാകുളം വികാരിയാത്തിന്റെ മേലദ്യക്ഷനായ മാർ ജെയിംസ് മെത്രാന്മാർ തല്പരനാണെന്ന് ഏറെക്കുറെ വ്യക്തമായതോടെ ഗർവാസീസും മറ്റും വർദ്ധിച്ച ശുഭാപ്തി വിശ്വാസപൂർവ്വം കാത്തിരുന്നു.

വലിയ കാര്യങ്ങളുടെ തുടക്കത്തിനു ദൈവം പലപ്പോഴും ചെറിയവരെ ഉപകരണങ്ങളും ഉപദാനങ്ങളുമാക്കാനുള്ളതുപോലെ മൂക്കന്തൂരിൽ സഹോദരസന്നയാസസ്ഥാപനം എന്ന നൂതന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആശയം കളങ്ങര ഗർവാസീസു് എന്ന അല്പമായസഹോദരനിലാണു ദൈവം അങ്കുരിപ്പിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. സുവിശേഷപ്രേഷകത്വം ക്രിസ്തു കേന്ദ്രീകൃതവുമായ ഉപവിയുടെ കൂട്ടായ്മയെ ജീവിതസാക്ഷ്യംവഴി സാക്ഷാത്കരിക്കുന്ന സന്നയാസസഹോദര്യത്തിന്റെ മഹത്വവും മാധുര്യവും ആ വിരക്തചിത്തൻ സ്വന്തം ഭാവനയിൽ കണ്ടിരിക്കാം. മറ്റു

രണ്ട്

സ്മാപകൻ ഒരുങ്ങുന്നു

മുക്കന്നൂർ കേന്ദ്രമാക്കി ഉദ്ദിഷ്ടരീതിയിൽ സഹോദര സന്യാസ പ്രസ്ഥാനവും അനുബന്ധസ്മാപനങ്ങളും സമാരംഭിക്കുവാൻ പഴേപറമ്പിൽ ജൂയീസ് മെത്രാനച്ചൻ സാഹചര്യസൗകര്യം ലഭ്യമായില്ല. എങ്കിലും, സഹോദരസംഘത്തിന്റെ അനുബന്ധഘടകമായി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന അനാഥശാല എറണാകുളത്തു് അരമനപ്രാന്തത്തിൽത്തന്നെ പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുന്നതിനു് മെത്രാനച്ചൻ നടപടി സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ള കാര്യം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

1900-ന്റെ ആദ്യദശകത്തിൽ എറണാകുളം പെററിസെ മിനാരി റെക്റ്ററായിരുന്ന കണ്ടത്തിൽ ബ. ആഗസ്തീനോ സച്ച(പിന്നീട് സഹായമെത്രാൻ)നെയൊണ് അനാഥശാലയുടെ നടത്തിപ്പുകാരനായി ജൂയീസ് മെത്രാനച്ചൻ നിയോഗിച്ചതു്. റെക്റ്ററച്ചൻ സെമിനാരിയിലെ കാര്യങ്ങൾക്കു പുറമേ മെത്രാനച്ചന്റെ സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിലുമുള്ള കൃത്യാന്തരബാഹുല്യം നിമിത്തം അനാഥശാലയുടെ ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാതെവന്നതുകൊണ്ടു് ബ്രദർ ജൂയീസ് പുല്ലേലി എന്ന സന്യാസസഹോദരനാണു് ആ ചുമതല നിർവഹിച്ചുപോന്നതു്. കൊരട്ടി ഇടവകാംഗവും കർമ്മലീത്താസഭയിൽ ചേർന്ന ഒരു സന്യാസസഹോദരനുമായ അദ്ദേഹം സ്വതന്ത്രവും തീക്ഷ്ണവുമായ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനവും വ്യാപകമായ ജീവകാരുണ്യശ്രൂശ്രൂഷകളും ലക്ഷ്യമാക്കി മാനാനം ആശ്രമാധികാരികളുടെ അനുവാദത്തോടെ എറണാകുളത്തു വരികയും എറണാകുളം മെത്രാനച്ചന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം സാമൂഹ്യസേവന സംരംഭങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരിക്കുകയും ചെയ്തുവരവെയാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെയും കൂടി താല്പര്യപ്രകാരം അനാഥശാലയുടെ ചുമതലക്കാരനായി നിയമിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായതു്.

കണ്ടത്തിൽ ആഗ്രസ്തീനോസച്ചൻ എറണാകുളം സഹായമെത്രാനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടതോടെ അനാഥശാലയുടെ നടത്തിപ്പിന്റെ മുഴുവൻ ചുമതലയും ബ്രദർ ഓഗസ്റ്റിൻ അർപ്പിതമായി.

ഇതിനിടെ മൂക്കന്നൂരിൽ അനാഥശാല തുടങ്ങുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇടവക വികാരിയായിരുന്ന വേഴ്സറമ്പിൽ ജോസഫ് ചന്ദ്രൻ സമലംഭാതാവായ ശ്രീമാൻ ഗർവാസീസും ഇരുപതിരക്കന്മാരുടെയും പക്കൽ തുടരെയെന്നോണം നിവേദനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കാർഷികവൃത്തിയിൽനിന്നും ഇതരജീവികാവ്യപാരങ്ങളിൽനിന്നും വിരമിച്ചു ഏറെക്കുറെ സന്ന്യാസോന്മുഖമായ സ്വസ്ഥവൃത്തിയായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഗർവാസീസ് സ്വന്തമായി പണികഴിപ്പിച്ചിരുന്ന കെട്ടിടംപോലും അനാഥശാലയുടെ താത്കാലികോപയോഗത്തിനായി വിട്ടുകൊടുത്തതും മറ്റൊരു പ്രേരകാലകമായിരുന്നു.

ഈ അനുകൂലഘടകങ്ങളുടെ സ്വാഭാവികസമ്മർദ്ദം കൊണ്ടുവാം, 1914 ജൂൺ 13-ാം തീയതി, എറണാകുളത്തു പ്രവർത്തിച്ചുപോന്ന അനാഥശാല ഭാഗികമായി മൂക്കന്നൂരും പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. എറണാകുളത്തു ഹോളിഫാമിലി അനാഥശാല എന്ന പേരാണ് നൽകപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിലും മൂക്കന്നൂർ സമാരംഭിച്ച അനാഥശാലയ്ക്കു 'തിരുഹൃദയ അനാഥശാല' എന്ന പേരാണ് നൽകിയത്. അന്നു തിരുഹൃദയത്തിരുന്നാൾ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് തിരുഹൃദയത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി അനാഥമന്ദിരത്തിനും പേരിട്ടത്. എറണാകുളം അരമനയിൽനിന്നും കൊടുത്തയച്ച ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ചിത്രം സംപൂജ്യമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു മന്ദിരത്തിന്റെ ആശീർവാദവും ഉദ്ഘാടനകർമ്മവും നിർവ്വഹിച്ചത്. തിരുഹൃദയലുത്തിനിയാരുടെ ആലാപനത്തോടുകൂടി മൂക്കന്നൂർ വികാരി ബ. വേഴ്സറമ്പിലച്ചൻ പരിപാടികളിൽ മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

വേഴ്സറമ്പിലച്ചൻ മാനേജറായും ബ്രദർ ഓഗസ്റ്റിൻ പുല്ലേലി മുഖ്യചുമതലക്കാരനായും മൂക്കന്നൂർ തിരുഹൃദയ അനാഥശാല പ്രവർത്തനം തുടർന്നു. പഴേപ്പറമ്പിൽ മെത്രാനച്ചന്റെ

അനുമതി നേടിക്കൊണ്ട് കളങ്ങര ഗർവാസീസും കരേക്കാലം അനാഥമന്ദിരത്തിൽത്തന്നെ താമസമാക്കി.

മെത്രാനച്ചന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ബ്രദർ ജൂയീസ് എറണാകുളം അനാഥശാലയിൽ നിന്ന് ഏതാനും കുട്ടികളെ മൂക്കന്നൂരേക്കു കൊണ്ടുപോന്നു. എറണാകുളം ഹോളിഫാമിലി അനാഥമന്ദിരത്തിന്റെ ചുമതല, ബ്രദർ ജൂയീസിനു പകരം കർമ്മലീത്താ സന്യാസിയായിരുന്ന ഫ്രാൻസിസ് എന്ന മറ്റൊരു ബ്രദറും ഏറ്റെടുത്തു.

അർപ്പിതമനസ്സനും ഉത്സാഹശാലിയുമായ ബ്രദർ ജൂയീസിന്റെ ചുമതലയിൽ മൂക്കന്നൂർ തിരുഹൃദയ അനാഥശാല സാമാന്യം രൂപ്തികരമായി നടന്നുവരവെ, 1919-ഡിസംബർ 9-ാം തീയതി പഴേപറമ്പിൽ ജൂയീസ് മെത്രാനച്ചൻ ദിവംഗതനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി വാഴിക്കപ്പെട്ട, കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്റ്റീനോസ് തിരുമേനിയും അനാഥശാലകളുടെ കാര്യത്തിൽ സവിശേഷ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അനാഥശാലയുടെ പ്രവർത്തനം കാര്യക്ഷമമായും ഏകോപിതമായും നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു സ്വീകരിക്കേണ്ട കമ്മ്പലതികളെക്കുറിച്ചും തിരുമേനി അവഗാഢം ചിന്തിച്ചു.

അതിന്റെ ഭാഗമായി 1920-ൽ എറണാകുളത്തെ അനാഥമന്ദിരം നിർത്തലാക്കിക്കൊണ്ടു് അതിലെ അന്തേവാസികളെ മുഴുവൻ മൂക്കന്നൂർ തിരുഹൃദയമന്ദിരത്തിലേക്കു മാറ്റി. അതോടെ അവിടത്തെ അംഗസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചു. അതു് പൂർണ്ണ തോതിൽ പ്രവർത്തനസജ്ജമായി. മൂക്കന്നൂർപള്ളി വികാരിയായിരുന്ന നെററിക്കാടൻ തോമസ് അച്ചനായിരുന്ന സംയോജിത അനാഥമന്ദിരത്തിന്റെ പുതിയ മാനേജർ. എറണാകുളത്തെ അനാഥമന്ദിരത്തിന്റെ നടത്തിപ്പു ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന ബ്രദർ ഫ്രാൻസിസിനെ മൂക്കന്നൂർ മന്ദിരത്തിൽ ബ്രദർ ജൂയീസിന്റെ സഹായിയായും നിയമിച്ചു.

യാത്രയിൽനിന്നു പ്രചോദനം

എറണാകുളം വികാരിയാത്തിനെയും കണ്ടത്തിൽ പിതാവിനെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്യന്തം പ്രാധാന്യം

അർഹിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളാണ് തുടർന്നു നടന്നത്. പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽനിന്ന് സീറോ മലബാർ ഹയരാക്സി അനുവദിക്കുകയും ഹയരാക്സിയുടെ ആസ്ഥാനവും അതിരൂപതയുമായി എറണാകുളം വികാരിയാത്തു് ഉയർത്തപ്പെടുകയും മാർ അഗസ്റ്റിൻ കണ്ടത്തിൽ സുറിയാനി ഹയരാക്സിയുടെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി അവരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പതിനൊന്നാം പീയൂസ് മാർപാപ്പയുടെ പ്രതിനിധിയായി ആർച്ചുബിഷപ്പ് ലെപ്പീസിയെ വിസിററർ അപ്പസ്തോലിക്കയെന്ന നിലയിൽ 1924 നവംബർ 16-ാം തീയതി എറണാകുളത്തുവെച്ച് ഹയരാക്സി സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക ചടങ്ങുകൾക്കു നേതൃത്വം നല്കുകയും അഭിനവമെത്രാപ്പോലീത്തായെ സ്ഥാനികചിഹ്നമായ പാലും അണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. കേരള സുറിയാനി സഭയ്ക്കു ലഭിച്ച മഹാനുഗ്രഹത്തിനു ഹേതുഭൂതനായ പതിനൊന്നാം പീയൂസ് മാർപാപ്പയെ സന്ദർശിച്ച്, നേരിട്ടു നടപിപറയുന്നതിനായി അഭിവന്ദ്യമെത്രാപ്പോലീത്താ 1925 ആദ്യപാദത്തിൽ റോമിനുപോയി.

റോമിൽവെച്ചു രണ്ടു തവണ പരിശുദ്ധപിതാവിനെ സന്ദർശിച്ചു സംഭാഷണം നടത്തുവാൻ ആശീർവാദാനുഗ്രഹങ്ങൾ നേടുവാൻ സാധിച്ചതിനു പുറമേ, വി.കൊച്ചുത്രേസ്യയുടെ ഒരു പ്രത്യേക ഭക്തൻ കൂടിയായിരുന്ന തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ചെറുപുഷ്പഭക്തിക്കു കൂടുതൽ ഉത്തേജനമരുളാൻ പോന്ന ഒരസുലഭാവസരവും സംഭവ്യമായി. ലോകത്തിന്റെ ചെറുപുഷ്പമായ ലിസ്യുവിലെ കൊച്ചുത്രേസ്യയെ സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും മഹത്താപീകരിക്കപ്പെട്ട മഹാവിശുദ്ധയായി പതിനൊന്നാം പീയൂസ് മാർപാപ്പ പ്രഖ്യാപിച്ച 1925 മെയ് 17-ാം തീയതിയിലെ നാമകരണചടങ്ങിൽ, കട്ടിനാൻ സംഘത്തോടും ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നെത്തിയ മൂന്നു റിൾപ്പരും മെത്രാന്മാരോടും സഹസ്രാനുസഹസ്രം ഭക്തജനങ്ങളോടുമൊപ്പം ആദ്യനും ഭാഗഭാക്കുകവാൻ കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനിക്കു ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. ആരുടെയും കണ്ണും കരളും കവരുന്നതായിരുന്നു അന്നത്തെ ഭക്ത്യാദരപ്രകടനങ്ങളും വർണ്ണോജ്ജ്വലമായ കുസുമദീപാലങ്കാരങ്ങളും ദീപാശോഭാപ്രദർശനങ്ങളും ചെറുപുഷ്പാനുസ്മരണപരിപാടികളും. വി. കൊച്ചുത്രേസ്യയുടെ ജീവിതസന്ദേശങ്ങളെയും സുകൃതമാതൃകകളെയും പറ്റി ആഴ

മായും അവഗാഢമായും ചിന്തിക്കാൻ വത്തിക്കാണിലെ ഈ ചെറുപ്പപ്പേരുകൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു. കണ്ടത്തിൽ പിതാവിന് അവസരം നൽകി. കുടുംബങ്ങളിൽ അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം നിലനിർത്തുന്നതിനും ദൈവവിളി വളർത്തുന്നതിനും പ്രാർത്ഥനാപ്രേഷിതത്വം നടപ്പാക്കുന്നതിനും ചെറുപ്പപ്പേരിന്റെ കുടുംബജീവിതമാതൃക വളരെയേറെ സഹായിക്കുമെന്നു തിരുമേനിക്കു ബോധ്യമായി. ദിവ്യമണവാളനായ ഈശോനാഥന്റെ അന്തികത്തണയവാൻ ആദ്യമായി ശിശുത്വത്തിന്റേതായ, സ്വന്തം കുറുക്കുവഴി കണ്ടെത്തിയ, സഹനത്തിന്റെ ആ വീരരക്തസാക്ഷിണിയെ യഥായോഗ്യം ആദരിക്കുവാനും ആ ധന്യയോഗിനിയുടെ മഹനീയമാതൃകയും മാദ്യസ്ഥവും വഴി വ്യാപകമായ കുടുംബനവീകരണത്തിനുവേണ്ടി യത്നിക്കുവാനും തക്ക ഒരു സന്നദ്ധതയോടുകൂടി തന്റെ രൂപതയിൽ സമാരംഭിക്കുന്നതിന്റെ സാധ്യതയേയും സാംഗത്യത്തെയും കുറിച്ചും തിരുമേനി ബോധവാനായി.

കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനി ഈ രോമായാത്രയോടനുബന്ധിച്ചു പല പാശ്ചാത്യനാടുകളും സന്ദർശിച്ച കൂട്ടത്തിൽ അയർലണ്ടിലും പര്യടനം നടത്തുകയുണ്ടായി. ഈ പര്യടനവേളയിൽ ഐറിഷ് ക്രിസ്ത്യൻ ബ്രദേഴ്സ് എന്ന സന്നദ്ധസഹോദരസമൂഹവുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ തിരുമേനിക്കു സന്ദർഭം ലഭിച്ചു. ഐറിഷ് സഹോദരസഭക്കാർ നടത്തിയിരുന്ന പല വിദ്യാഭ്യാസസംഗ്രഹങ്ങളും തൊഴിൽപരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങളും ഇതരജീവകാരുണ്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളും മെത്രാപ്പോലീത്താ സന്ദർശിച്ചു. ആ സംഗ്രഹങ്ങളും കാര്യക്ഷമമായും പ്രശംസാർഹമായും നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിൽ ഐറിഷ് സഹോദരസഭ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന ആസൂത്രണപാടവവും സംഘാടകചാതുര്യവും അർപ്പണമനോഭാവവും കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനിയെ അത്യധികം ആകർഷിച്ചു. ഐറിഷ് ക്രിസ്ത്യൻ ബ്രദേഴ്സിന്റെ വക സ്കൂളിലെ ഒരു പൂർവ്വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിൽ ഐറിഷ് പ്രസിഡന്റുമായും ബ്രദേഴ്സിന് വളരെയടുത്ത സ്നേഹബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്വാധീനത്തിന്റെ സൗകര്യത്തിൽ കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനിക്കും ഔദ്യോഗികമായ നടപടിക്രമങ്ങളൊന്നും കൂടാ

തെ, ഐറീഷ് പ്രസിഡൻറ് കോസ്ട്രേവു(Kosgrave) മായി സൗഹാർദ്ദസംഭാഷണം നടത്താൻ സാധിച്ചു. ആ സിവിൽ ഭരണാധിപൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി തിരുവാഴി ചുംബിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചത് എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

വിജയകരമായ വിദേശപര്യടനം പൂർത്തിയാക്കി, അഭിവന്ദ്യ മെത്രാപ്പോലീത്ത എറണാകുളത്തു തിരിച്ചെത്തിയശേഷം തന്റെ യാത്രാനുഭവങ്ങൾ വിലയിരുത്തിയ കൂട്ടത്തിൽ ഐറീഷ് ക്രിസ്ത്യൻ ബ്രദേഴ്സിന്റെ കർമ്മമാതൃകയിൽ, സാമൂഹിക മിഷൻ മദ്ധ്യസ്ഥയായ വി. കൊച്ചുത്രേസ്യയുടെ രക്ഷാധികർത്വതന്ത്രിൽ ഒരു സഹോദരസന്നയാസസഭയ്ക്കു രൂപം കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി താല്പര്യപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചു. റോമിൽവെച്ചു തിരുമേനിക്കുണ്ടായ ശ്വാസകോശസംബന്ധമായ അസുഖം ഔഷധചികിത്സകൊണ്ടെന്നതിനേക്കാൾ വി.കൊച്ചുത്രേസ്യയുടെ മാദ്യസ്മൃതശക്തികൊണ്ടാണു ശമിച്ചതെന്ന ബോധ്യം തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയമാദ്യസ്മൃതയുടെ തിരുനാമത്തിൽ ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിനു തുടക്കം കുറിക്കണമെന്നുള്ള തിരുമേനിയുടെ ആശയത്തിനു മറ്റൊരു പ്രേരകമായി.

താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഒരു പ്രസ്ഥാനം ഉടലെടുത്താൽ സന്നയാസാത്മികളായ സഹോദരന്മാർക്കു് ഒരേ ആവൃത്തിക്കുള്ളിൽ ഒരേ ജീവിതക്രമം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടും ഒരേ കൂട്ടായ്മയിൽ സ്നേഹം പങ്കുവെച്ചുകൊണ്ടും വൈയക്തിക പുണ്യപുണ്ണിത കൈവരുത്തുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിനു പുറമേ, വ്യക്തിപരമായ സിദ്ധികളും സാധനകളും അഭിരുചികളും അഭിഭാവങ്ങളും സമാഹരിച്ചു കടുംബനവീകരണം ഗ്രാമവികസനം തുടങ്ങിയ സംഘടിതയത്നങ്ങളിലൂടെ സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും ഉപരിനന്മകൾ ഉരുവാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും അഭിവന്ദ്യപിതാവു മനസ്സിൽ കണ്ടു.

കോട്ടയത്തും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലും 'നല്ലയിടയനെ' പിന്തുടർന്നു്, ഏകാഗ്രതീവ്രമായ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്ന, പാലയ്ക്കൽ റോക്കി ബ്രദ

മുൻ

സഭാസ്ഥാപനവും (പാരംഭപ്രവർത്തനങ്ങളും

മൂക്കന്നൂരിൽ വി. കൊച്ചുത്രേസ്യയുടെ നാമത്തിൽ ഒരു സഹോദരസഭ (Brothers Congregation) ആരംഭിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള വിശദാംശങ്ങൾ അഭിവാദ്യ കണ്ടത്തിൽ പിതാവു്, മൂക്കന്നൂർപള്ളി വികാരി പാണാട്ടു ബ. തോമ്മാച്ചന്മാരായി പർച്ചയെ തീരുമാനിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്ത നേരിട്ടുകണ്ടു സമ്മതം നല്കുന്ന സഹോദരാത്മികളെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ സഭയിലേക്കു സ്വീകരിച്ചു് സ്ഥാപകപിതാവു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന രീതിയിൽ അവർക്കു പ്രാരംഭപരിശീലനം നല്കുന്നതിനു് ബ. പാണാട്ടുച്ചന്മാരെ പിതാവു ചുമതലപ്പെടുത്തി. മൂക്കന്നൂർ അനാഥശാലയുടെ മാനേജർ എന്ന സ്ഥാനവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം, സഭാസ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിയിപ്പു് 'കഥാചന്ദ്രിക' മാസികയിലും ഇടവകപ്പള്ളികളിലും മറ്റും പരസ്യപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ചു. ബ്രദർ ലൂയീസിന്റെയും മറ്റും ശ്രമഫലമായും ആരക്കുഴപ്പള്ളി ഇടവകയിൽപ്പെട്ട കച്ചിറയിൽ ജോസഫ്, നെല്ലിമറ്റം ഇടവക നെടുമ്പുറം ജോസഫ്, ഞാറയ്ക്കൽ ഇടവക മാമ്പിള്ളി വർക്കി, ആരക്കുഴപ്പള്ളി കൊച്ചുകുന്നമ്പുറത്തു് ഔസേപ്പ് എന്നീ യുവാക്കൾ അവരവരുടെ ഇടവകവികാരിമാരുടെ ശുപാർശകളോടുകൂടി സഹോദരസന്യാസാത്മികളായി മൂക്കന്നൂരെത്തി. നിയമാനുസരണം കണ്ടത്തിൽ പിതാവു് അവരെ പുതിയ സഭാംഗങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുകയും പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മൂക്കന്നൂർ അനാഥശാലാമാനേജർ ബ. പാണാട്ടുച്ചൻ അനാഥശാലയിൽ താമസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് പുതിയ ജീവിതശൈലിയുടെ ചിട്ടകളും ക്രമങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളും ക്രമശ്ശു് അവർക്കു വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മൂക്കന്നൂർ പള്ളിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടും, വികാരിയുടെ ചുമതലകൾക്കുപുറമേ, അനാഥശാലയുടെ മേൽനോട്ടവും പുതിയതായി വന്നുചേർന്ന സഹോദരന്മാരുടെ ദൈനംദിനകാര്യങ്ങളിലും കൂടി വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുക ബുദ്ധിമുട്ടെന്നു കണ്ടതുകൊണ്ടും 1931 ഫെബ്രുവരി 28-ാം തീയതി മുതൽ മൂക്കന്നൂർ പള്ളിവികാരി സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞും ബ. പാണാട്ടച്ചൻ മൂക്കന്നൂർ അനാഥശാലാ മാനേജർ, സഹോദരസംഘത്തിന്റെ ഡയറക്ടർ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾമാത്രം തുടർന്നുകൊള്ളുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമേനി കല്പനപ്രകാരം അനുവദിച്ചു. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹവും അനാഥശാലയിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കി.

ഔപചാരികമായ ആരംഭം

1931 മാർച്ച് 19. സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി മൂന്നുദിവസം മുമ്പ് ആരംഭിച്ച സന്യാസപ്രവേശനധ്യാനം രാവിലെ സമാപിച്ചു. കുറുകുറിച്ചുള്ളി അസ്മതേന്തിമണിയങ്കോട്ടു ബ. ജോണച്ചനായിരുന്നു ധ്യാനഗുരു.

ധ്യാനഗുരുവിന്റെ സമാപനപ്രസംഗത്തെത്തുടർന്നും മൂക്കന്നൂർപള്ളി അസ്മതേന്തി ഞായറപ്പള്ളിൽ ബ. പത്രോസച്ചൻ മുഖ്യകാർമ്മികനും പാണാട്ടു ബ. തോമസച്ചനും മണിയങ്കോട്ടു ബ. ജോണച്ചനും സഹകാർമ്മികരുമായി ആഘോഷമായ പാട്ടുകൂർബാന നടന്നു. അനന്തരം യോഗാർത്ഥികളായ സഹോദരന്മാർ ദിവ്യകാരുണ്യ സന്നിധിയിൽ മുട്ടുകുത്തി, സന്യാസാന്തസ്സിൽ പ്രവേശിച്ച് ദൈവികശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹവും പ്രതിജ്ഞയും രേഖപ്പെടുത്തി ബ. ഡയറക്ടറാച്ചനെ ഏല്പിച്ചു. അദ്ദേഹം സഭാസ്ഥാപകനായ കണ്ടത്തിൽ പിതാവിനുവേണ്ടി ആ പ്രതിജ്ഞാപത്രങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും സന്ദർഭോചിതമായ ഒരു ലഘുപ്രസംഗം നടത്തി. അതോടെ രാവിലത്തെ ചടങ്ങുകൾ അവസാനിച്ചു.

വൈകുന്നേരം വി. കുർബാനയുടെ വാഴ്വും ലാക്-ആലാഹാ സ്തോത്രാലാപനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. തിരുനാൾ പ്രദക്ഷിണത്തിനുശേഷം അനാഥശാലാകണത്തിൽ ഒരു അനുഭവദനയോഗവും ചേർന്നു. മണിയങ്കോട്ടു ബ. ജോണച്ചനായിരുന്നു യോഗാദ്ധ്യക്ഷൻ. ഡയറക്ടറർ ഫാ. തോമസ് പാണാട്ടു

സദസ്സിനു സ്വാഗതം ആശംസിച്ചു. അന്നത്തെ മൂക്കന്തൂർപള്ളി വികാരി, മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യൻ, കണ്ടത്തിൽ ബ. കുര്യാക്കോസച്ചൻ സന്നയാസജീവിതത്തെപ്പറ്റി സാമാന്യം ദീർഘമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. കൂട്ടത്തിൽ സന്നയാസം സ്വീകരിച്ച സഹോദരന്മാരെ പ്രത്യേകം അനുഭവം ദിക്കുകയുമുണ്ടായി.

രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം സന്നയാസാർത്ഥികളായ സഹോദരന്മാരുമൊന്നിച്ചു ഡയറക്ടറച്ചൻ അരമനയിൽ ചെന്നു വന്ദ്യപിതാവിനെ സന്ദർശിച്ചു. സഹോദരന്മാരുടെ സന്നയാസപ്രതിജ്ഞാപത്രങ്ങൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയെ ഏല്പിച്ചു. സഹോദരന്മാരുമായി നേരത്തെ വരാൻ കഴിയാത്തതിനു ഡയറക്ടറച്ചൻ പിതാവിനോടു മാപ്പുപേക്ഷിച്ചു.

മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ താല്പര്യമനുസരിച്ചു സഹോദരസംഘം അന്ന് അരമനയിൽ താമസിക്കുകയും പിറേദിവസം രാവിലെ വന്ദ്യപിതാവു സ്വകാര്യചാപ്പലിൽ അർപ്പിച്ച ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും വന്ദ്യപിതാവിന്റെ കരങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ വി. കർബാന സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിശ്രമസമയത്തു വീണ്ടും പിതാവു സഹോദരസംഘത്തിനു സന്ദർശനം അനുവദിച്ചു. തദ്വസരത്തിൽ പിതാവു അവർക്കു വളരെ വിലയേറിയ ഉപദേശങ്ങൾ നല്കി. കത്താവിന്റെ കുരിശുവഹിച്ചുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ അനുഗമിക്കുവാനും മേലധികാരികളുടെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ചു എവിടെയും പോയി എന്തു ജോലിയും ചെയ്യുവാനും സഹോദരന്മാർ സന്നദ്ധരായിരിക്കണമെന്നു പിതാവു നിർദ്ദേശിച്ചു. തങ്ങളെത്തന്നെയും മറ്റുള്ളവരെയും പുണ്യപ്പെടുത്താനായിരിക്കണം എപ്പോഴും ഉന്നംവയ്ക്കേണ്ടതെന്നും തിരുമേനി ഉപദേശിച്ചു. കൂടാതെ ഓരോരുത്തരും കഴിവുപോലെ ഓരോ സംഖ്യ പത്രമേനിയായി കൊണ്ടുവരാൻ ഉത്സാഹിക്കണമെന്നും അതിന്റെ ആദായം കൊണ്ടും സ്വന്തം പ്രയത്നത്താലും സ്വന്തം സംരക്ഷണത്തിനുള്ള വക കണ്ടെത്തുന്നതിനു പുറമേ, സഭ വകയായി പുതിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനും സാമൂഹ്യസേവനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ നടത്തുവാനും പരിശ്രമിക്കണമെന്നും സ്ഥാപകപിതാവു ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

അനന്തരം പിതാവു ഡയറക്ടറായി സംസാരിച്ച ശേഷം വി.കൊച്ചുത്രേസ്യായെ ഈ സഹോദരസഭയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്യസ്മരണം സംരക്ഷകയുമായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതായും സഹോദരന്മാരെ ചെറുപ്പപ്പസഹോദരന്മാരെന്നും അവരുടെ ആശ്രമത്തെ ചെറുപ്പപ്പാശ്രമമെന്നും നാമകരണം ചെയ്യുന്നതായും പ്രഖ്യാപിച്ചു. തുടർന്നു പൈതൃകാശീർവ്വാദം നൽകി സഹോദരസംഘത്തെ മൂക്കന്തരേയ്ക്കു യാത്രയാക്കി.

അങ്ങനെ എറണാകുളം അതിമെത്രാസനമന്ദിരത്തിൽ വെച്ചു അഭിവന്ദ്യമെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി മൂക്കന്തർ ചെറുപ്പപ്പ സഭയെന്ന സഹോദരസന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യമാക്കി സ്ഥാപിച്ചു.

ബ. പാണാട്ടച്ചൻ സ്ഥാപകനോ?

ചെറുപ്പപ്പസഭയുടെ പ്രാരംഭകാല ഡയറക്ടറും പിൻകാലത്തു സൂപ്പീരിയറും സൂപ്പീരിയർ ജനറലുമായിരുന്ന പാണാട്ടു ബ. തോമസച്ചൻ (ബ. ബസീലിയൂസച്ചൻ) സഭാസ്ഥാപകനായ കണ്ടത്തിൽ പിതാവിന്റെ ഇംഗിതവും ചൈതന്യവും ലക്ഷ്യനിർദ്ദേശങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടും സഭാംഗങ്ങളുടെ കലവറയില്ലാത്ത സഹകരണത്തോടും അഭ്യുദയകാംക്ഷികളുടെ പ്രോത്സാഹനീയമായ പിൻതുണയോടു കൂടിയും അസാധാരണമായ സ്വന്തം ശേഷിയും ശേമുഷിയും പ്രയോഗിച്ചും സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി വിലപ്പെട്ട സംഭാവനകൾ അർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നുള്ളതു് അനിഷേധ്യമായ വസ്തുതയാണ്. അക്കാദമിയിൽ സഭാംഗങ്ങളുടെ മുഴുവൻ കൃതജ്ഞതാദരങ്ങൾക്കു് ആ ആചാര്യോത്തമൻ അർഹനാണ്.

എന്നാൽ, മൂക്കന്തർ സഹോദരസഭയുടെ സ്ഥാപകൻ പാണാട്ടച്ചനെണുള്ള ചിലരുടെ വാദഗതി ചരിത്രവസ്തുതകൾക്കു നിരക്കാത്തതും സ്വാഭാവിക നിഗമനങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധവുമാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ പ്രസ്താവത്തിനു് ഉപോദ്ബലകമായി, ബ. പാണാട്ടച്ചൻ തന്നെ വ്യത്യസ്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള കത്തുകൾ സ്വയം സംസാരിക്കുന്ന രേഖകളെന്ന നിലയിൽ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു് സമുചിതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്റ്റീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താജ്ഞാ 1946 ജൂൺ 26-ാം തീയതി ബ.പാണാട്ടച്ചൻ എഴുതിയ കത്തു്:

1

എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽ പാണാട്ടു് തോമ്മാ കത്തനാർ താഴ്മയായി ബോധിപ്പിക്കുന്ന അപേക്ഷ.

ഒരു സന്യാസസഭയുടെ അംഗമായി ജീവിക്കണമെന്നുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹം അനുഭവം ശക്തിപ്പെട്ടു വരികയാണ്. കന്യാ വ്രതവും അനുസരണവും ഇടവക വൈദികജീവിതത്തിലും അനുവർത്തിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. ദാരിദ്ര്യം സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥചെയ്യേണ്ടതുളളു. അതിനാൽ എനിക്ക് ഈ ജൂൺമാസം മുതൽക്കുണ്ടാകുന്ന കുർബാനയമ്മ് മുതലായ എല്ലാ വരുമാനങ്ങളും വന്ദ്യപിതാവു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ചെറുപ്പപ്പ സന്യാസസഭയിലേക്ക് വരവു ചേർക്കുവാനും എന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ സഭയിൽനിന്നു നടത്തിത്തരുവാനും അങ്ങനെ ദാരിദ്ര്യത്തെയും പ്രവൃത്തിയിൽ അനുഷ്ഠിക്കുവാനും വന്ദ്യപിതാവ് ദയവായി അനുവദിക്കണമെന്നു താഴ്മയായി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

മുൻവകയായി കുറച്ചു വസ്തുക്കളും പണവും എനിക്കുള്ളതു് എന്റെ തെസ്തുമെന്തു പ്രകാരം സഭയ്ക്കായി വച്ചിരിക്കുന്നതു. അവയുടെ ആദായം മിക്കവാറും സഭ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഞാൻ ക്രമപ്രകാരം വ്രതാനുഷ്ഠാനം ചെയ്യുമ്പോഴത്തേക്ക് ഇവയെ സംബന്ധിച്ചും നിയമാനുസൃതം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാം.

എന്നു്, അങ്ങേ മോതിരം മുത്തി വാഴു അപേക്ഷിക്കുന്ന എളിയ മകൻ, പാണാട്ടു തോമ്മാ ക. (ഒപ്പ്)

മുക്കന്നൂർ ചെറുപ്പപ്പ പാശ്രമം
1946 ജൂൺ 26.

ചെറുപ്പപ്പ സഭാസ്ഥാപകൻ കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനിയായെന്നു പാണാട്ടച്ചൻതന്നെ സന്ദർഭം ആവശ്യപ്പെടാതിരുന്നിട്ടുപോലും സ്വയം ഏറ്റുപറയുന്നതായി മേലുദ്യരിച്ച കത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഇന്ത്യയിലെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 2 ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തിരുത്താനും
ചെറുപുഷ്പപാത്രം, മുക്കന്നൂർ
1954 ഒക്ടോബർ 8
ഏറ്റവും പ്രിയ വന്ദ്യപിതാവേ,

ഇന്നു വൈകുന്നേരം പുണ്യവതിയുടെ തിരുനാൾ കൊടിയേറി. ഘോരമാരിയാണ് ഇന്നു വൈകുന്നേരം ഉണ്ടായത്. അത് എല്ലാവർക്കുമായി പുണ്യവതി ചെയ്ത ഒരനുഗ്രഹവൃഷ്ടിയാണ്. തിരുനാളിന്റെ മംഗളങ്ങൾ പിതാവിനു സമർപ്പിക്കുകയും ഈ ദിവസങ്ങളിൽ, പിതാവു സ്ഥാപിച്ചതും ഈ എളിയവൻ വളർത്തുന്നതുമായ ചെറുപുഷ്പ സന്യാസസഭയുടെ പേർക്ക് പിതാവിനുവേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയമദ്യസ്ഥയോടു പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണെന്ന് ഉറപ്പുപറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇന്നു ഞങ്ങളുടെ Constitution കാനോനികമായി അംഗീകരിച്ചതിന്റെ ഏഴാം വാർഷികവുമാണ്. ഈ സ്മരണയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും പിതാവിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണ്.

വാഴ്ച അപേക്ഷിക്കുന്ന എളിയ മകൻ (ഒപ്പ്)
ഫാ. ബസേലിയൂസ് സി. എസ്. റി. സി. എസ്. റി. സഭാസംഗ്രഹം അഭിവന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ പിതാവാണെന്ന് ഈ കത്തിലും എടുത്തുപറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഫാ. ബസേലിയൂസ് എന്നത് ബ. പാണാട്ടച്ചൻ സി. എസ്. റി. സഭയിൽ ചേർന്നപ്പോൾ സ്വീകരിച്ച സന്യാസനാമമാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഫാ. ബസേലിയൂസ് എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ കാർഡിനൽ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിക്കു ഏഴുതിയ ഒരു കത്തിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങളാണ് ചുവടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്:--

ചെറുപുസ്തക പഠനാലയം, ആലുവാ

11-12-1963

വന്ദ്യപിതാവേ,

ഞാൻ ഈ എഴുത്തയക്കുന്നത് ഒരു പ്രത്യേക സംഗതി ബോധിപ്പിക്കാനാണ്. ഒരു പുതിയ സഭയുടെ ആദ്യത്തെ Constitution അതിന്റെ സ്ഥാപകനാണ് എഴുതുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിനല്ലേ അതിന്റെ പ്ലാൻ നിശ്ചയിച്ചുള്ളൂ. കാലംചെയ്ത പിതാവാണ് ഈ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ. എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന് എന്നെയാണു ചുമതലപ്പെടുത്തിയത്.....

എന്നു് അങ്ങേ ആശീർവാദം അപേക്ഷിക്കുന്ന എളിയമകൻ, ഫാ. ബസേലിയൂസ് സി. എസ്. റി. (ഒപ്പ്) സി. എസ്. റി. യുടെ സ്ഥാപകൻ കാലംചെയ്ത കണ്ടത്തിൽ പിതാവായെന്നുള്ള ചരിത്രവസ്തുത, പിൻഗാമിയായ പാരോക്കാട്ടിൽ പിതാവിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഈ കത്തിൽ സഭയുടെ നൈയാമിക സ്ഥാപകനല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് സഭയുടെ Constitution രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ താൻ അനർഹനാണെന്നുള്ള നിയമവശം ബ. ബസേലിയൂസച്ചൻ ഭംഗ്യന്തരേണ ധന്യനാകുന്നുമുണ്ട്.

1974 സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ ബ. ബസേലിയൂസച്ചൻ സി. എസ്. റി. സഭാംഗങ്ങൾക്ക് അയച്ച ഈ സർക്കുലർ ഏറെ ചിന്താർഹവും ശ്രദ്ധേയവുമാണ്:-

4

ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതികൾപോലും കാലാന്തരത്തിൽ വിസ്മൃതിയിൽ പെടാറുണ്ട്. അങ്ങനെ ഒരു ദുഃസ്ഥിതി നമുക്കു വരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി എല്ലാ സഭാംഗങ്ങളുടെയും അറിവിനായി ഇതെഴുതുന്നതാകുന്നു.

മൂക്കന്നൂർ നമ്മുടെ മാതൃഭവനത്തോടു ചേർന്നു നമ്മുടെ കൈവശാനുഭവത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും ഉദ്ദേശം അൻപതേ

കുറുപ്പിന്റെ വിസ്തൃതിയും വരുന്നതുമായ സ്ഥലം എറണാകുളം അതിരൂപതയ്ക്കു ഭാഗംവഴിയും തീറ്റവഴിയും സിദ്ധിച്ചതും 1953-ലെ ഒരു തീരുമാനപ്രകാരം നമ്മുടെ സഭയുടെയും അനാഥശാലയുടെയും ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി അതിരൂപതയിൽ നിന്നു നമുക്ക് അവകാശപ്പെടുത്തി തന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതുപോലെ മൂക്കന്നൂരിൽ ഇപ്പോഴുള്ള കെട്ടിടങ്ങളിൽ ചിലതു അതിരൂപതയുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയും ചിലതു സഭയുടെ സ്വന്തം ചെലവിലും പണിയിച്ചിട്ടുള്ളവയുമാകുന്നു. നാം അവയെല്ലാം യഥാക്രമം മാതൃഭവനമായും അതിനോടുചേർന്നുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇന്നു നാം മൂക്കന്നൂർ ആശ്രമത്തേയും ദേവാലയത്തേയും അവയോടു ചേർന്നുള്ള പെറ്റിസെമിനാരി, നൊവീഷ്യേറ്റോ ഹൗസ്, അനാഥശാല, ഹൈസ്കൂൾ, ആശുപത്രി, വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങൾ, തോട്ടങ്ങൾ എന്നിവയേയും കാണുമ്പോൾ അഭിമാനംകൊള്ളും. എന്നാൽ, അവയെല്ലാം അവിടുവിടെ നമുക്കുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള കാരണം പരേതനായ അഭിവാന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ പിതാവു ദയവായി സ്ഥാപിച്ച നമ്മുടെ സന്യാസ സഭയോടുള്ള അവിടുത്തെ സ്നേഹവും സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതീക്ഷയുമാണെന്നു നാം സഭാ നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കണം.....

സഭാസ്ഥാപകനായ അഭിവാന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ പിതാവിനോടു സഭാംഗങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട നിസ്സീമമായ കടപ്പാടും അവിടുമരണിയമായ നന്ദിയും സകാരണം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന ഈ സർക്കുലറിൽ സഭാസ്ഥാപകന്റെ ചൈതന്യവും ലക്ഷ്യവും സഭയുടെ ആദ്യകാല തീക്ഷ്ണതയും അഭംഗം നിലനിർത്തേണ്ടതു് സ്ഥാപകപിതാവിനോടു കൂറും വിശ്വസ്തതയും പുലർത്തുവാൻ ആവശ്യമാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി കാണാം.

മൂക്കന്നൂർ സി. എസ്. റി. സഹോദരസഭയുടെ സ്ഥാപകൻ എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്തീനോസ്, തിരുമേനിയായാണെന്നു അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി പാണാട്ടപ്പൻതന്നെ പലതവണ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കെ, ആ പദവി അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ കെട്ടിവെക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു് ആ ആദ്യചരിതന്റെ സത്യസന്ധതയ്ക്കുതന്നെ കളങ്കം കലർത്തുകയായിരിക്കും എന്നു പറയേണ്ടതുണ്ടു്. ✠

നാലു്

സഭ വളരുന്നു

സഹോദരസഭ രൂപംപ്രാപിച്ചതോടെ, മൂക്കന്നൂരെ അനാഥശാലയുടെയും മറ്റു വികസനപ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും നടത്തിപ്പു സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളിലും മാനേജർമാരുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് സഹോദരന്മാർ വ്യാപൃതരായി. അതോടെ, അനാഥശാലയുടെ ചുമതല വഹിച്ചുപോന്ന ജൂയീസ് ബ്രദറിനെ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി തിരിച്ചുവിളിച്ചു. ബ. പാണാട്ടച്ചൻ മാനേജർസ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്ത് ഏറ്റെടുത്ത കഴിയുംമുമ്പേ ജൂയീസ് ബ്രദറിന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന ബ്രദർ ഫ്രാൻസിസും മൂക്കന്നൂർ വിട്ടുപോയിരുന്നു.

ആദ്യത്തെ നൊവീഷ്യേറ്ററു്

1932 ഡിസംബർ 16-ാം തീയതി സഹോദരന്മാരുടെ ആദ്യത്തെ നൊവീഷ്യേറ്ററു് ആരംഭിച്ചു. നൊവീഷ്യേറ്ററുകാലം രണ്ടുവർഷമായിരുന്നു. ആദ്യവർഷത്തെ നൊവീഷ്യേറ്ററു ഗുരു ബ. പാണാട്ടച്ചനും രണ്ടാം വർഷത്തെ ഗുരു വാഴക്കുളം ഇടവക നമ്പ്യാപറമ്പിൽ (തച്ചിൽ) ബ. ജോർജ്ജ്ജനും ആയിരുന്നു. 1933 മെയ് 9-ാം തീയതി അഭിവന്ദ്യ മെത്രാപ്പോലീത്ത സെക്രട്ടറി പുതുശ്ശേരി ബ. വറുഗീസച്ചനുമൊന്നിച്ച് അനാഥശാലയിൽ ആഗതനായി. നൊവീഷ്യേറ്ററിന്റെ പ്രഥമഘട്ടം കഴിയുന്നമുറയ്ക്കു യോഗാർത്ഥികൾക്കു സഭാവസ്ത്രം നല്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള നടപടികൾക്കുവേണ്ടി ആയിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ആഗമനം.

മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമേനി സന്നയാസപരിശീലനം നടത്തുന്ന സഹോദരന്മാരെ ഓരോരുത്തരെയും പ്രത്യേകമായി വിളിച്ചുവരുത്തി, അവരുടെ സന്നയാസദൈവവിളിയെപ്പറ്റിയും മറ്റും സംസാരിച്ചു. അടുത്ത ജൂൺ 23-ാം തീയതി തിരുഹൃദയത്തിരുനാൾ ദിവസം സഹോദരന്മാർക്കു സഭാവസ്ത്രം നല്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നവെന്നും പിതാവു് അറിയിച്ചു. സഹോദ

രന്മാർക്കു നല്കേണ്ട സഭാവസ്ത്രം ഏതുരീതിയിൽ, എങ്ങനെ ക്രമപ്പെടുത്തണമെന്നും അതിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ എന്തൊക്കെ യായിരിക്കണമെന്നും കൂടി നിർദ്ദേശം നല്കിയശേഷം അഭിവന്ദ്യപിതാവ് എറണാകുളത്തേയ്ക്കു മടങ്ങി.

കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനി കല്പിച്ചനുവദിച്ച പ്രകാരം സഹോദരന്മാർക്കു സഭാവസ്ത്രം നല്കുന്നതിന്റെ പ്രാരംഭമായി മൂന്നു ദിവസത്തെ മുഴുവൻ ധ്യാനം ജൂൺ 19-ാം തീയതി വൈകുന്നേരം ആരംഭിച്ചു. മൂക്കന്നൂർ പള്ളിവികാരി ചിറയ്ക്കൽ ബ. ഇസഹാക്കച്ചനായിരുന്നു ധ്യാനഗുരു.

ജൂൺ 23-ാം തീയതി രാവിലെ എറണാകുളം അതിരൂപതയുടെ വികാരി ജനറൽ മോൺസിഞ്ഞാർ തോമസ് നെടുങ്കല്ലേൽ അവർകളുടെ മുഖ്യകാർമ്മികത്വത്തിൽ രണ്ടു വൈദികരുടെ സഹകരണത്തിൽ സ്റ്റുഡന്റുകൾ ഓടുന്ന നടന്നു, അനന്തരം സന്നയാസവസ്ത്രം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള അപേക്ഷാപത്രങ്ങൾ നവസന്നയാസികളായ സഹോദരന്മാർ മുഖ്യകാർമ്മികനെ ഏല്പിച്ചു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം സന്നയാസവസ്ത്രം സ്വീകരിക്കാനുള്ള ഓരോ സഹോദരന്റെയും പേരുവിളിച്ചു അർപ്പണയുടെ മുമ്പാകെ വെച്ച് അവർക്ക് സന്നയാസവസ്ത്രം നൽകി. തദവസരത്തിൽ സന്നയാസജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥവും പ്രാധാന്യവും വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു ലഘുപ്രസംഗവും അദ്ദേഹം നടത്തി.

സഭാവസ്ത്രം നല്കപ്പെട്ട കച്ചിറ മത്തായി ജോസഫ്, ബ്രദർ ബനഡിക്റ്റിനും എന്നും നെടുമ്പുറം വറിയത്ത് ജോസഫ്, ബ്രദർ അർസേനിയൂസ് എന്നും ഉള്ള സന്നയാസനാമങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു.

ഏതാനും വൈദികരും നവസന്നയാസികളുടെ ബന്ധുജനങ്ങളുമടക്കം ഒടുവളരെപ്പേർ ഈ മംഗളകർമ്മങ്ങൾക്കു ദ്രക്സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. ചെറുപ്പപ്പസഭയിലെ ആദ്യസഹോദരന്മാർക്കു സന്നയാസവസ്ത്രം നൽകുന്നതിനുള്ള ബഹുമതി തനിക്കു ലഭിച്ചതിൽ താൻ അത്യന്തം കൃതാർത്ഥനും വന്ദ്യമെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയോടു കൃതജ്ഞനമാണെന്ന് വികാരി ജനറലച്ചൻ വൈകുന്നേരത്തെ വിടവാങ്ങൽ പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു.

യോഗാർത്ഥികൾ വിണ്ടും

ആദ്യസഹോദരന്മാരുടെ നൊവീഷ്യേറ്ററു കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ പുതിയ സഹോദരന്മാർ യോഗാർത്ഥികളായി സഭയിൽ ചേർന്നു. തെക്കൻ ജോസഫ്, പാനികളും ഗീവറുഗീസും, വലിയപടിക്കൽ ജോൺ, പാലാട്ടി പൈലി, മൂലൻ ദേവസ്സി എന്നിവർ യോഗാർത്ഥി പരിശീലനം ആരംഭിച്ചു.

ഈ യോഗാർത്ഥികളുടെ സന്നയാസപ്രവേശനാപേക്ഷ ബ. ഡയറക്ടറുടെ എറണാകുളം അരമനയിൽ എത്തിക്കുകയും അതിന്റെ ഓരോ പ്രതി അരമനമുദ്രയും കച്ചേരി നമ്പരം രേഖപ്പെടുത്തിച്ച് ആശ്രമത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോരുകയും ചെയ്തു.

ആദ്യത്തെ നൊവീഷ്യേറ്ററു പൂർത്തിയാക്കിയ സഹോദരന്മാർ 1938 ഫെബ്രുവരി 2-ാം തീയതി അന്നത്തെ എറണാകുളം വികാരി ജനറൽ മോൺസിഞ്ഞാർ ജോർജ്ജ് വല്യാറമ്പത്തു് അവർകളുടെ സന്നിധിയിൽ നിയമാനുസൃതം പ്രഥമ വ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തി.

യോഗാർത്ഥികളായി ചേർന്ന സഹോദരന്മാർക്ക് അന്നു തന്നെ വികാരി ജനറലുടെ സഭാവസ്ത്രം നല്കി. യോഗാർത്ഥികളിൽ തെക്കൻ ജോസഫ്, ബ്രദർ ഫ്രാൻസിസ് സാലസും എന്നും പാനികളും ഗീവറുഗീസും, ബ്രദർ വിൻസെന്റ് എന്നും വലിയപടിക്കൽ ജോൺ, ബ്രദർ അഗസ്റ്റിൻ എന്നും പാലാട്ടി പൈലി, ബ്രദർ ജോൺ ബോസക്കോ എന്നും മൂലൻ ദേവസ്സി, ബ്രദർ ഫിലിപ്പ് എന്നുമുള്ള സന്നയാസനാമങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു.

അനാഥശാലയുടെ അസിസ്റ്റൻറ് മാനേജർമാരായി അരമനയിലെ കല്പനപ്രകാരം മാറിമാറി നിയമിക്കപ്പെട്ട ഫാ. ജോൺ പിണക്കാട്ട്, ഫാദർ (പിന്നീടു മോൺസിഞ്ഞാർ) കുര്യാക്കോസ് ചിറമേൽ എന്നിവർ സഹോദരന്മാർക്കു യോഗാർത്ഥി പരിശീലനം നൽകുന്നതിൽ ഡയറക്ടറുടെ യഥാകാലം സഹായിച്ചുപോന്നു.

രണ്ടാമത്തെ നൊവീഷ്യേറ്ററു്

1939 മെയ് 23-ാം തീയതി സഹോദരന്മാർക്കായുള്ള രണ്ടാമത്തെ നൊവീഷ്യേറ്ററു് ആരംഭിച്ചു. പുത്തൻകരിയിൽ ബ. ജോണച്ചനായിരുന്നു നൊവീഷ്യേറ്ററു് ഗുരു.

നൊവീഷ്യേറ്ററിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ബ്രദർ ഫ്രാൻസിസ് സഭവിട്ടുപോവുകയും നടുവിലേടത്തു വറുഗീസും—ബ്രദർ

സ്റ്റുനിസ്ലാവോസ്—പുതിയതായി നൊവീഷ്യേറ്ററിൽ ചേരുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ അഞ്ചുപേരായി ആരംഭിച്ച നൊവീഷ്യേറ്ററിനിടയ്ക്ക് ബ്രദർ അഗസ്റ്റിൻ പിൻവാങ്ങിയതുകൊണ്ട് ഫിലിപ്പ് വിൻസെൻറ്, ജോൺബോസ്ക്കോ, സ്റ്റുനിസ്ലാവോസ് എന്നു നാലു സഹോദരന്മാർ മാത്രമാണ് നൊവീഷ്യേറ്റർ പൂർത്തിയാക്കിയത്. അവർ നാലുപേരും 1940 മെയ് 23-ാം തീയതി മോൺസിഞ്ഞാർ ജോർജ്ജ് വല്യാറമ്പത്തു് അവർകളുടെ മുമ്പാകെ ആദ്യവ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തി.

മൂന്നാമത്തെ നൊവീഷ്യേറ്റർ

സാമുവൽ പുത്തൻകുളം, പൗലോസ് മുണ്ടയ്ക്കൽ എന്നീ സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി 1941 ജനുവരി 1-ാം തീയതി മൂന്നാമത്തെ നൊവീഷ്യേറ്റർ ആരംഭിച്ചു. ബ്രദർ ഫിലിപ്പ് ആയിരുന്നു നൊവീഷ്യേറ്റർ ഗുരു. ഡയറക്ടറുടെയും അനാഥശാലയുടെ അസിസ്റ്റൻറ് മാനേജറായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്ന മണവാളൻ ജോസഫിന്റെയും തോട്ടങ്കൽ മാത്യു അച്ചന്റെയും മറ്റും സഹായസഹകരണങ്ങളും ലഭ്യമായിരുന്നു. 1942 ജനുവരി 1-ാം തീയതി നൊവീഷ്യേറ്റർ പൂർത്തിയായ മുറയ്ക്കു തയിൽ ബ. ജോർജ്ജിന്റെ മുമ്പാകെ നവസന്നയാസികൾ ആദ്യവ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തി. ബ്രദർ സാമുവൽ പുത്തൻകുളം ഉണ്ണിയീശോയുടെ സാമുവൽ എന്നും ബ്രദർ പൗലോസ്, കൊച്ചുളയീസ് എന്നു മുളള സന്നയാസനാമങ്ങളാണ് തദവസരത്തിൽ സ്വീകരിച്ചത്.

നാലാമത്തെ നൊവീഷ്യേറ്റർ

1944 നവംബർ 18-ാം തീയതി നാലാമത്തെ നൊവീഷ്യേറ്ററിനു തുടക്കമായി. തോട്ടത്തിൽ വർക്കി, പവ്വത്തിൽ ജോർജ്ജ്, മാടശ്ശേരി ജോൺ, മാടപ്പിള്ളി ജോസഫ്, അറയ്ക്കത്തറ ഐസക്ക് എന്നിവർ നൊവീഷ്യേറ്റർ പൂർത്തിയാക്കി. ഡയറക്ടർ ഫാ. തോമസ് പാണാട്ട് ആയിരുന്നു നിയമപ്രകാരമുള്ള നൊവീഷ്യേറ്റർ ഗുരു. സഹായത്തിനു ബ്രദർ ഫിലിപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നു. 1945 നവംബർ 18-ാം തീയതി വികാരിജനറാൾ മോൺസിഞ്ഞാർ മാത്യു പോത്തനാമൂഴി അവർകളുടെ സന്നിധിയിലാണ് നവസന്നയാസികൾ ആദ്യവ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തി സന്നയാസവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചത്. തോട്ടത്തിൽ വർക്കി, ബ്രദർ മൈക്കിൾ എന്നും പവ്വത്തിൽ ജോർജ്ജ്, ബ്രദർ ഫ്രാൻസിസ് സാലസ് എന്നും മാടശ്ശേരി ജോൺ, ബ്രദർ അൽഫോൻസ് എന്നും മാടപ്പള്ളി ജോസഫ്, ബ്രദർ ഫ്രാൻസിസ്

അസ്സീസി എന്നും അറുത്തറ ഐസക്, ബ്രദർ ബർണാർഡ് എന്നും സന്നയാസനാമം സ്വീകരിച്ചു.

സഭയുടെ പ്രാരംഭകാലത്തെ അപര്യാപ്തകളും അരിഷ്ടതകളും വിപരീതമായി പ്രതികരിച്ചതുകൊണ്ടാവും സഭയിലെ ആദ്യത്തെ പ്രതാപികളായ ബ്രദർ ബനഡിക്റ്റിന്റെയും ബ്രദർ അർസേനിയൂസിന്റെയും പ്രഥമപ്രതവാദാന സമപ്പണത്തിന് അഞ്ചുവർഷത്തിലേറെ കാലവിളംബം നേരിട്ടെങ്കിലും തുടന്നുള്ള നൊവിഷ്യേറ്റുകളും പ്രതവാദാനസമപ്പണങ്ങളും യഥാസമയങ്ങളിൽത്തന്നെ നടക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ഇങ്ങനെ 1945 ആയതോടെ ചെറുപ്പപ്പുഷ്പ സഹോദരസഭയിൽ ആദ്യവ്രതംചെയ്ത സഹോദരന്മാരുടെ എണ്ണം പതിമൂന്നായി ഉയർന്നു.

ഈ കാലയളവിലെല്ലാം സഭയുടെ നയപരമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അഭിവന്ദ്യപിതാവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും അനുഗ്രഹാശംസകളും യഥാസന്ദർഭം മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ തേടിയിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ അറിവും സമ്മതവും കൂടാതെ സഭാസംബന്ധമായ യാതൊരു പുതിയ നീക്കവും നടത്തിയിരുന്നില്ല. സഭയുടെയും അനുബന്ധസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും വളർച്ചയിൽ പിതാവിനു പ്രത്യേകമായ താല്പര്യവും വാത്സല്യോദാരമായ സമീപനവും ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്. അഭിവന്ദ്യപിതാവും പിതാവിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടും, അതതു കാലത്തെ വികാരി ജനറാൾമാരും ആണ്ടിൽ പലവട്ടം മൂക്കന്നൂർ സ്ഥാപനങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതുതന്നെ ആ പൈതൃകപരിരക്ഷാ ദീക്ഷയ്ക്കു മതിയായ തെളിവാണ്ല്ലോ.

വന്ദ്യപിതാവിന്റെ നാമഹേതുകത്തിരുന്നാൾസഭാംഗങ്ങൾ അർഹിക്കുന്ന ആദരവോടും പുജ്യതയോടുംകൂടി ആണ്ടുതോറും ആഘോഷിക്കുമായിരുന്നു. അതിനുള്ള വിപുലവും സമൃദ്ധിയുമായ ഒരുക്കങ്ങൾ വളരെ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ ആരംഭിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. തിരുനാൾദിവസം രാവിലേതന്നെ ഡയറക്ടറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സഭയുടെ ഒരു പ്രതിനിധിസംഘം എറണാകുളം അരമനയിലെത്തി വന്ദ്യപിതാവിനു തിരുനാൾ മംഗളങ്ങൾ ആശംസിക്കുകയും ഉപഹാരങ്ങൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു.

സഭാംഗങ്ങളായ സഹോദരന്മാർ വ്യവസ്ഥാപിതമായ സന്നയാസജീവിതക്രമാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കു പുറമേ, അനാഥശാലയുടെ നടത്തിപ്പിലും സഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സമാരംഭിച്ചിരുന്ന തൊഴിൽപരിശീലനപ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഇതര ഗ്രാമവികസനപരിപാടികളിലും കാർഷികസംരംഭങ്ങളിലും താല്പര്യപൂർവ്വം പങ്കെടുക്കുകയും അവരവർക്ക് അഭിരുചിയുള്ള മേഖലകളിൽ ഉപരിവൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടുവാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരാകുകയും ചെയ്തുപോന്നു.

സഭയ്ക്ക് മത്തുങ്കൽ ശാഖ

ചെറുപ്പപ്പേരായ സഭാസംഗങ്ങളായ കണ്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മതുടമക ചെമ്പിൽപള്ളിക്കു പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തായ മത്തുങ്കൽ എന്ന സ്ഥലത്തു കണ്ടത്തിൽ കുടുംബം വകയായുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടേക്കരോളം സ്ഥലവും ഒരു കെട്ടിടവും വി.എസ്.തപ്പാനോസിയുടെ നാമത്തിലുള്ള ഒരു കപ്പേളയും, കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ഒരു അഭയമന്ദിരവും നടത്തുന്നതിനായി ചെറുപ്പപ്പേരായ ഏല്പിച്ചു. അത്തരസരിച്ച് ചെറുപ്പപ്പേരായ സഭയുടെ ആദ്യത്തെ ശാഖാഭവനം മത്തുങ്കൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. ബ്രദർ അർസേനിയൂസ് ആയിരുന്നു മത്തുങ്കൽ ഭവനത്തിന്റെ നടത്തിപ്പുകാരനായി നിയുക്തനായത്. അനാഥബാലന്മാർക്കു വേണ്ടി ഒരു ബാലസഭനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വ്യാപൃതനായി. അക്കൂട്ടത്തിൽ അവശക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജീവിതനവീകരണ യത്നങ്ങളിലും പുതിയ മാനസാന്തരപരിശ്രമങ്ങളിലും ദത്തശ്രദ്ധനായി.

ചെമ്പിൽ പള്ളിയിൽനിന്നും മെയിൻറോഡിൽനിന്നും ഒറ്റപ്പെട്ടനിലയിൽ പടിഞ്ഞാറേ കായലോരത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടും ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളുടെ അപര്യാപ്തതകൊണ്ടും ദേവാലയസന്ദർശനത്തിനും അന്ദിന ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും ആ സ്ഥലത്തു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവപ്പെട്ടു. ചേറുനിറഞ്ഞ കൈത്തോടുകളും ഓരമുട്ടുകളും ചകരികുഴികളും നീന്തിയും തുടിച്ചും വേണമായിരുന്നു ചെമ്പിൽപള്ളിയിൽ ചെന്നുപറുവാൻ. എന്നും രാവിലെ അങ്ങോട്ടും തിരിച്ചു മത്തുങ്കലേയ്ക്കുമുള്ള യാത്ര വളരെ ക്ലേശകരമായിരുന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അഞ്ചു

സഭ വഴിത്തിരിവിൽ

ചെറുപ്പപ്പസന്നയാസ സഭയുടെ 1933-ലെ നിയമപുസ്തകത്തിൽ ഒന്നാംനമ്പർ നിയമത്തിൽ, ഈ ചെറുപ്പപ്പസന്നയാസസഭ ബ്രദേഴ്സിനു മാത്രമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സന്നയാസസഭയാണെന്നും വൈദികർ ഈ സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങളായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ലെന്നും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മാത്രമല്ല, ഈ നിയമപുസ്തകത്തിലെ 31-ാം നിയമമനുസരിച്ച് ഈ സമൂഹത്തിൽ അംഗങ്ങളായി ചേരുന്ന അർത്ഥികളെ വൈദികപഠനത്തിന് അയയ്ക്കുന്നതല്ലെന്നും കൂടി അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു.

എങ്കിലും, സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങളും ദേവാലയനഷ്ടങ്ങളും മറ്റും സുഗമമായും സൗകര്യപ്രദമായും നിർവഹിക്കുന്നതിനു സഭയിൽ ഏതാനും വൈദികരെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതു് ആശാസ്യമായിരിക്കുമെന്നുള്ള ആശയം സഭാംഗങ്ങളിൽ ചിലർക്കുണ്ടായി. മത്തുങ്കൽ ആശ്രമത്തിലെ അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ബ്രദർ അർസേനിയൂസ്, ഈ ആവശ്യത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടു് ബ. പാണാട്ടച്ചന്റെ പേർക്കു് ഒരു കത്തു് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ചെറുപ്പപ്പസഭാസ്ഥാപകന്റെ ലക്ഷ്യവും നിയമവ്യവസ്ഥകളും നടപടിക്രമങ്ങളും അതനുസരിച്ചു് സഹോദരന്മാർക്കു വേണ്ടി മാത്രമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു സഭ ആണെങ്കിലും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെക്കൂടി അംഗങ്ങളായി ചേർത്തു് സഭ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുകയും വിപുലപ്പെടുത്തുകയും ക്രമേണ ഒരു വൈദികസഭയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു സഭാസൂപ്പീരിയറായി അഭിവന്ദ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി നിയോഗിച്ച ബ. പാണാട്ടച്ചന്റെ മനസ്സിലിരുപ്പു്. 'രോഗി ഇച്ഛിച്ചതും വൈദ്യൻ കല്പിച്ചതും പാൽ' എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ ബ്രദർ അർസേനിയൂസിന്റെ ഈ

ആഗ്രഹപ്രകടനം, വൈദികരെക്കൂടി സഭയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാനുള്ള അച്ചന്റെ അഭിലാഷത്തിന് ഒരു പിൻബലമാവുകയും ചെയ്തു.

1945 ജൂൺ 8-ാം തീയതി തിരുഹൃദയതിരുനാവടിയിൽ ബ. പാണാട്ടച്ചൻ മൂക്കന്നൂർ സഹോദരസഭയിൽ വൈദികരെക്കൂടി ചേർക്കുവാൻ അനുവദിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അഭിവന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ പിതാവിനു നിവേദനം സമർപ്പിച്ചു.

അതിരൂപതയിൽ വിൻസെൻഷ്യൻ സഭയെന്ന ഒരു വൈദികസന്യാസസഭയുള്ള സ്ഥിതിക്ക് വൈദികർ അംഗങ്ങളായുള്ള മറ്റൊരു സന്യാസസഭയുടെ പ്രസക്തിയെപ്പറ്റി മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമേനിയുടെ വികാരി ജനറൽ മോൺ. മാത്യു പോത്തനാമൂഴിയും സെക്രട്ടറി മോൺ. വറുഗീസ് പുതുശ്ശേരിയും മറ്റും സന്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. സഹോദരന്മാരുടെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങളുടെ സുഗമമായ നിർവ്വഹണത്തിനാണ് വൈദികരെക്കൂടി ചേർക്കുന്നത് എന്നു പാണാട്ടച്ചൻ വിശദീകരണം നൽകി. വൈദികാംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം സഹോദരാംഗങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ കുറവായിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം നിയന്ത്രണങ്ങൾ നൽകണമെന്നും അദ്ദേഹം ഉറപ്പുകൊടുത്തു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവഗാഢമായ പരിചിന്തനങ്ങൾക്കു ശേഷം സഹോദരസഭയെന്ന ചെറുപുഷ്പസഭയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിനും തനിമയ്ക്കും കോട്ടം തട്ടാത്തവിധത്തിൽ സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മീയ ശുശ്രൂഷ നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിന് ഏതാനും വൈദികരെക്കൂടി സഭയിൽ ചേർത്തുകൊള്ളുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

“ബ്രദേഴ്സിന്റെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾ നടത്താൻ ഏതാനും വൈദികരെ ആവശ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ അച്ചന്മാർ കുറവായതുകൊണ്ടു പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ കുട്ടികളെ എടുത്തു പഠിപ്പിക്കുക. കറേപ്പേർ പോയാലും അഞ്ചാറുപേരെങ്കിലും കിട്ടും. അതുമതി.” ഇതായിരുന്നു അഭിവന്ദ്യപിതാവിന്റെ സൂചിപ്പിച്ചതായ തീരുമാനം. 1945 ഡിസംബർ 27-ാം തീയതിയായിരുന്നു നിർണ്ണായകമായ ഈ അനുമതിലഭിച്ചിരുന്നതായത്.

1950 മാർച്ച് 4-ാം തീയതിയിലെ ഡയറിക്കുറിപ്പിൽ അഭിവന്ദ്യപിതാവ് ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചെടുത്ത ഉറച്ച നിലപാട് ഇങ്ങനെ ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്:

“മൂക്കന്തൂർനിന്നു പാണാട്ടച്ചൻവന്നു പട്ടത്തിനു 5 പേരെ ഇക്കൊല്ലം വിടേണ്ടുന്ന കാര്യം പറഞ്ഞു. വി. ജി., സെക്രട്ടറി ഇവരും ഉണ്ടായിരുന്നു...ഇതു സഹോദരന്മാരുടെ സഭയാണ്, അച്ചൻമാരുടേതല്ല എന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. Sp. Fathers മുതലായതിനാണ് അച്ചന്മാർ, അല്ലാതെ ഭരിക്കാനല്ല. ആകെ 12-ൽ കൂടുതൽ എന്നും കണിശമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സഹോദരന്മാർ പലസ്ഥലങ്ങളിലുംപോയി വാസനയനുസരിച്ചു പഠിച്ചു Experts ആകണമെന്നും ഇങ്ങനെ അവർ ഈ അതിരൂപതയിൽ പലവിധത്തിലും ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരണമെന്നുമാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം.”

അഭിവന്ദ്യമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഔദ്യോഗിക തീരുമാനങ്ങൾക്കുധാരമായി ബ. പാണാട്ടച്ചൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രൈവറു സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന മോൺ. തോമസ് മുത്തേടൻ അവർക്കുള്ളക്കൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷിൽ ടൈപ്പ് ചെയ്യിച്ചു പിതാവിനു സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയുടെ പ്രസക്ത ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“As I desire to admit also candidates for priesthood into the ‘Congregation of Brothers of the Little Flower’ now existing at Mookkannoor. I request your grace to be kind enough to allow me to do so and to impart your grace’s blessings.”

“മൂക്കന്തൂർ ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന ചെറുപ്പപ്പട്ട സഹോദരസഭയിൽ വൈദികാത്മികളെക്കൂടി ചേർക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനാൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു എന്റെ അനുവദിപ്പാറാകണം.

വന്ദ്യപിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനായി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു്.”

ഈ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചു അതിന്റെ അടിയിലായി “With my approbation and blessing” എന്നു സ്വന്തം കൈപ്പട്ടയിൽ എഴുതി ഒപ്പുവെച്ചു ഒരു പ്രതി അരമനഫയലിൽ സൂക്ഷിക്കുവാനും ഒരു പ്രതി പാണാട്ടച്ചനെ ഏല്പിക്കുവാനും പിതാവു നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതിരൂപതയുടെ ഔദ്യോഗികജീഹ്വയായ 'എറണാകുളം മിസ്സം' മാസികയുടെ 1946 ജനുവരി ലക്കത്തിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ഔദ്യോഗിക വിജ്ഞാപനവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു:-

“മൂക്കന്നൂർ ചെറുപുഷ്പ സഹോദരസംഘത്തിൽ പട്ടക്കാറെക്കൂടി അംഗങ്ങളായി ചേർത്തു വികസിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം വന്ദ്യപിതാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 1945 ഡിസംബർ 27-ാം തീയതി നല്കിയ കല്പനയാൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.”

വൈദികാർത്ഥികൾ സഹോദരസഭയിൽ

ചെറുപുഷ്പസഭയിൽ വൈദികാർത്ഥികളെയും സ്വീകരിക്കുന്നതാണെന്നു പത്രപരസ്യങ്ങളിലൂടെയും മറുവഴിക്കും അറിഞ്ഞ് പലരും മൂക്കന്നൂരേക്ക് അപേക്ഷ അയച്ചു. അപേക്ഷകരിൽ നിന്നു പത്രങ്ങളുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇവരുടെ അഭ്യസനം സുകരമാക്കുന്നതിനും പരിശീലനം കാര്യക്ഷമമാക്കുന്നതിനും സഹോദരസഭാംഗങ്ങൾ സസന്തോഷം സഹായിക്കുകയും ആത്മാർത്ഥതാപൂർവ്വം സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഏതാൽ വൈദികാർത്ഥികൾ, എസ്. എസ്. എൽ. സി. കഴിഞ്ഞ് സെമിനാരിപ്രവേശനത്തിന് അർഹത നേടിയ സാഹചര്യത്തിൽ ചെറുപുഷ്പസഭയ്ക്കു സ്വന്തമായി ഒരു പെററി സെമിനാരി അനുവദിക്കണമെന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥന ബ. പാണാട്ടച്ചൻ മെത്രാപ്പോലീത്താസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചു. അതനുസരിച്ച്, ചെറുപുഷ്പസഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ മൂക്കന്നൂരിൽ ഒരു പെററിസെമിനാരിക്ക് പിതാവ് അനുമതി നല്കുകയും തച്ചിൽ ബ. ഫ്രാൻസിസച്ചനെ പെററിസെമിനാരിയുടെ ആദ്യത്തെ റെക്ടറായി നിയമിച്ചു കല്പനയാവുകയും ചെയ്തു. അതിൻപ്രകാരം 1948 മെയ് 31-ാം തീയതി മൂക്കന്നൂർ പെററി സെമിനാരി നിലവിൽവന്നു. എട്ടു വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ അവിടെ പരിശീലനാർത്ഥികളുമായി.

സഭയുടെ നിയമസംഹിത

പുതിയ സാഹചര്യത്തിൽ ചെറുപുഷ്പസഭയ്ക്കു വൈദികാംഗങ്ങൾക്കകൂടി അനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ ഒരു നിയമ

സംഹിത തയ്യാറാക്കി സമർപ്പിക്കുവാൻ അഭിവന്ദ്യമെത്രാപ്പോലീത്താ സുപ്പീരിയറച്ചനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ബ്രദർ മൈക്കിൾ, ബ്രദർ സാമുവൽ എന്നിവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ബ. പാണാട്ടച്ചൻ സഭയുടെ നിയമസംഹിതയ്ക്കു രൂപം നൽകി. 1947 സെപ്റ്റംബർ 30-ാം തീയതി പാണാട്ടച്ചനും ബ്രദർ മൈക്കിളും ഒരുമിച്ച് അരമനയിലെത്തി സഭയുടെ നിയമസംഹിതയുടെ കരട്രൂപം പിതാവിനു സമർപ്പിച്ചു. സൂക്ഷ്മപരിശോധനയ്ക്കുശേഷം ചില ഭേദഗതികളോടെ (വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ കാലാവധി സംബന്ധിച്ച്) 1947 ഒക്ടോബർ 8-ാം തീയതി അഭിവന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ പിതാവ് ചെറുപുഷ്പസഭയുടെ നിയമസംഹിത അംഗീകരിക്കുകയും ആയതു സുപ്പീരിയറച്ചനെ ഏല്പിക്കുവാൻ ചെറുപുഷ്പസഭയിലെ അംഗവും അരമനക്കച്ചേരിയിൽ നോട്ടറിയായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നയാളുമായ ബ്രദർ അസ്സീസിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

മൂക്കന്തർ ചെറുപുഷ്പസഭ വൈദികരും സഹോദരന്മാരും അംഗങ്ങളായുള്ള ഒരു സഭയാണെന്ന് പ്രസ്തുത നിയമസംഹിതയുടെ എട്ടാം അനുച്ഛേദത്തിൽ നിർവചിച്ചിരുന്നു. പ്രധാന സുപ്പീരിയർ സ്ഥാനമൊഴികെ ബാക്കിയുള്ള എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളും ജോലികളും സഹോദരന്മാർക്കും അവകാശപ്പെട്ടതായിരിക്കും എന്നും ആലോചനാസംഘത്തിലും സഹോദരന്മാർക്ക് അർഹതപ്പെട്ട പ്രാതിനിധ്യം ഉറപ്പുവരുത്തണമെന്നും 15, 17 താളുകളിൽ നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. സഭാപ്രവേശനത്തിന് വൈദികർത്ഥികൾക്കും സഹോദരർത്ഥികൾക്കും തുല്യനിലയിൽ പ്രോത്സാഹനം ലഭ്യമാക്കണമെന്നും അംഗസംഖ്യയിൽ സമാനത പാലിക്കണമെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു 31, 34 വകുപ്പുകൾ. പൗരോഹിത്യധർമ്മാനുഷ്ഠാനമൊഴികെയുള്ള സഭാകാര്യങ്ങളിലൊന്നും വൈദികരും സഹോദരന്മാരും തമ്മിൽ യാതൊരു വിവേചനവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഇരുവിഭാഗവും ഏകോദരസഹോദരന്മാരെപ്പോലെ വർത്തിക്കണമെന്നും 36-ാം വകുപ്പും അനുശാസിച്ചിരുന്നു.

ഈ നിയമസംഹിതയുടെ വെളിച്ചത്തിലും ഇതു നടപ്പാക്കാൻ നിയുക്തനായിരിക്കുന്ന ബ. സുപ്പീരിയറച്ചൻ പ്രത്യേക

മായി നൽകിയ ഉറപ്പുകളുടെയും വാഗ്ദാനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലും വൈദിക വിഭാഗത്തിനൊപ്പം സഭയിൽ തങ്ങളുടെയും താല്പര്യങ്ങളും ഭാഗധേയങ്ങളും ഭദ്രമായി സംരക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടും പ്രതീക്ഷയോടും കൂടി സഭയിലെ സഹോദരന്മാർ ഏകയോഗധാരണയിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി.

ഒന്നാം സംയുക്ത നൊവീഷ്യേറ്ററു്

ചെറുപ്പപ്പുസ്തക സുപ്പീരിയർ ഫാ. തോമസ് പാണാട്ടു് 1946 ജൂൺ 26-ാം തീയതി എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്തീനോസ് തിരുമേനിക്കൈഴുതിയ കത്തിൽ ചെറുപ്പപ്പുസ്തക സന്യാസസഭയിലെ ഒരംഗമാകുവാൻ താൻ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുകയാണെന്നും തന്റെ ആഗ്രഹ നിവൃത്തിക്ക് അനുമതി തരുമാറാകണമെന്നും പ്രത്യേകം നിവേദിപ്പിച്ചിരുന്നു. നിയമാനുസൃതമായ വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നടത്തി സഭയിൽ യഥാവിധി അംഗത്വം സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളുവാൻ പിതാവു് അനുമതിയും നൽകി.

അതനുസരിച്ചു് 1949 മെയ് 17-ാം തീയതി നൊവീഷ്യേറ്ററു് ആരംഭിച്ചു. വൈദികാർത്ഥികളും സഹോദരാർത്ഥികളുമടങ്ങിയ സംയുക്ത നൊവീഷ്യേറ്ററു് ആയിരുന്നു അതു്. ഇതിനും മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ പ്രത്യേകാനുവാദം വാങ്ങിയിരുന്നു.

ഈ നൊവീഷ്യേറ്ററിലെ ഒരു വ്രതാർത്ഥിയായിരുന്ന സഭാ സുപ്പീരിയർ ബ. പാണാട്ടച്ചൻ നൊവീസു് മാസ്റ്ററും കൂടിയായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് ഈ നൊവീഷ്യേറ്ററിന്റെ ഒരു സവിശേഷതയായിരുന്നു. ഒരോ ഒരു സമയം നൊവീസും നൊവീസു് മാസ്റ്ററും എന്നതു വിചിത്രമായി തോന്നാമെങ്കിലും നൊവീസു് മാസ്റ്റർ പലകാര്യങ്ങളിലും ബ്രദർ അസ്സീസിയുടെ സഹായം തേടിയിരുന്നവന്നു് ഓർക്കണം.

പ്രസിദ്ധ ധ്യാനപ്രസംഗകനായ ഫാ. മാത്യു മക്ഷിക്കരി നവസന്യാസികൾക്കുവേണ്ടി ഒരു മാസം നീണ്ടുനിന്ന പ്രാരംഭ ധ്യാനം 1949 ജൂൺ 7-ാം തീയതി ആരംഭിച്ചു. 1950 മെയ് 17-നു സമാപിച്ച ഏഴു ദിവസത്തെ വ്രതപൂർത്തീകരണധ്യാനം

നടത്തിയത് മോൺ. വർഗീസ് കവലക്കാട്ട് ആയിരുന്നു. ധ്യാനത്തിന്റെ അന്ത്യഭിനത്തിൽ നൊവീഷ്യേറ്റർ കപ്പേളയിൽ വച്ച് ബ. കവലക്കാട്ടച്ചന്റെ മുമ്പാകെ ബ. പാണാട്ടച്ചൻ പ്രഥമ വ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തി ഫാ. ബസേലിയൂസ് എന്ന സന്ന്യാസനാമം സ്വീകരിച്ചു. തുടർന്ന് ആശ്രമദേവാലയത്തിൽ ബസേലിയൂസച്ചന്റെ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വത്തിൽ നടന്ന കുർബാനയുടെ തുടക്കത്തിൽ മറ്റു നവസന്ന്യാസികളും സന്ന്യാസവസ്ത്രം സ്വീകരിക്കുകയും ദിവ്യകാരണ്യസ്വീകരണത്തിനു മുമ്പായി വ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

സഭാ സുപ്പീരിയർ ബ. ബസേലിയൂസച്ചനെ കൂടാതെ ഏഴു വൈദികാർത്ഥികളും രണ്ടു സഹോദരാർത്ഥികളുമാണ് അന്നു വ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തി സന്ന്യാസനാമധാരികളായത്. വൈദികാർത്ഥികളായ പുതുമന ജോസഫ്, ക്രിസ്റ്റഫർ എന്നും മാത്യു ഓലിക്കൽ, ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ എന്നും ജേക്കബ് വാത്തിക്കളും, അക്വീനാസ് എന്നും ജേക്കബ് വണ്ടളത്തുകരി, നോർബർട്ട് എന്നും ജോസഫ് കിളിയന്തറ, തെയോഫിൻ എന്നും എമ്മാനുവേൽ അറയ്ക്കത്തോട്ടം, അംബ്രോസ് എന്നും അഗസ്റ്റിൻ നാൽപ്പാട്ട്, മാർട്ടിൻ എന്നുമുള്ള സന്ന്യാസസംജ്ഞകളാണ് സ്വീകരിച്ചത്. സഹോദരവിഭാഗത്തിൽ റെട്ട മാത്യു കോയിക്കര, ബ്രദർ ബർക്കമാൻസ് എന്നും ജോസഫ് ഗോപുരൻ, ബ്രദർ സ്റ്റീഫൻ എന്നും സന്ന്യാസനാമങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു.

വിണ്ടും സംയുക്ത നൊവീഷ്യേറ്റർ

ഫാ. തോമസ് പയ്യപ്പിള്ളി, ഫാ. തോമസ് പീച്ചാട്ട് എന്നീ റെക്ടർമാരുടെ കീഴിൽ പെററിസെമിനാരി ശിക്ഷണം പൂർത്തിയാക്കിയ അഞ്ചു വൈദികാർത്ഥികളുടെയും സന്ന്യാസാർത്ഥികളായ മൂന്നു സഹോദരന്മാരുടെയും സംയുക്ത നൊവീഷ്യേറ്റർ 1952 മെയ് 17-ാം തീയതി ആരംഭിച്ചു. സുപ്പീരിയർ ബ. ബസേലിയൂസച്ചനായിരുന്നു നൊവീസ് മാസ്റ്റർ. നവസന്ന്യാസികൾ എട്ടു പേരും നൊവീഷ്യേറ്റർ പൂർത്തിയാക്കി 1953 മെയ് 18-ാം തീയതി സന്ന്യാസവ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തി. അന്നുതന്നെ അവർക്ക് സഭാവസ്ത്രവും നൽകപ്പെട്ടു.

വൈദികാർത്ഥികളായ അഞ്ചുപേരിൽ കോക്കാട്ട് ജോസഫ്, ഡൊമിനിക്കു എന്നും പറമ്പി തോമസ്, സെറാഫിൻ എന്നും എടക്കുന്നതു ജോർജ്ജ്, ഇഗ്നേഷ്യസ് എന്നും കിഴക്കേൽ ജോസഫ്, ക്രിസോസ്റ്റോം എന്നും പാലാട്ടി സെബാസ്റ്റ്യൻ, കമീല്ലസ് എന്നും സന്നയാസനാമം സ്വീകരിച്ചു. സഹോദരാർത്ഥികളായ തോട്ടുപുറം പൈലി, ബ്രദർ ഗബ്രിയേൽ എന്നും കൊണ്ടോടിക്കുരി ജോസഫ്, ബ്രദർ ജറോം എന്നും എടശ്ശേരിപ്പറമ്പിൽ വറുഗീസ്, ബ്രദർ പിയ്യൂസ് എന്നുമുള്ള സന്നയാസനാമങ്ങളാണ് സ്വീകരിച്ചത്.

ബസേലിയൂസച്ചൻ-സുപ്പീരിയർ ജനറൽ

1952 നവംബർ 21-നു നിലവിൽ വന്ന പുതിയ പൗരസ്ത്യ സന്നയാസ കാനോൻനിയമമനുസരിച്ച് സന്നയാസസഭകളുടെ സുപ്പീരിയർ ജനറലിന് അതതു സഭയിൽ പത്തുവർഷത്തെ വ്രതജീവിതം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം നിത്യവ്രതം ചെയ്ത സഭാംഗമായിരിക്കണമെന്നും വ്യവസ്ഥ വന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്ന് തനിക്ക് ഒഴിവ് (Exemption) അനുവദിച്ചു തരണമെന്ന് ബസേലിയൂസച്ചൻ പൗരസ്ത്യതിരുസംഘത്തിലേക്ക് അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. പത്തുവർഷത്തെ വ്രതജീവിതമെന്ന മിനിമം യോഗ്യതയിൽനിന്ന് ബസേലിയൂസച്ചനെ ഒഴിവാക്കിയും നിത്യവ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ അനുവദിച്ചു. പൗരസ്ത്യതിരുസംഘം സെക്രട്ടറികളിനാൽ ടിസ്റ്ററാൻറു തിരുമേനിയുടെ കല്പന എറണാകുളം സഹായമെത്രാൻ മാർ ജോസഫ് പാരോക്കാട്ടിൽ തിരുമേനി വഴി ബസേലിയൂസച്ചനു ലഭിച്ചു. അതനുസരിച്ച് പാരോക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിൽ ബ. ബസേലിയൂസച്ചൻ നിത്യവ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തി സഭയുടെ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ സ്ഥാനത്തിന് അർഹത നേടി. ആ നിലയിൽ 1961 വരെ അദ്ദേഹം സുപ്പീരിയർ ജനറലായി തുടർന്നു.

വൈദികാർത്ഥികൾക്കു മുൻതൂക്കം

ചെറുപ്പപ്പേരുകളിൽ വൈദികാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം പന്ത്രണ്ടായി പരിമിതപ്പെടുത്തണമെന്നതായിരുന്നല്ലോ സ്ഥാപകപിതാവിന്റെ പ്രാഥമിക വ്യവസ്ഥ. അതിൻപ്രകാരം

പന്ത്രണ്ടുപേർക്ക് പ്രവേശനം നൽകിക്കഴിഞ്ഞിട്ടും തൃപ്പിയാൾക്കു കൂടുതൽ വൈദികാർത്ഥികളെ തേടിപ്പിടിച്ചു ചേർത്തു സഭയിൽ വൈദികരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനാണ് സുപ്പീരിയർ ജനറൽ ആഗ്രഹിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. ഏതായാലും വൈദികാർത്ഥികളുടെ രംഗപ്രവേശത്തോടെ സഭയിൽ സഹോദരാർത്ഥികളുടെ ആഗമനം താരതമ്യേന ശുഷ്കിച്ചു നിലയിലായി എന്നതാണ് വസ്തുത. വൈദികവിഭാഗത്തിനു കൂടുതൽ പരിഗണനയും പ്രോത്സാഹനവും ലഭിക്കുന്നതായും തങ്ങൾക്ക് അവഗണനയും അവമതിയും അനുഭവപ്പെടുന്നതായും സഹോദരവിഭാഗത്തിനു തോന്നിത്തുടങ്ങി.

സന്യാസദൈവവിളിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വൈദികാവൈദിക ഭേദചിന്തയോ വിവേചനമോ അപ്രസക്തവും സുവിശേഷചൈതന്യ വിരുദ്ധവുമാണെന്നുള്ള കേവലയാഥാർത്ഥ്യം വേണ്ടത്ര അളവിൽ ബോധിപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായില്ലെന്നും കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വൈദികാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണതരയിൽ സഹോദര ദൈവവിളി കണ്ടെത്തുവാനുള്ള ശ്രമം പിന്തുടർന്നപ്പോഴും പോയി എന്നുള്ളതാണ് അനുഭവം.

കണ്ടത്തിൽ പിതാവ് സ്വന്തം ഡയറിയിൽ 1954 ഫെബ്രുവരി 24 ബുധനാഴ്ച എന്നു തീയതിവെച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്ന ദിനസരിക്കുറിപ്പ് ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു ഏറെ വെളിച്ചം പകരുന്നതാണ്.

പ്രസക്തഭാഗം താഴെ ഉദ്യരികുന്നു:

Book (117a) 24 Feb. 1954 Wednesday.

“ഉള്ളൂർ മുൻപ് പാണാട്ടച്ചൻ മൂക്കന്നൂരെ ചെറുപുഷ്പ സഹോദരന്മാരുടെ സഭയിൽ ഇനിയും പട്ടത്തിനു കട്ടികളെ ചേർക്കുന്നതിനു നിർബന്ധിച്ചു എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. സഹോദരന്മാരെ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും, അവരെ ഓരോ വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ അയച്ചു അഭ്യസിപ്പിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നിട്ടും പട്ടക്കാരുടെ സഭയോക്കാൻ നിർബന്ധം പിടിക്കുകയാണ്. 12 പേരെ മാത്രമേ പട്ടത്തിന് എടുത്തു പഠിപ്പിക്കാവൂ എന്നാണ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. സഹോദരന്മാർ വർദ്ധിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അതിനു

വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യാതെ ഇതുകൊണ്ട് (പട്ടക്കാരുടെയുണ്ടാക്കാൻ) നിർബന്ധമായി നടക്കുകയാണ്. Independent ആയിത്തീരാനുള്ള ജപരമാണെന്നു തോന്നുന്നു, ഈ മിസ്സത്തിൽ സഹോദരന്മാരാണ് ആവശ്യം....

സുപ്പീരിയർ ജനറലിന്റെ വൈദികപക്ഷീയമായ ഈ മനോഭാവം ചെറുപ്പപ്പേപ്പർ സഹോദരസഭയുടെ തനിമയും മൗലികവ്യക്തിത്വവും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയേക്കുമെന്നും സഭയിലെ സഹോദരവിഭാഗംതന്നെ വളർച്ചയ്ക്കും വികസനത്തിനും ഉതകുന്ന വേദികളില്ലാതെ ക്രമേണ മുരടിച്ചു നാമാവശേഷമായിപ്പോകാനിടയുണ്ടെന്നും അരമനവൃത്തങ്ങളിൽ ആശങ്കയുണ്ടായി. അഭിവാന്ദ്യ കാർഡിനൽ ജോസഫ് പാരെക്കാട്ടിൽ പിതാവിന്റെ “ഞാൻ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ” എന്ന ആത്മകഥയിൽ ആ വിഷയം പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “സഹോദരസഭ അതിന്റെ വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്താതിരുന്നാൽ അതു വളരുകയില്ലെന്നും ഒരുപക്ഷേ, നാമാവശേഷമാകുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നുള്ള ആശയം കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച്, ഞാൻ സഹായമെത്രാനായിരുന്നപ്പോൾ ബ്രദേഴ്സ് ഓരോരുത്തരെയും വിളിച്ച് ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. അന്ന് അവർ ബസേലിയൂസച്ചന്റെ ആജ്ഞാവർത്തികളായിരുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്ന രീതിയിലാണ് എന്നോടു സംസാരിച്ചത്. അതുകൊണ്ടു ഭാവികാര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ഞാൻ അവരുടെ ഇംഗിതത്തിനു വിട്ടു.”

(‘ഞാൻ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ’-മൂന്നാംഭാഗം, പേജ് 322)

ഇക്കാര്യത്തിൽ ബ്രദേഴ്സിന്റെ നിലപാട് എന്തായിരുന്നുവെന്ന് വിഭജനശേഷം സഹോദരവിഭാഗത്തിന്റെ പ്രഥമ സുപ്പീരിയർ ജനറലായ റവ. ബ്രദർ അൽഫോൻസ് മാടഗ്ലേരി C. S. T. യുടെ വാക്കുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്:

“സഭയിൽ തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും വൈദികർക്കും സഹോദരന്മാർക്കും തുല്യ പരിഗണന ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും ആ നിലയിൽ അവർ ഏകോദര സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ വർത്തിക്കുന്നതുമാണെന്നും

മറ്റുള്ള ശ്രേഷ്ഠമായ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും അച്ചന്മാർ വരാൻ പോകുന്ന ദുഃഖത്തെയും വിഷമത്തെയും പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടും അച്ചന്റെ അപ്പോഴത്തെ ഉപദേശവും അപേക്ഷയും അനുസരിച്ചും സഹോദരന്മാരുടെ സഭയിൽ വൈദികരും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നതാണ് തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹമെന്നു ഹിതപരിശോധനയിൽ സഹോദരന്മാർ വന്ദ്യപിതാവിനെ അറിയിക്കുകയാണുണ്ടായതു്” (ദാർമ്മകുറിപ്പുകൾ-കൈയെഴുത്തുപ്രതി).

തീരാനഷ്ടം

ഈ നിർണ്ണായകഘട്ടത്തിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു തീരാനഷ്ടവും ചെറുപ്പപ്പസഭയെ ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തി. സഭയുടെ സ്ഥാപകനും പിതൃസഹജമായ വാത്സല്യാതിരേകത്തോടെ സഭയുടെ തനിമയാർന്ന നിലനിലപ്പിലും വളർച്ചയിലും അതിമാത്രം ശ്രദ്ധാലുവുമായിരുന്ന കണ്ടത്തിൽ പിതാവിന്റെ ദേഹവിയോഗമായിരുന്നു ചെറുപ്പപ്പസഭയെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ അനാഥമാക്കിയ ആ ദുഃഖസംഭവം. 1956 ജനുവരി 10-ാം തീയതിയായിരുന്നു ചെറുപ്പപ്പസഭയെ മാത്രമല്ല, കേരള സുറിയാനിസഭയെ ഒന്നടങ്കം അഴലിന്റെ നിഴലിൽപ്പെടുത്തിയ ആ പിതൃനിര്യാണം സംഭവിച്ചതു്. ചെറുപ്പപ്പസഭാംഗങ്ങൾ അരമനയിലെത്തി സ്ഥാപകപിതാവിനോടുള്ള അന്ത്യദരം അർപ്പിക്കുകയും ചരമാനന്തര ശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ആഴ്ചകൾ നീണ്ടുനിന്ന പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വകമായ വിലാപാനുസ്മരണം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

സഭയ്ക്കു പുതിയ നിയമസംഹിത

1963-ൽ ചെറുപ്പപ്പസഭയുടെ നിയമാവലി പൗരസ്ത്യകാനൻനിയമങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വീണ്ടും നവീകരിച്ചു. അതിന്റെ ഒൻപതാം വകുപ്പിൽ 'ചെറുപ്പപ്പ സന്യാസസഭ പുരോഹിതന്മാരും സഹോദരന്മാരും അംഗങ്ങളായുള്ള ഒരു സമൂഹമാകുന്നു' എന്ന് സഭയുടെ സ്വഭാവവും ഘടനയും സംഗ്രഹലേഖനമന്വേ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. പക്ഷേ, അതിന്റെ 67-ാം വകുപ്പിലാകട്ടെ ഒരു പുരോഹിതസഭ (Clerical Congregation)യിൽ ഈ വിധം വൈദികർക്കും സഹോദരന്മാർക്കും ഏതാണ്ടു സമ

മായി പരിഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നത് സഭയിലെ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരായ അംഗങ്ങളുടെയും കഴിവുകളെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി പരമാവധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടിയാണ് എന്നു കൂടി ചേർക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ ചെറുപ്പപ്പുസ്തകം ഒരു പുരോഹിത സഭയാണെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുവാനുള്ള ശ്രമം അത്ര സ്പഷ്ടമല്ലാത്ത രീതിയിൽ അരങ്ങേറി. എന്നാൽ നിയമ പ്രകാരം സഭയുടെ പൊതുസംഘത്തിൽ (General Chapter) ഈ നിയമസംഹിതയുടെ കരടരൂപം അവതരിപ്പിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുകയോ പൊതുസമ്മതം ആരായുകയോ ഉണ്ടായതുമില്ല. നിയമ സംഹിതയെക്കുറിച്ച് സഭാംഗങ്ങൾക്ക് അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിന് അവസരം ലഭിക്കാതിരുന്നതിന്റെ പേരിൽ, പ്രതിഷേധസൂചകമായി വൈദികവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട നിഷ്പക്ഷ മതിയായ എട്ടുപേർക്ക് ഇഗ്നേഷ്യസച്ചൻ സഭവിട്ടു പോവുകയും ചെയ്തു.

ഏതായാലും ചെറുപ്പപ്പുസ്തകയുടെ ഈ നിയമസംഹിത അന്നത്തെ മെത്രാന്മാർക്കുമാത്രമല്ല മാർ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിക്കു് അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിക്കുകയും നിയമ സംഹിതയിലെ അസ്പഷ്ടതകളും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാതെയും ജനറൽ ചാപ്റ്റർ അംഗീകരിക്കാത്തതാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാതെയും സുപ്പീരിയർ ജനറൽ സമർപ്പിച്ച നിയമസംഹിത പിതാവു് അപ്പാടെ അംഗീകരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

നിയമസംഹിതയ്ക്കു് അംഗീകാരം നേടിയെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞതോടെ, ചെറുപ്പപ്പുസ്തകം ഒരു വൈദികസഭയാണെന്നുള്ള അവകാശവാദം മറന്നുകി പുറത്തുവരാൻ തുടങ്ങി.

ഇക്കാര്യത്തിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള ആശങ്കയും പ്രതിഷേധവും സഹോദരവിഭാഗം 1975 ഒക്ടോബർ 1-ാം തീയതി ഒരു പരാതിയിലൂടെ അഭിവന്ദ്യ പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തി. പ്രസ്തുത പരാതി റിപ്പോർട്ടിനായി അന്നത്തെ സഭാ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ ബ. ജോൺ ഓലിക്കലച്ചൻ്റെ അയച്ചുകൊടുത്തു. അതിനു് അദ്ദേഹം നൽകിയ റിപ്പോർട്ടിൽ “നിയമപ്പുസ്തകത്തിലൊന്നും പുരോഹിതസഭ എന്നൊരു പ്രയോഗമില്ലെന്നു പരാതിയിൽ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, 1963 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ അഭിവന്ദ്യ പിതാവു് തലശ്ശേരിമെത്രാൻ

തിരുമേനിയും അംഗീകരിച്ച നിയമാവലി 67-ാം വകുപ്പിൽ ചെറുപുഷ്പസഭ ഒരു പുരോഹിതസഭയാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണു് എന്ന് ഉറപ്പിച്ചും തറപ്പിച്ചും രേഖപ്പെടുത്തി അയയ്ക്കുകയാണു ചെയ്തതു്.

അതിനുള്ള മറുപടിയെന്നോണം No.22/M.I.S.C./459/76-ാം നമ്പരായി അഭിവന്ദ്യ പാറേക്കാട്ടിൽ പിതാവു്, ചെറുപുഷ്പസഭയുടെ അന്നത്തെ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ ബ. ക്രിസ്റ്റഫറച്ചൻ താഴെക്കാണുംവിധം ഒരു വിശദീകരണക്കത്തു് അയച്ചു:

“സഭയുടെ ക്ഷേമത്തിൽ അച്ചനുള്ള ഉത്കണ്ഠയിലും താല്പര്യത്തിലും ഞാനും പങ്കുചേരുന്നവെങ്കിലും താഴെപ്പറയുന്ന ചില സംഗതികൾ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയാതിരിക്കുവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. അച്ചൻ ഓറിയൻറൽ കോൺഗ്രിഗേഷനയച്ച കത്തിൽ സ്ഥാപകൻ എന്ന പദവി ബസേലിയൂസച്ചൻ നല്കിയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അതു് യാഥാർത്ഥ്യത്തിനും ചരിത്രവസ്തുതകൾക്കും നിരക്കുന്നതല്ലെന്ന് എറണാകുളം മിസ്സം 1976 സെപ്റ്റംബർ ലക്കത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ചരിത്രവസ്തുതകളിൽനിന്നും സഭയിൽ ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ആദിമസഭാംഗങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ബസേലിയൂസച്ചന്റെ കക്ഷിക്കാർ 1975-ൽ മാത്രമാണു് ഈ പദവി ബസേലിയൂസച്ചൻ നല്കിത്തുടങ്ങിയതു്. പ്രത്യക്ഷമായിട്ടല്ലെങ്കിലും ബ. ബസേലിയൂസച്ചൻ ഈ പദവി ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ബസേലിയൂസച്ചന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയ സഭാചരിത്രം ഞാൻ കാര്യമായി പഠിക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്നിരുന്നാലും വസ്തുതകളുടെ ശരിയായ ഒരു ചിത്രം അതു നല്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു് 1963 ഏപ്രിൽ 18-ാം തീയതി ഞാൻ അച്ചനെഴുതിയ നിയമപുസ്തകത്തിനു് അംഗീകാരം കൊടുത്തതു മുതൽ ഇതു് ഒരു ക്ലേരിക്കൽ കോൺഗ്രിഗേഷൻ എന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചുകാണുന്നു. ആ നിയമത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിന്റെ പിന്നിലെ കാര്യങ്ങളും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും ഞാൻ ഇവിടെ വിശദീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാനൻനിയമത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സഭാനിയമങ്ങൾ പുതുക്കിയെഴുതണമെന്നു് അച്ചൻ

എന്നോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. എന്നാൽ, മാർപാപ്പയുടെ തിരുവെഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനപ്പുറം എന്തെങ്കിലും മാറ്റം റൂളിൽ വരുത്തുമെന്ന് ഞാൻ അശേഷം സംശയിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു സഭയുടെ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ എന്ന നിലയിൽ കർദ്ദിനാൾ ടിസ്സറൻറു തിരുമേനി അയച്ച കത്തിൽനിന്നും ഇതു വ്യക്തമാണ്. അതിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: മാർപാപ്പയുടെ തിരുവെഴുത്തിന് പ്രകാരം നിങ്ങളുടെ റൂളുകൾ നവീകരിക്കുന്നതിന് ഞാൻ അച്ചനെ അനുവദിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സഭ ഡൈസീഷ്യൻ കോൺഗ്രിഗേഷൻ ആയതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത നിയമസംഹിത ബിഷപ്പിന്റെ അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിക്കുകയും വേണം."

ഇതിൽനിന്നും ബസേലിയൂസച്ചന്റ് റൂളിൽ പുതുതായി എന്തെങ്കിലും കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാൻ അധികാരം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നില്ലായെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അതുപോലെതന്നെ, ബസേലിയൂസച്ചൻ ഈ നിയമാവലി പരിഷ്കരണത്തിന് നീണ്ട എട്ടുവർഷം എടുത്തു എന്നു പറയുന്നതും വളരെ വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. 1963-ൽ പരിഷ്കരിച്ച റൂളിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ചെറുപുഷ്പ സന്യാസസഭ വെദികരും സഹോദരന്മാരും അംഗങ്ങളായുള്ള ഒരു സമൂഹമാണെന്ന്, 1947-ലെ റൂളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതു ശരിയാണു താനും. എന്നാൽ, നിർദ്ദേശങ്ങൾ, 67-ാം നമ്പർ റൂളിൽ ക്ലേരിക്കൽ എന്ന പദം തിരുകിയെറിയിരുന്നത് എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുകയുണ്ടായില്ല. ഈ ഭാഗമത്രെ ബസേലിയൂസച്ചന്റെ 'ചെറുപുഷ്പ സന്യാസസഭ' എന്ന ലഘുപുസ്തകത്തിൽ ഉദ്യരിച്ചുകൊണ്ട് സഭ ക്ലേരിക്കൽ ആണെന്നു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ആശയം എനിക്കും സഭയിലെ മറ്റ് അംഗങ്ങൾക്കും സ്വീകാര്യമായിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അച്ചന്റ് ഇപ്രകാരം പുറംവാതിലിൽ കൂടി 67-ാം നമ്പർ റൂളിൽ അതു തിരുകിയെറിയാതെ, നേരെ റൂളിന്റെ ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ അതു ചേർക്കാമായിരുന്നല്ലോ... വാസ്തവത്തിൽ 1963-ലെ റൂളിൽ ഇങ്ങനെയൊരു പദം തിരുകിയെറിയിരുന്ന വിവരം മോൺ. വറുഗീസ് കവലക്കാട്ടച്ചൻ, ജോസഫ് വടക്കുംചേരിയച്ചൻ, ജോർജ്ജ് വിതയത്തിലച്ചൻ ഇവർ ഉൾപ്പെട്ട കമ്മീഷന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പോലും പെട്ടില്ലെന്നു

താണു വാസ്തവം. രണ്ടാമതായി പുതുക്കിയ റൂളിന് അംഗീകാരം നൽകിയപ്പോൾ അതിന് ജനറൽ ചാപ്റ്റനറിന്റെ അംഗീകാരം ഉണ്ടെന്നായിരുന്നു ഞാൻ ധരിച്ചിരുന്നത്. പിന്നീടു പലഭാഗത്തുനിന്നും എതിർപ്പുകൾ ഉണ്ടായപ്പോഴാണ് ഇതു വേണ്ടപ്പെട്ടവരുമായി ആലോചിക്കാതെയാണ് ഉണ്ടാക്കിയതെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. സഭയിൽനിന്നും ഒരാരം പുറത്തുപോയതിന്റെ കാരണവും അദ്ദേഹത്തിനും അതുപോലെ തന്നെ മറ്റുള്ളവർക്കും റൂളിന്റെ നവീകരണത്തിൽ യാതൊന്നും പറയാൻ ഉള്ള അവസരം ലഭിക്കാത്തതാണ്. ഒന്നാമതായി ബസേലിയൂസച്ചൻ തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ 25-ാം പേജിൽ പറയുന്നത് അർദ്ധസത്യം മാത്രമാണ്. ഞാൻ ഏതോ ശൈക്ഷണരൂടെ പട്ടത്തിനായി ചെന്നിരുന്നുവെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. അന്നു റൂളിന്റെ കാര്യവുമായി യാതൊന്നും അച്ഛനുമായി ഞാൻ ചർച്ചചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. അതിനു സമയവും ഇല്ലായിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും അച്ഛനാരുമായി വല്ലതും അതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു കാണും. അതിനപ്പുറം യാതൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഒരു കാര്യം എനിക്ക് തീർച്ചയായും പറയാൻ സാധിക്കും. എനിക്കു നിങ്ങളുടെ സമൂഹത്തെ ഒരു ക്ലേരികൽ കോൺഗ്രിഗേഷനായി അംഗീകരിക്കാൻ ഒരിക്കലും ഉദ്ദേശ്യമില്ലായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ സഭയുടെ ചരിത്രം മുഴുവനും അറിയാവുന്ന ഞാൻ ഒരിക്കലും അങ്ങനെ സ്വന്തനിലയിൽ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. സഭ അതിന്റെ ഘടന നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു ആവശ്യമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ റൂളിൽ വരുത്തുന്നതേയുള്ളൂ എന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയത്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു പറയുകയാണ്, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ 1963-ലെ റൂളുകൾ അംഗീകരിച്ചു എന്നുള്ളതു നിങ്ങളുടെ സഭ ക്ലേരികലാണ് എന്നുള്ളതിനു തെളിവായി ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല."

സഹോദരസംഖ്യ ശുഷ്കം

1953 മെയ് മാസത്തിൽ സമാപിച്ച രണ്ടാമത്തെ നൊവീഷ്യറ്ററിനുശേഷം 1961 വരെ വൈദികവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട 14 പേർ വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചതായി രേഖകൾ പറയുന്നു. അതേസമയം ഈ കാലയളവിൽ സഹോദരവിഭാഗത്തിൽ അഞ്ചുപേർ മാത്രമേ വ്രതാനുഷ്ഠാനം നടത്തിയതായി കാണുന്നുള്ളൂ.

ഞാറയ്ക്കൽപള്ളി ഇടവക മാഞ്ഞൂരാൻ കുടുംബാംഗമായ ബ്രദർ ലെയോപ്പോൾദും പെരുമ്പള്ളിച്ചിറ ഇടവക കൊണ്ടൂർ കുടുംബാംഗമായ ബ്രദർ ഡാമിയനും മൂക്കന്നൂർ ഇടവക വെട്ടിക്കൽ ബ്രദർ ബോസുകേയും 1959 ജനുവരി 6-ാം തീയതിയും, എരുമാട് ഇടവകയിൽപ്പെട്ട അണ്ണാത്തുകുഴി കുടുംബാംഗമായ ബ്രദർ ബോർജിയായും ചേപ്പംപാറ ഇടവകാംഗമായ അപ്പച്ചേരി ജോൺ 1961 മെയ് 17-ാം തീയതിയും നിയമാനുസൃതമായ നൊവീഷ്യേറ്ററു കഴിഞ്ഞു ആദ്യവ്രതവാശാനം നടത്തി.

ബ്രദർ ജോൺ അപ്പച്ചേരി വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയായിട്ടാണ് സഭയിൽ ചേർന്നത്. ബ്രദർ ബോർജിയ അണ്ണാത്തുകുഴിയോട് ഇതര വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളോടൊപ്പം നൊവീഷ്യേറ്ററു കഴിച്ചു. ഇവരുടെ നൊവീഷ്യേറ്ററുഗുരു ഫാദർ സേവ്യർ ഓലിക്കലും സോചിയൂസ് ബ്രദർ പയസ്സും ആയിരുന്നു. ജോൺ അപ്പച്ചേരി വൈദികവിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയിൽ ഒരുവർഷത്തെ തത്ത്വശാസ്ത്ര പഠനത്തെത്തുടർന്ന് രോഗവും അന്നാരോഗ്യവുംമൂലം ചികിത്സയും വിശ്രമവും റീജൻസിയുമായി പഠനത്തിൽനിന്നു വിട്ടുനിൽക്കാനിടയായി. അക്കാലത്ത് ബ്രദർ ജോൺ എന്നല്ല, ജോൺ ശെമ്മാശൻ എന്നാണ് അദ്ദേഹം അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. അങ്ങനെ സഭയിൽ തുടർന്നുവരവെ, 1977-ൽ സഭാവിജേനം നടന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്വമേധയാ സഹോദരവിഭാഗത്തിൽ നിലയുറപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ആ കാലയളവിൽ പെററിസെമിനാറി റെക്ടറും അന്നാഥശാലാ അസി. മാനേജര്മായിരുന്ന ചക്യത്തു ബ. ജോസഫച്ചൻ വൈദികാർത്ഥികളുടെ ശിക്ഷണത്തിലെന്നപോലെ സഹോദരന്മാരുടെ പരിശീലനാദികാര്യങ്ങളിലും ദേദചിന്ത കൂടാതെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്.

1961-ൽ ബസേലിയൂസച്ചൻ ചെറുപുഷ്പസഭയുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ സുപ്പീരിയർ ജനറലായി. 1967 വരെ അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാനത്തു തുടർന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലും സഭയിൽ വൈദികാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം ക്രമാനുഗത

മായി വർദ്ധിക്കുകയും സഹോദരാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യ ആന പാതികമായി ഉയരാതിരിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്.

1961 മുതൽ 1967 വരെയുള്ള രേണകാലഘട്ടത്തിൽ പുതുതായി നാല്പത്താറുപേർ വൈദികവിഭാഗത്തിൽ ചേർന്നു വ്രതം സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ, ഈ ആറു വർഷത്തിനിടയ്ക്ക് നൊവീഷ്യേറ്റു കഴിച്ച് വ്രതം സ്വീകരിച്ച സഹോദരന്മാരുടെ എണ്ണം ആറേ ആറു മാത്രമായിരുന്നു.

17.5.'63-ൽ ആദ്യവ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തിയ കോതനല്ലൂർ ഇടവക ബ്രദർ ജോസഫ് മുണ്ടുമൂഴിക്കര, 17.5.'64-ൽ വ്രതം സ്വീകരിച്ച പാറമ്പുഴ ഇടവക ബ്രദർ കുര്യൻ പറയൽകാവിൽ, കല്ലാനിക്കൽ ഇടവക ബ്രദർ പോൾ കളമ്പുകാട്ട്, ചേപ്പംപാറ ഇടവക ബ്രദർ ജോസഫ് കൊട്ടപ്പിള്ളി, 17.1.'65-ൽ സഹോദരസന്യാസം സ്വീകരിച്ച പാറ്റവാ ഇടവക ബ്രദർ അലക്സാണ്ടർ മടുക്കക്കുഴി, 17.5.'66-ൽ സന്യാസവ്രതം സ്വീകരിച്ച പൂവത്തോട് ഇടവക ബ്രദർ തോമസ് ഒട്ടലാങ്കൽ എന്നിവരായിരുന്നു ആ ആറുപേർ.

പുരോഗതിയിലേക്ക് ഒരു രജതരേഖ

ഈ കാലയളവിൽ ഗ്രാമോദ്ധാരണപരമായ വിവിധ സാങ്കേതിക പരിശീലനങ്ങൾക്കായി സഹോദരന്മാരിൽ പലരും നിയോഗിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി എന്നത് പുരോഗതിയിലേക്കുള്ള ഒരു രജതരേഖയായി വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ബ്രദർ ഫിലിപ്പ് കോയമ്പത്തൂർ നിന്ന് വാസ്തുശില്പവിദ്യയിൽ പരിശീലനം നേടിയശേഷം പൂനെ സെന്റ് ജോസഫ്സ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽനിന്ന് കാർപ്പൻറി, വെൽഡിംഗ് എന്നീ ട്രേഡുകളിൽ മൂന്നുവർഷം ദീർഘിച്ച ഡിപ്ലോമ കോഴ്സും പാസ്സായി. ബ്രദർ സ്റ്റീഫൻ ഓട്ടോമൊബൈൽ ട്രേഡിലാണ് വൈദഗ്ദ്ധ്യം കരസ്ഥമാക്കിയത്. ബ്രദർ വിൻസെന്റ് അദ്ധ്യാപക പരിശീലനത്തിനും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു.

ബ്രദർ മൈക്കിളിന് സഭയുടെ ആലോചനാംഗത്വം നല്കി രേണസമിതിയിലും സഹോദരവിഭാഗത്തിന്റെ നാമമാത്രമായ പ്രാതിനിധ്യമെങ്കിലും നിലനിർത്തുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

1967-ൽ ബന്ധുലിയുസച്ചന്ദ്രൻ പകരം പുതിയ സുപ്പീരിയർ ജനറലായി പറമ്പി ബ. സെറാഫിനച്ചൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഒന്നാം ആലോചനക്കാരനായി ബന്ധുലിയുസച്ചനെത്തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. സഹോദരവിഭാഗത്തിൽ നിന്നും ബ്രദർ മൈക്കിളാണ് ആലോചനക്കാരനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്.

സെറാഫിനച്ചനെത്തുടർന്ന് ഓലിക്കൽ ബ. ജോണച്ചൻ സുപ്പീരിയർ ജനറലായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഭരണസമിതിയിലെ സഹോദരവിഭാഗം പ്രതിനിധി ബ്രദർ അൽഫോൻസ് മാടശ്ശേരി ആയിരുന്നു. 1976 വരെ ബ. ജോണച്ചൻ സുപ്പീരിയർ ജനറൽസ്ഥാനം വഹിച്ചു. അദ്ദേഹം വിദേശപര്യടനത്തിലായിരുന്ന കുറേക്കാലം നാല്പാട്ട് ബ. മാർട്ടിനച്ചന്മാർ ജനറലിന്റെ ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കുകയുണ്ടായി.

ബ. സെറാഫിനച്ചന്റെയും ബ. ഓലിക്കലച്ചന്റെയും ഭരണകാലത്തും സഹോദരന്മാരുടെ നില ആശാവഹമായിരുന്നില്ല.

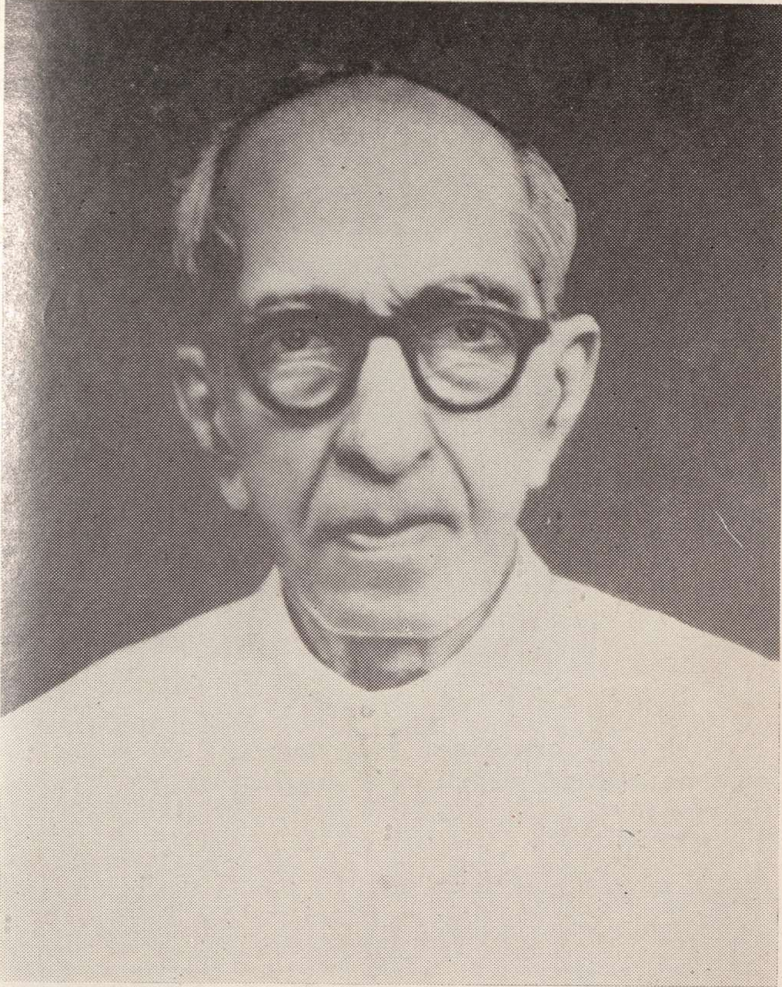
ഈ ഒൻപതു വർഷത്തിനിടയ്ക്ക് നാലു സഹോദരന്മാർ മാത്രമാണ് സന്നയാസപ്രതം സ്വീകരിച്ച് സഭാംഗങ്ങളായത്.

1976-ൽ സുപ്പീരിയർ ജനറലായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത് പുതുമന ബ. ക്രിസ്റ്റഫറച്ചൻ ആയിരുന്നു. ബ്രദർ അൽഫോൻസ് മാടശ്ശേരി ആയിരുന്നു സഹോദരവിഭാഗം കൗൺസിലറായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്.

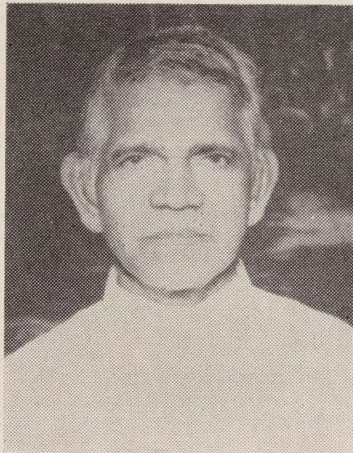
ഈ ഭരണസമിതിയുടെ കാലത്ത് രണ്ടു സന്നയാസാർത്ഥികൾ സഹോദരവിഭാഗത്തിൽ ചേർന്നു. മേപ്പാടി ഇടവക ബ്രദർ ജോർജ്ജ് കമ്മിണിത്തോട്ടം, പേരാവൂർ ഇടവക ബ്രദർ വിൻസെന്റ് പെരുമ്പനാനി എന്നിവർ 17-5-'78-ൽ പ്രഥമപ്രതവാദനം നടത്തി.

1967-ൽ സുപ്പീരിയർ ജനറലായി പറമ്പി ബ. സെറാഫിനച്ചൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഒന്നാം ആലോചനക്കാരനായി ബന്ധുലിയുസച്ചനെത്തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. സഹോദരവിഭാഗത്തിൽ നിന്നും ബ്രദർ മൈക്കിളാണ് ആലോചനക്കാരനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്.

ചെറുപ്പപ്പുസ്തക സഭയുടെ ആരംഭകാല ഡിറക്ടറും സുപ്പീരിയർ ജനറലുമായിരുന്ന റവ. ഫാ. ബസ്സീലിയസ് സി. എസ്. റി.

സയീലെ ആദ്യ അംഗം
റവ. ബ്രദർ ബനഡിക്ട് കച്ചിറയിൽ C.S.T.

IN
 LOVING MEMORY OF
 SRIJITTA GERVASIS KULANBARA PAREGATTE
 MOONKANNUR
 ശ്രീ. ഇട്ടിര ഗർവ്വസീസ കുളങ്ങര പാറേക്കാട്ടിൽ
 DONOR OF EXTENSIVE LANDED
 PROPERTIES FOR THE INSTITUTIONS HERE
 BORN 13-8-1869 - DIED 22-4-1941
 R.I.P

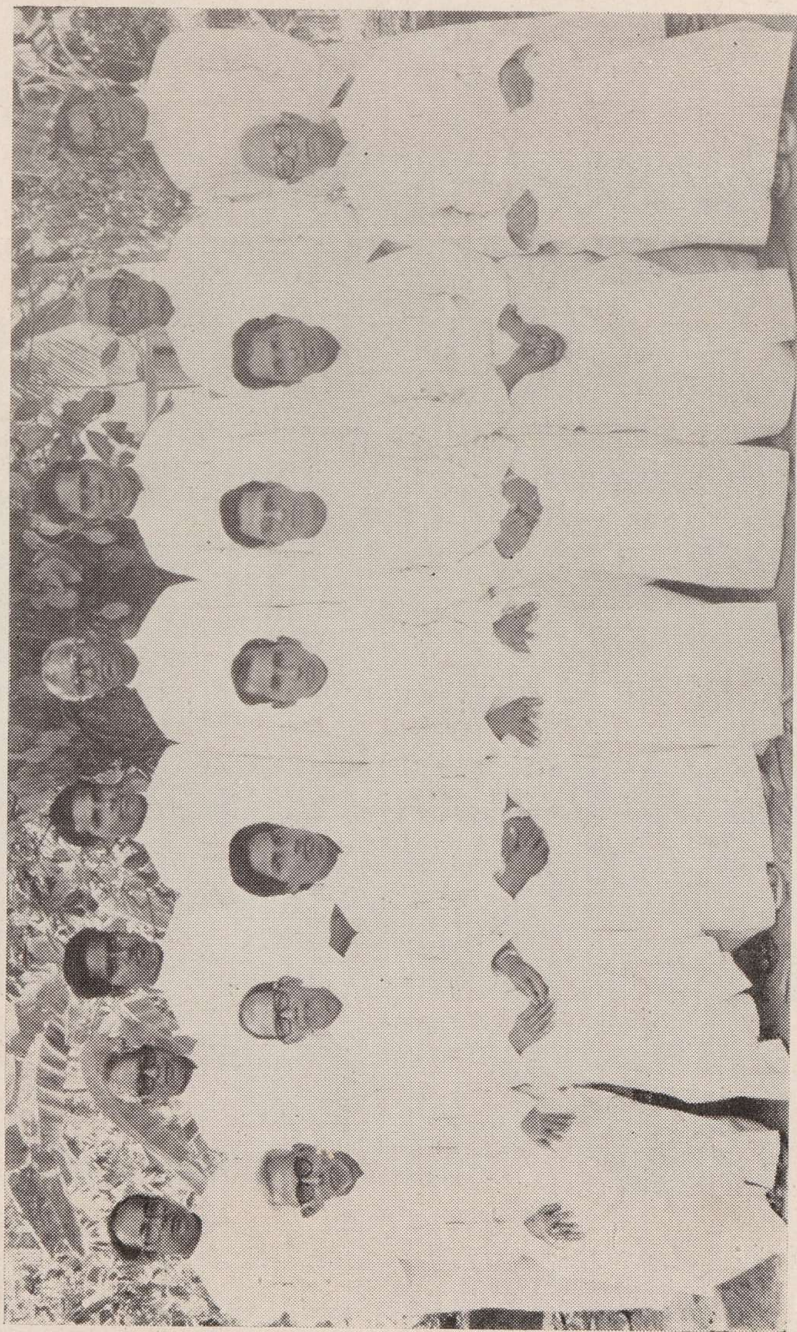
മൂക്കന്നൂർ ആശ്രമഭവനാലയത്തിൽ സംസ്കരിച്ചിട്ടുള്ള കുളങ്ങര
 ഇട്ടിര ഗർവ്വസീസീന്റെ കബറിടം.

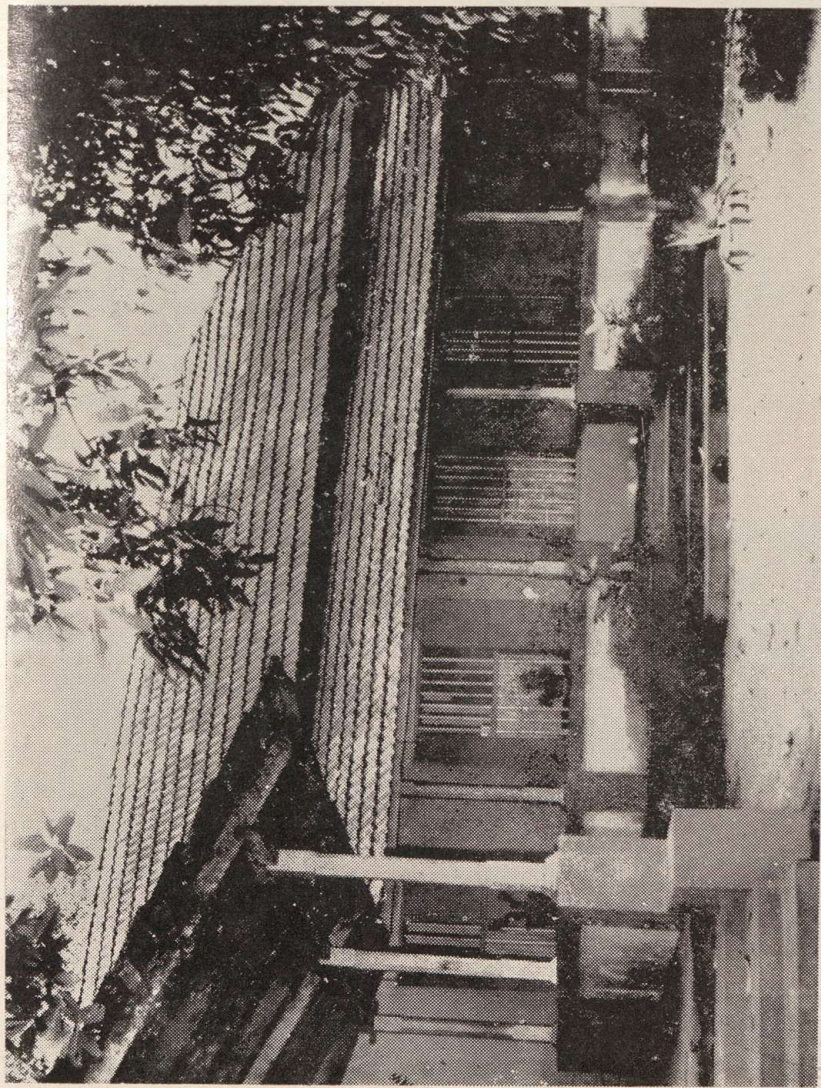
സി. എസ്. റി. സഭാസ്ഥാപനത്തിനു പ്രചോദനമേകിയ യൂറോപ്യൻ യാത്ര—
മാർ അഗസ്റ്റിൻ കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനി ഐറീഷ് ക്രിസ്ത്യൻ ബ്രദേഴ്സിൽ
സുപ്രീരിയർ ജനറാളുമൊത്ത് ഐറീഷ് പ്രസിഡൻറിനെ നന്ദർശിക്കുന്നു.

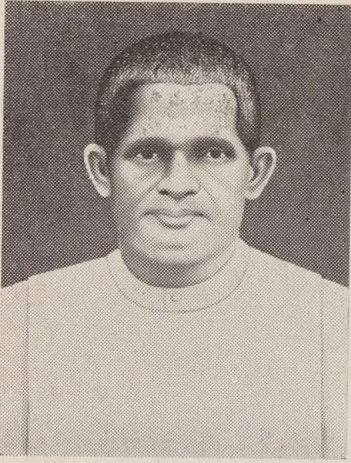
മൂക്കന്നൂർ ചെറുപ്പപ്പാത്രമ ദേവാലയം

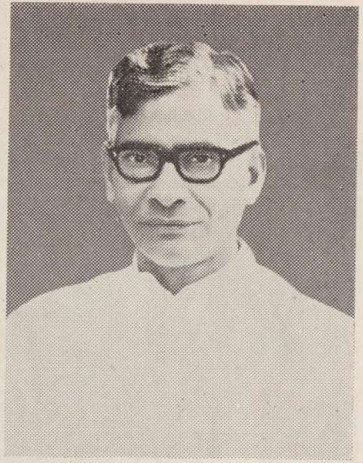
1991-ലെ സുപ്രീരിയർ ജനറാളും ചാപ്റ്ററർ അംഗങ്ങളും

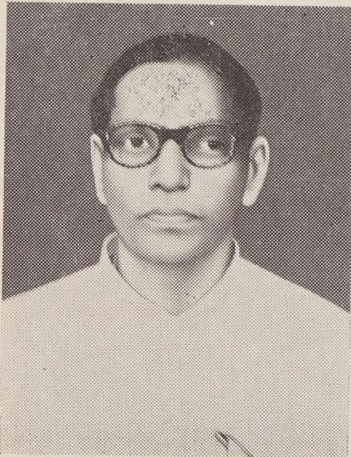
1931-ൽ സ്ഥാപിതമായ ചെറുപ്പപ്പുറം മുകുന്ദൻ

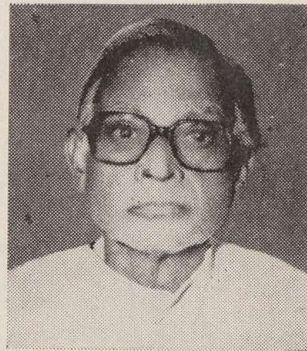
ദിവംഗതനായ
ബ്രദർ ജൂയിസ് പുല്ലേലി
T.O.C.D.

1983 മെയ് 6-നു ദിവംഗതനായ
ബ്രദർ ബർണാഡ് അറയ്ക്കത്തറ
C.S.T.

1983 ജൂൺ 17-ാം-നു
ദിവംഗതനായ
ബ്രദർ ബർക്കമോൻസ്
കോയിക്കര C.S.T.

1992 ഡിസംബർ 4-ാം-നു
ദിവംഗതനായ
ബ്രദർ വിൻസെൻറ്
പാനികുളങ്ങര C.S.T.

ആറു

വിഭജനത്തിന്റെ പാതയിൽ

വിണ്ടും നിയമസംഹിതയിൽ മാറ്റം

1970 ജൂലായ് 3-ാം തീയതി മുതൽ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളിലായി ചെറുപ്പപ്പുസ്തകങ്ങളുടെ നിയമസംഹിത ഭേദഗതി ചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും 1975-ൽ അതു മുഴുവൻ ക്രോഡീകരിച്ച് ഒറ്റപ്പുസ്തകമായി അച്ചടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിലെ 5-ാം നമ്പർ നിയമത്തിൽ 'ചെറുപ്പപ്പുസ്തകപുരോഹിതന്മാരും സഹോദരന്മാരും അംഗങ്ങളായുള്ള ഒരു പുരോഹിത സഭ (Clerical Congregation)യാകുന്നു' എന്നാണ് ഭേദഗതി ചെയ്തു ചേർത്തിരുന്നത്.

കൂടാതെ സഭയുടെ ജനറൽ ചാപ്റ്ററിലേക്കുള്ള പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ നിയമ പ്രകാരം ആയിരിക്കുമെന്നും വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നു.

തങ്ങളെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്ന ഈ നിയമാവലി പരിഷ്കരണത്തെ സഹോദരന്മാർ എതിർക്കുകയും ആയതിൽ മാറ്റം വരുത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതു പരീക്ഷണാർത്ഥം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന നിയമാവലിയാണെന്നും അടുത്ത ചാപ്റ്ററിൽ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായമനുസരിച്ച് മാറ്റാവുന്നതേയുള്ളൂ എന്നും അധികൃതപക്ഷം വിശദീകരണം നൽകി.

ആ വിശദീകരണത്തിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സഹോദര വിഭാഗം നിയമസംഹിതയിൽ വരുത്തേണ്ട ഭേദഗതികൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ആയതു ജനറൽ കൗൺസിലിനു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

'ചെറുപ്പപ്പുസ്തക പുരോഹിതന്മാരും സഹോദരന്മാരും അംഗങ്ങളായുള്ള ഒരു സമൂഹമാകുന്നു' എന്നു മാറ്റം വരുത്തണ

മെന്നതായിരുന്നു ആദ്യനിർദ്ദേശം. തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ആനുപാതിക നിയമം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു മറ്റൊരു ഭേദഗതി. സഹോദരന്മാരിൽനിന്നുള്ള കൗൺസിലർമാരെയും പ്രൊക്യുററർ ജനറലിനെയും തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം നിത്യവ്രതം ചെയ്ത സഹോദരന്മാർക്കു മാത്രമായി ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തണമെന്നും സഹോദരവിഭാഗം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

പൗരോഹിത്യ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനം ഒഴികെ സഭയിലെ ഏതു പദവിക്കും നിത്യവ്രതം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏതൊരു സഭാംഗത്തിനും അർഹത ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണെന്നും നിയമപുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തണമെന്നതായിരുന്നു സഹോദരവിഭാഗത്തിന്റെ മറ്റൊരാവശ്യം.

ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു ഭേദഗതി സഭയിൽനിന്നു മേലധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു് അയയ്ക്കുന്ന എല്ലാ ആധികാരികരേഖകളിലും സുപ്പീരിയർ ജനറലിനു പുറമേ എല്ലാ ജനറൽ കൗൺസിലർമാരും ഒപ്പുവച്ചിരിക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു.

വൊക്കേഷൻ ഡയറക്ടർ വൈദികനും അസി. വൊക്കേഷൻ ഡയറക്ടർ ബ്രദേറും എന്ന വ്യവസ്ഥ മാറ്റി സഹോദരത്മികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനും അതോടു ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാനും സുപ്പീരിയർ ജനറലിനു വിധേയമായി നിക്ഷിപ്തധികാരങ്ങളോടുകൂടിയ ബ്രദർ വൊക്കേഷൻ ഡയറക്ടർ എന്നൊരു പുതിയ തസ്തിക സൃഷ്ടിക്കണമെന്നും സഹോദരദൈവവിളി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ അതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നും സഹോദരവിഭാഗം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അതുപോലെ യോഗാത്മികളായ സഹോദരന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിനായി ഒരു ബ്രദർ റെക്ടർ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും അഭിപ്രായമുന്നയിക്കപ്പെട്ടു.

സഹോദരവിഭാഗം ഉന്നയിച്ച സുപ്രധാനമായ മറ്റൊരു ഭേദഗതി സഹോദരവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആരെയും യാതൊരു സാഹചര്യത്തിലും വൈദികവിഭാഗത്തിലേക്കു മാറ്റുവാനോ വൈദികപട്ടമോ മറ്റു ചെറിയ പട്ടങ്ങളോ അവർക്കു കൊടുക്കുവാനോ അനുവദിക്കരുതെന്നുള്ളതായിരുന്നു.

സഹോദരന്മാരുടെ നൊവീഷ്യേറ്ററിനെ തുടർന്ന് ദൈവ ശാസ്ത്രം, ബൈബിൾ, ലിറ്ററർജി മുതലായ വിഷയങ്ങളുടെയും ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിന്ദി മുതലായ ഭാഷകളുടെയും ഉപരിപഠനം മൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കുകിലും നിർബന്ധമായും നടത്തേണ്ടതും അതിനായി അവയ്ക്കു പറ്റിയ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സഹോദരന്മാരെ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നുള്ളതായിരുന്നു മറ്റൊരാൾ വശ്യം.

സഹോദരന്മാരെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ മാറ്റുന്നതിനോ ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിനോ പുതുതായി കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനോ സഹോദരന്മാരുടെ ഭൂരിപക്ഷഹിതം ആരായണമെന്നും സഹോദരവിഭാഗത്തിന് അസി. സെക്രട്ടറി, അസി. പ്രൊക്യൂററർ ജനറൽ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾക്കുപകരം ബ്രദർ സെക്രട്ടറി, ബ്രദർ പ്രൊക്യൂററർ ജനറൽ എന്നീ സ്വതന്ത്രപദവികൾ നൽകണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു എടുത്തുപറയേണ്ട മറ്റു ഭേദഗതികൾ.

സഹോദരന്മാരുടെ നിവേദനങ്ങൾ

സഹോദരവിഭാഗത്തെ പ്രീണിപ്പിക്കുന്നതിനായി വൈദികവിഭാഗം പുതിയൊരാലോചന മുന്നോട്ടുവച്ചു. സഹോദരവിഭാഗത്തിൽനിന്നു താൽപര്യമുള്ളവരെല്ലാം വൈദികരാക്കാനുള്ള നടപടി സ്വീകരിക്കാമെന്നായിരുന്നു നൽകപ്പെട്ട വാഗ്ദാനം. പക്ഷേ, ആ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ ആകർഷകത്വം ആശിച്ച ഫലം ഉളവാക്കിയില്ല. സഹോദരന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷംപേരും ആ നിർദ്ദേശത്തോടു വിരോധിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ആ നിർദ്ദേശം ചെറുപുഷ്പസഭയുടെ സ്മാപകപിതാവിന്റെ അഭിലാഷത്തിനും അഭിമതത്തിനും വിപരീതവും സഭയുടെ മൗലികസ്വഭാവത്തിനും അടിസ്ഥാനനിയമങ്ങൾക്കും കടകവിരുദ്ധവുമാണെന്നും സന്നയാസസഹോദര്യത്തിനാത്രം വിളിക്കപ്പെട്ട തങ്ങൾ വൈദികവൃത്തിയിലേക്കു കാലുമാറുന്നതു സ്വാഭാവിക ദൈവവിളിയോടുള്ള അചഞ്ചലമായ വിശ്വസ്തതയ്ക്കു് അനുയോജ്യമായിരിക്കയില്ലെന്നും അവർ വിശദീകരണം നൽകി. എങ്കിലും സാഹചര്യത്തിന്റെ വശീകരണത്തിൽപ്പെട്ടിട്ടോ എന്തോ ആറു സഹോദരന്മാർ തങ്ങളെ വൈദികാന്തസ്ഥിലേക്കു സ്വീകരിക്കണമെന്നു സുപ്പീരി

യർ ജനറലിന് അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അവരുടെ അപേക്ഷ സഭയുടെ ജനറൽ ചാമ്പററിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കു വെച്ചുകീലും. സഹോദരവിഭാഗത്തിന്റെ സയുക്തികവും സംഘാതപുരമായ എതിർപ്പുമൂലം അനുകൂലമായ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്താൻ കഴിയാതിരുന്നതുകൊണ്ട് വിവാദപ്രശ്നം എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ കാർഡിനൽ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ വിധിത്തീർപ്പിനു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കാർഡിനൽ തിരുമേനി ഇക്കാര്യത്തിൽ തിടുക്കത്തിൽ സ്വന്തമായ ഒരു തീരുമാനം സ്വീകരിക്കാതെ പ്രശ്നം വിശദമായി പഠിച്ച് റിപ്പോർട്ടുസമർപ്പിക്കുന്നതിനായി ഒരു വിദഗ്ദ്ധകമ്മീഷനെ നിയമിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. മോൺ.വറുഗീസ് കവലക്കാട്ട് (റെക്ററർ, സെൻറ് ജോസഫ്സ് പൊന്തിഫിക്കൽ സെമിനാരി, ആലുവ), റവ. ഡോക്ടർ ജോസഫ് വടക്കഞ്ചേരി (വികാരി, സെൻറ് മേരീസ് ബസ്സിക്കാ, എറണാകുളം), റവ. ഫാ. ജോർജ്ജ് വിതയത്തിൽ (പ്രൊഫസർ, പൊന്തിഫിക്കൽ സെമിനാരി, ആലുവ) എന്നിവരായിരുന്നു കമ്മീഷൻ അംഗങ്ങൾ. കമ്മീഷൻ സ്ഥലത്തുചെന്നു അന്വേഷിച്ചു സന്നയാസസഭയിലെ ഇരുവിഭാഗത്തിലും പെട്ട അംഗങ്ങളുടെ മൊഴികൾ രേഖപ്പെടുത്തി വാങ്ങിയും സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക രേഖകൾ പരിശോധിച്ചും സംഗതമായ തെളിവുകൾ ശേഖരിച്ച് വിശദമായ റിപ്പോർട്ടു തയ്യാറാക്കി കട്ടിനാൾ തിരുമേനിക്കു സമർപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1975 മെയ് 17-ാം തീയതി No. 16827/E.S. No.3572/Special No. 73 ആയി ചെറുപുഷ്പസഭയുടെ സൂപ്പീരിയർ ജനറലിന് എറണാകുളം അതിമെത്രാസനമന്ദിരത്തിൽ നിന്നു ഔദ്യോഗികകല്പന അയച്ചുകൊടുത്തു. പ്രസ്തുതകല്പനയുടെ പ്രസക്തഭാഗം താഴെ കാണും. പ്രകാരമായിരുന്നു:-

1. “സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി മാത്രമായി ഒരു സഹോദരസന്നയാസസഭയായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ചെറുപുഷ്പസന്നയാസസഭയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള സഹോദരന്മാരെയും സഹോദരന്മാരാകുവാൻവേണ്ടി ഇനി പുതുതായി സഭയിലേക്കു വരുന്നവരെയും വൈദികവിഭാഗത്തിലേക്കു മാറ്റുക എന്നതും വൈദികപട്ടമോ മറ്റു ചെറിയ പട്ടങ്ങളോ അവർക്കു നല്കുക എന്നതും

a) ഈ സന്നയാസസഭയുടെ സ്ഥാപനലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും ആരംഭകോലനിയമങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധവും

b) ഈ സന്നയാസസഭ ആരംഭിക്കുന്നതിനു കാരണഭൂതനും വസ്തുവകകൾ ദാനംചെയ്തു ഈ സഭയുടെ സ്ഥാപനാത്മം പരിശ്രമിച്ച ദേഹവുമായ കളങ്ങര ഗർവാസീസിന്റെ ഉദ്ദേശനിയോഗങ്ങൾക്ക് എതിരും ആകയാൽ അനുവദിക്കുന്നതല്ല.....

2. എന്നാൽ, വൈദികരാകണമെന്നു ഇപ്പോൾ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സഹോദരന്മാരിൽ രണ്ടുപേരുടെ കാര്യം മാത്രം (ബ്രദർ ജോർജ്ജ് കൊരട്ടിയുടെയും ബ്രദർ തോമസ് ഒട്ടലാങ്കലിന്റെയും കാര്യം) ഒരു പ്രത്യേക കെയിസായി പരിഗണിച്ച് അവരുടെ യോഗ്യതയെപ്പറ്റി ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികൾക്ക് ഉത്തമബോധ്യം വരുന്ന അവസരത്തിൽ, ജനറൽ കൗൺസിലിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ പ്രസ്തുത രണ്ടുപേർക്കും വൈദികപട്ടം നൽകാവുന്നതാണ്.”

എന്നും, എറണാകുളം അതിമെത്രാസനാരമനയിൽനിന്നും 1975 മെയ് 17-ാം തീയതി എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ ജോസഫ് കാർഡിനൽ പാറേക്കാട്ടിൽ (ഒപ്പ്)
ചാൻസലർ (ഒപ്പ്)

ജനറൽ ചാപ്റ്റർവഴി ഈ കല്പനയുടെ അന്തസ്സത്തയെ മറികടക്കാനുള്ള നയോപായങ്ങളും വൈദികവിഭാഗം ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതായി സഹോദരവിഭാഗത്തിനു സൂചനകൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇതിനിടയ്ക്ക് ചെറുപ്പപ്പസഭയെ പൊന്തിഫിക്കൽ സഭയാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി റോമിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്ന അപേക്ഷയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ ശുപാർശ രേഖപ്പെടുത്തിത്തരണമെന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥനയുമായി സഭാനേതൃത്വം 1975 ജൂലായ് മാസത്തിൽ അഭിവാദ്യ കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനിയെ സമീപിച്ചു. സഹോദരവിഭാഗത്തിന്റെ അവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും നിയമാനുസൃത പ്രാതിനിധ്യവും നിലനിറുത്തുന്നതിനുള്ള സമ്മതം കൂടി അപേക്ഷയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് സഭ പൊന്തിഫിക്കലാക്കാനുള്ള അപേക്ഷ ശുപാർശ ചെയ്തയയ്ക്കാമെന്നു കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി അറിയിച്ചു. ആ നിദ്ദേശം സ്വീകരിച്ച്, അപേക്ഷ ശുപാർശ ചെയ്യിക്കുവാൻ സഭാനേതൃത്വം സന്മനസ്സു പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായില്ല. അതിനുപകരം വൈദികസഭയെന്ന നിലയിൽത്തന്നെ പൊന്തിഫിക്കൽ പദവികുറവേണ്ടി

റോമിലേക്കു നേരിട്ട് അപേക്ഷ അയയ്ക്കാൻ മുതിരുകയാണുണ്ടായത്.

ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനോടടുത്തു സഹോദരവിഭാഗത്തെ അത്യന്തം ചിന്താകുലരാക്കി. തങ്ങളുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി അവർക്കു വലുതായ ആശങ്കയും ഭീതിയും തോന്നി. തങ്ങളുടെ തന്നെയും വ്യക്തിത്വവും തകർന്ന ഒരു യുഗരാഷ്ട്രം ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് തങ്ങൾ നേരിടാൻ പോകുന്നതെന്ന് അവർ ഭയപ്പെട്ടു.

കർദ്ദിനാളിനു നിവേദനം

സഹോദരന്മാർ, ചരിത്രവസ്തുതകളുടെയും പ്രാമാണിക രേഖകളുടെയും പിൻബലത്തോടെ തങ്ങളുടെ നീതിയുക്തമായ അവകാശങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും ആവലാതികളുമടങ്ങിയ ഒരു നിവേദനം 1975 ഒക്ടോബർ ഒന്നാം തീയതി എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ കർദ്ദിനാൾ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിക്കു സമർപ്പിച്ചു. തിരുമേനി ആ അപേക്ഷ അഭിപ്രായത്തിനും മേൽനടപടികൾക്കുമായി ചെറുപ്പപ്പന്ഥയുടെ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ ഓലിക്കൽ പെ. ബ. ജോണച്ചന്ത് അയച്ചുകൊടുത്തു.

“[ബദേഴ്സിന് എന്തെങ്കിലും പരാതിയുണ്ടെങ്കിൽ അടുത്തുതന്നെ ജനറൽ ചാപ്റ്റർ കൂടുന്നുണ്ട്. അവിടെവെച്ച് ചർച്ചചെയ്ത് തീരുമാനിക്കാവുന്നതല്ലേയുള്ളൂ. ഇതുസംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ബ. ബസീലിയൂസച്ചൻ നേരിട്ട് വന്ദ്യ പിതാവിനെ അറിയിക്കുന്നതുമാണ്.” ഇതായിരുന്നു സുപ്പീരിയർ ജനറൽ കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനിക്കു എഴുതിയ മറുപടിയുടെ ഉള്ളടക്കം. അതേത്തുടർന്ന് ബ. ബസീലിയൂസച്ചന്റെ സാമാന്യം ദീർഘമായ ഒരു വിശദീകരണക്കത്തും പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിക്കു കിട്ടി. ആ വിശദീകരണക്കത്തും പ്രശ്നത്തെ ആഴത്തിൽ സ്पर्ശിക്കുന്നതോ അന്തരഞ്ജകമായ പരിഹാരനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതോ ആയിരുന്നില്ല.

റോമിലേക്കു സങ്കടഹർജി

കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനിക്കു നിവേദനം സമർപ്പിച്ചു കാത്തിരുന്നിട്ടും തങ്ങളുടെ പരാതികൾക്കും പരിഭവനങ്ങൾക്കും പരി

ഹാരം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു വന്നപ്പോൾ സഹോദരന്മാർ 1976 ജനുവരി 25-ാം തീയതി റോമിലെ പൗരസ്ത്യതിരുസംഘത്തിന്റെ പ്രീഫെക്റ്ററ് അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ പോൾ ഫിലിപ്പി തിരുമേനിക്കു് ഒരു സങ്കടഹർജി അയച്ചു.

കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനിക്കു സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയായിരുന്നു ഈ സങ്കടഹർജിയുടെയും ഉള്ളടക്കം. പ്രസ്തുത സങ്കടഹർജിയുടെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു:

ചെറുപുഷ്പസന്യാസസഭയിലെ നിത്യവ്രതം ചെയ്ത സഹോദരന്മാരായ അങ്ങേ മക്കൾ ഏറ്റവും താഴ്മയായി ബോധിപ്പിക്കുന്ന അപേക്ഷ.

ഒന്നാം ഭാഗം

ചെറുപുഷ്പ സന്യാസസഭയുടെ സംക്ഷിപ്ത ചരിത്രം

സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി മാത്രമായി ഒരു സഹോദരസന്യാസസഭയായി സ്ഥാപിച്ചതും എറണാകുളം അതിരൂപതയിൽ മൂക്കന്നൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു മാതൃഭവനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമായ സഭയാണു ചെറുപുഷ്പസന്യാസസഭ. ഈ സഭയുടെ ആരംഭം 1931 മാർച്ച് 19-ാം തീയതിയാണ്. ആദ്യകാലത്തു് ഈ സഭ 'ചെറുപുഷ്പസഹോദരസംഘം' എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്.

മൂക്കന്നൂർ ഇടവകയിലെ ഒരു മാനുവ്യക്തിയായ കുളങ്ങര ഇട്ടീര ഗവ്വ്യാസിസ് അമ്പലം സഹോദരന്മാരുടെ ഒരു സന്യാസസഭയും അതോടു ചേർന്നു് ഒരു അനാഥശാലയും മറ്റും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 1910-(കൊ.വ.1085)ലും അതിനടുത്ത വർഷങ്ങളിലുമായി മൂന്നു് ആധാരങ്ങൾ പ്രകാരം എറണാകുളം വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയായിരുന്ന പഴേപറമ്പിൽ മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ പേർക്കു നല്കിയ അമ്പതേക്കറോളം വസ്തുക്കളുടെ ദാനനിയോഗമാണ് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ടി ദാനാധാരത്തിൽ ദാതാവു തന്റെ നിയോഗം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു താഴെ പറയുംപ്രകാരമാണ്.

“സഹോദരന്മാരുടെ ഒരു സന്നയാസസഭയും അതോടുചേർന്ന് ഒരു അനാഥശാലയും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും അതിൽ അനാഥപൈതൃകങ്ങളെ ചേർത്തു വളർത്തി പരിപാലിക്കുകയും സഹോദരന്മാർ കാലോചിതമായ സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസം മുതലായവകളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും ഒരു കരകൗശലശാലയും വിദ്യാഭ്യാസസംകൂടും ഏർപ്പെടുത്തി, അതിൽ പുറമേ നിന്നും വരുന്ന മറ്റൊരാൾമാർക്കുമാർക്കുമാർക്കും കൂട്ടികളെയും ചേർത്തു സഹോദരന്മാരും ആവശ്യപ്പെടുന്ന മറ്റൊരാൾമാർക്കും ചേർത്തു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും നടത്തിക്കുന്നതിനും ക്രിസ്ത്യാനികളാകാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവരെ ചേർത്തു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും മുഖദാവിൽ താല്പര്യമുള്ളതും ഞങ്ങൾക്കും ആഗ്രഹമുള്ളതും ആകയാൽ അതിലേക്കു താഴെ പട്ടികയിൽ പറയുന്ന വസ്തുക്കൾ.....ഈ ഭാഗപത്രം എഴുതിത്തന്നിരിക്കുന്നു.”

ഈ സഭയുടെ ആരംഭകാലം മുതൽ നടപ്പിലിരുന്നതും (1933-ലാണ് ആദ്യമായി നിയമം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയത്) സഭയിൽ ഏതാനും വൈദികരെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്താൻ എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്റ്റീനോസ് തിരുമേനി അനുവദിച്ചു, 1945 ഡിസംബർ 27 മുതൽ 1947 ഒക്ടോബർ 7-ാം തീയതി വരെ (വൈദികരെ ഉൾപ്പെടുത്താൻ അനുവദിച്ചതിനുശേഷം ആദ്യമായി പുതുക്കിയെഴുതിയ നിയമപുസ്തകം അംഗീകരിച്ചതുവരെ) തുടർന്നു പോന്നിരുന്നതുമായ നിയമപുസ്തകത്തിൽ സഭയുടെ അംഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുള്ളതു താഴെപറയും പ്രകാരമാണ്:

“വൈദികർ ഈ സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങളായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അതുപോലെതന്നെ ഈ സമൂഹത്തിൽനിന്ന് അംഗങ്ങളെ വൈദികപഠനത്തിന് അയയ്ക്കുന്നതുമല്ല” (1933-ലെ നിയമപുസ്തകം: നിയമം No.31).

സഹോദരന്മാർക്കുമായി നാലുപേരെ നിയമപ്രകാരം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് 1931 മാർച്ച് 19-ാം തീയതി സഭ ആരംഭിക്കുകയും നൊവീഷ്യേറ്ററിനുശേഷം അവരിൽ ശേഷിച്ച രണ്ടുപേർ (ബ്രദർ അർസേനിയൂസും ബ്രദർ ബനഡിക്റ്റും) 1934-ൽ ആദ്യവ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. (1934-ൽ അവർ വ്രതമല്ല, പ്രതിജ്ഞയേ എടുത്തുള്ളവെന്നും 1938 ഫെ

[ബുവരി 2-ാം തീയതിയാണു വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചതെന്നും - പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്). ഏതായാലും അതേത്തുടർന്ന് 1939, 1941, 1944 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ഓരോ ബാച്ച് സഹോദരൻമാരിൽനിന്നും നോവീഷ്യററ് ആരംഭിക്കുകയും യഥാസമയം പൂർത്തിയാക്കി അവർ വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ 1945 അവസാനത്തിൽ 13 സഹോദരന്മാർ സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു (ഇവരിൽ മൂന്നുപേർ പില്ലാലത്തു സഭ വിട്ടുപോവുകയുണ്ടായി).

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ (അതായത്, വസ്തുക്കളുടെ ദാതാവിന്റെ നിയോഗം, ആരംഭകാല നിയമങ്ങൾ, ആദ്യകാല നടപടി ക്രമങ്ങൾ മുതലായവ) ചെറുപ്പപ്പേർ പസന്നയാസസഭ സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി മാത്രം സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള ഒരു സഹോദരസന്നയാസസഭയാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

മൂക്കന്നൂർ തിരുഹൃദയ അനാഥശാലയുടെ ആരംഭം

വസ്തുക്കളുടെ ദാതാവിന്റെ നിയോഗമനുസരിച്ച് 1914 ജൂൺ 13-ാം തീയതി തിരുഹൃദയത്തിനുവേണ്ടി തിരുഹൃദയ അനാഥശാല മൂക്കന്നൂർ ആരംഭിക്കുകയും ക്രമേണ അനാഥക്കുട്ടികളെ സ്വീകരിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്തൻ അരമനയോടു ചേർന്നുള്ള അതിരൂപതവക തിരുക്കുടുംബ അനാഥശാലയാണ് മൂക്കന്നൂർക്ക് മാറി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. എറണാകുളത്തെ അനാഥശാലയും മറ്റും നടത്തിയിരുന്നതു് പഴേപറമ്പിൽ മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം കർമ്മലീത്താ സഭാംഗങ്ങളായ (ഇപ്പോൾ സി. എം. ഐ. സഭ) ബ. സഹോദരന്മാരായിരുന്നു. അവർ എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്തൻ അരമനയിലും അനാഥശാലയിലുമായി താമസിച്ചു് പ്രസ്തുത ജോലികൾ ചെയ്തു പോന്നു. 1919-ൽ പഴേപറമ്പിൽ മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ ചരമംപ്രാപിച്ചു.

മൂക്കന്നൂരുള്ള വസ്തുക്കളുടെ ഭേദഗണത്തിനും സംരക്ഷണത്തിനും അനാഥശാലയുടെ നടത്തിപ്പിനും മറ്റുമായി മുൻപറഞ്ഞ സഹോദരന്മാരിൽ ആദ്യം ബ്രദർ ജൂയിസിനെയും പിന്നീടു ബ്രദർ ഫ്രാൻസിസിനെയും വന്ദ്യപിതാവു് മൂക്കന്നൂർക്ക്

അയയ്ക്കുകയും അവർ അനാഥശാലയും മറ്റും നടത്തിപ്പോ
 തുകയും ചെയ്തു (ഇടക്കാലത്തു് ബ്രദർ ഫ്രാൻസിസ് എറ
 ണാകളത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോവുകയുണ്ടായി). ഇങ്ങനെ തുടർന്നു
 പോരവെ, 1924-ൽ പാണാട്ടു ബ. തോമ്മാച്ചൻ മൂക്കന്നൂർ
 പള്ളി വികാരിയായും അക്കാലംതന്നെ അനാഥശാലയുടെ
 മാനേജരും സഹോദരന്മാരുടെ സുപ്പീരിയറും ആയി നിയമിക്ക
 പ്പെടുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം മൂക്കന്നൂർ പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു
 കൊണ്ടു് പ്രസ്തുത ജോലികൾ ചെയ്തുപോന്നു. 1931-ന്റെ ആരംഭ
 ഘട്ടത്തിൽ മൂക്കന്നൂർ പള്ളിയിൽ പുതിയ വികാരിയെ നിയ
 മിച്ചുകൊണ്ടു് പാണാട്ടച്ചനെ പള്ളിഭരണത്തിൽനിന്നു് ഒഴി
 വാക്കുകയും അനാഥശാലയിൽ താമസിച്ചു് അവിടത്തെ പ്രവ
 ത്തനങ്ങളിൽ മുഴുവനായി ഏർപ്പെടുന്നതിനു സൗകര്യം നല്ക
 കയും ചെയ്തു.

ചെറുപുഷ്പസന്നയാസസഭയുടെ ആരംഭം

ഈ സങ്കടഹർജിയുടെ ആദ്യഭാഗത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള
 ആധാരനിശ്ചയപ്രകാരം സഹോദരന്മാരുടെ ഒരു സന്നയാസ
 സഭ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്ലാൻ, (തന്റെ മുൻഗാമിയിൽ
 നിന്നു ലഭിച്ച പ്രചോദനം മൂലമായിരിക്കണം) അഭിവന്ദ്യ
 കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്തീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരു
 മേനിക്കു് നേരത്തേതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതു് ബ്രദർ ജൂയീ
 സിനു് അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അനാഥശാലയ്ക്കുവേണ്ടി
 പിരിവിനായി ബ്രദർ ജൂയീസ് പള്ളികളിലും മറ്റും പോയി
 രുന്നപ്പോൾ സഹോദരാർത്ഥികളെ കിട്ടാനുള്ള പരിശ്രമവും
 നടത്തിയിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരവസരത്തിലാണ് നെടുമ്പുറം
 ജോസഫിനെ (ബ്രദർ അർസേനിയൂസ്) കാരക്കുന്നം പള്ളി
 യിൽവെച്ചു് ബ്രദർ ജൂയീസ് പരിചയപ്പെടുകയും സഹോദര
 സഭയിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും അദ്ദേഹം സഭയിൽ വന്നുചേരുകയും
 ചെയ്തതു്. ബ്രദേഴ്സിന്റെ ഒരു സഭ വന്ദ്യപിതാവു
 സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അതിൽ ചേരാമെന്നും പറഞ്ഞാണ്
 കച്ചിറ ജോസഫിനെ (ബ്രദർ ബനഡിക്റ്റു്) അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ വികാരി മൂക്കന്നൂർക്കു കൊണ്ടുവന്നതു്. ഇവർ രണ്ടു
 പേരും മൂക്കന്നൂർ അനാഥശാലയിൽ വന്നശേഷം മൂക്കന്നൂർ
 ഇടവകപള്ളിയിൽ ചെന്നാണ് സുപ്പീരിയറായ പാണാട്ടു
 ബ. തോമ്മാച്ചനെ ആദ്യമായി കണ്ടതും അദ്ദേഹവുമായി പരി

പയപ്പെട്ടതും. സഭയിലെ ആദ്യത്തെ അംഗങ്ങളായ ഇവരും ആ ബാച്ചിലെ വേറെ രണ്ടുപേരും ഉൾപ്പെടെ നാലുപേർ പാണാട്ടച്ചൻ മൂക്കന്നൂർ അനാഥശാലയിൽ സ്ഥിരതാമസം തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ സഹോദരാർത്ഥികളായി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

സഹോദരസഭ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചുതുടങ്ങുന്നതിനും കാര്യക്ഷമമായി മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ബ്രദർ ഊയിസിയൻറെ പരിശ്രമവും പാണാട്ടു തോമ്മാച്ചൻറെ ഭാഗികമായ മേൽനോട്ടവും മതിയാകയില്ല എന്നു വന്ദ്യപിതാവിനു ബോധ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് 1931-ന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ പാണാട്ടു ബ. തോമ്മാച്ചനെ പള്ളിഭരണത്തിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായി ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടു മൂക്കന്നൂർ അനാഥശാലയുടെയും സഹോദരസഭയുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുഴുവൻസമയവും വിനിയോഗിക്കുന്നതിനു പിതാവു ചുമതലപ്പെടുത്തിയതു്. അങ്ങനെ അഭിവന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി സ്ഥാപിച്ച സഹോദരസഭ അദ്ദേഹത്തിൻറെ കല്പനയും നിർദ്ദേശങ്ങളുടനന്തരം റിച്ച് ബ. പാണാട്ടച്ചൻറെ നേതൃത്വത്തിൽ വളർത്തുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ തുടർന്നുപോന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ നാലു സഹോദരാർത്ഥികളെ ഔദ്യോഗികനിലയിൽ യോഗാർത്ഥികളായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് 1931 മാർച്ച് 19-ാം തീയതി വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിതാവിൻറെ തിരുനാൾ ദിവസം സഭ ആരംഭിച്ചു. സഭ തുടങ്ങി നാലര മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അതായതു്, 1931 ആഗസ്റ്റിൽ ബ്രദർ ഊയിസിയൻ എറണാകുളം അരമനയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടി വന്നു.

സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതനുസരിച്ചു് ചെറുപുഷ്പസന്യാസ സഭയുടെ സ്ഥാപകനായ കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്റ്റീനോസു് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ നിരന്തരമായ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും അനുസരിച്ചു് സുപ്പീരിയർ എന്ന നിലയിൽ പാണാട്ടു ബ. തോമ്മാച്ചൻ സഭയെ നയിക്കുകയും വളർത്തുകയും കാലാകാലങ്ങളിൽ വന്ദ്യപിതാവു കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ

ആജ്ഞയനുസരിച്ച് റൂളുകൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തുപോന്നു. സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ താനല്ലെന്ന് വാക്കിലും സ്ഥാപകൻ അഭിവാദ്യ കണ്ടത്തിൽ പിതാവായെന്നു രേഖാമൂലവും പാണാട്ടച്ചൻ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പാണാട്ടു തോമ്മാച്ചന്റേ നിയമനകല്പനയും വന്ദ്യപിതാവുമായുള്ള എഴുത്തുകുത്തുകളും മറ്റും പരിശോധിച്ചാൽ ചെറുപുഷ്പ സന്യാസ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ അഭിവാദ്യ കണ്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയായെന്നത് ബോധ്യപ്പെടുന്നതുമാണ്.

സഭയിൽ വൈദികരെ ഉൾപ്പെടുത്താനുള്ള ആലോചന

അഭിവാദ്യ കണ്ടത്തിൽ പിതാവിന്റെ ഇടവകയായ ചെമ്പിൽ മത്തുങ്കൽ എന്ന സ്ഥലത്തു് പിതാവിന്റെ വകയായി ഒരു കപ്പേളയും ഒരു കെട്ടിടവും കൂടെ സ്ഥലവും ഒരു ധർമ്മസ്ഥാപനം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി 1942-ൽ വന്ദ്യപിതാവ് ചെറുപുഷ്പസഹോദരസഭയെ ഏല്പിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടത്തെ ആദ്യകാല അംഗങ്ങളിൽ ഒരാളായ ബ്രദർ അർസേനിയൂസ് അവിടെ കുറെനാൾ പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ ആധ്യാത്മികാണുഷ്ഠനങ്ങളുടെ നിർവഹണത്തിനു നേരിട്ട പ്രയാസങ്ങളുടെ പേരിൽ സഭയിൽ ഏതാനും വൈദികരെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നുള്ള ആശയം പാണാട്ടച്ചനെ അറിയിക്കുകയും അദ്ദേഹം ആ വിവരം അഭിവാദ്യ കണ്ടത്തിൽ പിതാവിനെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പിതാവ് വളരെ ആലോചിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഏതാനും വൈദികരെ സഭയിൽ ചേർക്കാമെന്നു തീരുമാനിക്കുകയും ആ ദിവസങ്ങളിൽ അരമനയിൽ ചെന്ന പാണാട്ടു ബ. തോമ്മാച്ചനെ ആ വിവരം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയാണ് സഹോദരസഭയിലേക്ക് വൈദികരെ ഉൾപ്പെടുത്താൻ സഭാസ്ഥാപകനായ കണ്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി 1945 ഡിസംബർ 27-ാം തീയതി അനുവദിക്കാനിടയായതു്.

വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ സ്വീകരിക്കുന്നു

പ്രസ്തുത അനുവാദമനുസരിച്ച് വൈദികപഠനത്തിനായി 1946-ൽ 12 സ്കൂൾവിദ്യാർത്ഥികളെ സഭയിൽ സ്വീകരിച്ചു.

പ്രസ്തുത കൊല്ലം മുതൽ തന്നെ എസ്. എസ്. എൽ. സി. പാസ്സായ കുട്ടികളെ സ്വീകരിച്ച് അതിരൂപതവക പെററി സെമ്മിനാരിയിലും പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. 1947-ൽ സഭയുടെ റൂൾ പുതുക്കിയെഴുതി, അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിക്കുകയും 1947 ഒക്ടോബർ 8-ാം തീയതി വന്ദ്യപിതാവ് കണ്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമേനി റൂൾ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഫാ. തോമസ് പാണാട്ട് സഭാംഗമായത്

1949 മെയ് 17-ാം തീയതി മുതൽ 1950 മെയ് 17-ാം തീയതിവരെ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളും സഹോദരാർത്ഥികളും ഒരുമിച്ചുള്ള ആദ്യത്തെ നൊവീഷ്യേറ്ററ് നടത്തുകയും 1950 മെയ് 17-ാം തീയതി ബ. തോമ്മാച്ചന്റേപ്പള്ളിയിലെ 10 പേർ ആദ്യ [വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. സന്ന്യാസജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവെന്നും അതിന് അനുവദിക്കണമെന്നും അടുത്ത നടത്തുന്ന നൊവീഷ്യേറ്ററിൽ തന്നെയും സ്വീകരിക്കണമെന്നും പാണാട്ടച്ചൻ വന്ദ്യപിതാവിനോടു് അപേക്ഷിച്ചു തന്നു. അതിന് അനുവദിക്കുകയും മേൽപറഞ്ഞ നൊവീഷ്യേറ്ററിൽ അദ്ദേഹം സംബന്ധിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അങ്ങനെ 1950 മെയ് 16-ാം തീയതിവരെ രൂപതാവൈദികനായിരുന്ന പാണാട്ട് തോമ്മാച്ചൻ 1950 മെയ് 17-ാം തീയതി സഭയിൽ ആദ്യവ്രതം ചെയ്തു ബസീലിയസ് എന്ന പേരു സ്വീകരിച്ചതോടെ സന്ന്യാസവൈദികനായിത്തീർന്നു. അതായത്, സഭ ആരംഭിച്ച 1931 മുതൽ സഭയിൽ അദ്ദേഹം ആദ്യവ്രതം ചെയ്ത 1950 മെയ് വരെയുള്ള 19 വർഷക്കാലവും സഭയിൽ വൈദികവിഭാഗം അനുവദിച്ച 1945 ഡിസംബർ മുതൽ അദ്ദേഹം ആദ്യവ്രതം ചെയ്ത 1950 മെയ് വരെയുള്ള 4 വർഷം നാലര മാസക്കാലവും കഴിഞ്ഞശേഷമാണ് സുപ്പീരിയറായ പാണാട്ടു തോമ്മാച്ചൻ ചെറുപുഷ്പസന്ന്യാസസഭയുടെ അംഗമായിത്തീർന്നത്.

ബസീലിയൂസച്ചൻ (പാണാട്ട് ബ. തോമ്മാച്ചൻ) സഹോദരന്മാർക്കു നൽകിയ വാഗ്ദാനങ്ങൾ

തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും സഭയിൽ വൈദികർക്കും സഹോദരന്മാർക്കും തുല്യപരിഗണന ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും ആ നിലയിൽ അവർ

ഏകോദരസഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ വർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നു മുളള ശ്രേഷ്ഠമായ ആദർശത്തോടെയാണു് വൈദികവിഭാഗം സഭയിൽ ആരംഭിച്ചതു്. ഈ വിവരം ബസീലിയൂസച്ചൻ പല പ്രാവശ്യം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. ഇതു ഇതുപോലുള്ള മറ്റു പല വാഗ്ദാനങ്ങളും ബസീലിയൂസച്ചൻ വന്ദ്യപിതാവിനെ പലപ്പോഴും വാക്കാൽ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും രേഖാമൂലം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമാണു്. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സഭയിൽ വൈദികരായി കുറച്ചുപേരെ ഉണ്ടാകയുള്ളു; സഹോദരന്മാരുടെ സഭ ആ നിലയിൽ തന്നെ തുടരുകയും ചെയ്യും, വൈദികർ ആധ്യാത്മികാവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കും, സഹോദരാംഗങ്ങളുടെ ജോലിയിൽ വൈദികാംഗങ്ങളെ നിയമിക്കുകയില്ല എന്നൊക്കെ ആരംഭത്തിൽ സഹോദരന്മാരെ ധരിപ്പിച്ചു. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചുള്ള ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ക്രമേണ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി ലംഘിച്ചും വിസ്മരിച്ചും പ്രവർത്തിക്കുകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

സഭാസംഗ്രഹകൻ അഭിവന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനിയും സുപ്പീരിയർ ബ. ബസീലിയൂസച്ചനും തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിലാകുന്നു:

പന്ത്രണ്ടോളം വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ മേജർ സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു പഠനം ആരംഭിച്ചതോടെ സഭയിൽ ഇനി വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ സ്വീകരിക്കരുതെന്നു കണ്ടത്തിൽ പിതാവു കല്പിച്ചു. എന്നാൽ, സുപ്പീരിയറായ ബസീലിയൂസച്ചൻ അതു വകവെക്കാതെ ചില വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ രഹസ്യത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു വേറെ സ്ഥലത്താക്കി പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വന്ദ്യപിതാവിന്റെ കല്പനയ്ക്കെതിരായി ബസീലിയൂസച്ചൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ സഭയിൽ നിന്നും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ വേർപെടുത്തി സഭ ആദ്യത്തെപ്പോലെ സഹോദരസഭയായി തുടരണമെന്നു പിതാവു തീരുമാനിച്ച ശ്രമം തുടങ്ങി. ഇതിനായി സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു ഹിതപരിശോധന നടത്തണമെന്നും പിതാവു നിശ്ചയിച്ചു. ഇതിലേക്കു് അന്നു സഹായമെത്രാനായിരുന്ന അത്യുന്നത കുർട്ടിനാൾ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയെ

യാണു കണ്ടത്തിൽ പിതാവു നിയോഗിച്ചതു്. ഇതിനുവേണ്ടി [വതംചെയ്തു എല്ലാ സഹോദരന്മാരെയും എറണാകുളം മെത്രാ സനമന്ദിരത്തിൽ വരുത്തി അവരുടെ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞു. ബ. ബസീലിയൂസച്ചൻ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള മുൻപറഞ്ഞ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും അച്ചൻ വരാൻപോകുന്ന അപമാനത്തെയും ദുഃഖത്തെയും പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടും അച്ചന്റെ ഉപദേശവും അഭ്യർത്ഥനയും അനുസരിച്ചും സഭയിൽ വൈദികർ ഉണ്ടാകുന്നതാണു നല്ലതെന്നു സഹോദരന്മാർ വന്ദ്യപിതാവിനെ അറിയിച്ചു. അതോടെ അഭിവാന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനി സഭയുടെ കാര്യത്തിൽ മനഃപ്രയാസത്തിലാകുകയും, ഓരോ ദിവസം കഴിയുംതോറും പിതാവും ബസീലിയൂസച്ചനും തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

കണ്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ അവസാനകാലവും ബസീലിയൂസച്ചന്റെ സ്വതന്ത്രമായ ഭരണവും

മേൽപറഞ്ഞ നിലയിൽ മുന്നോട്ടുപോകവേ, വന്ദ്യപിതാവും കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനി പ്രായാധിക്യത്താലും രോഗത്താലും ജോലി ശരിയായി നിർവഹിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത നിലയിലെത്തുകയും അങ്ങനെ അദ്ദേഹം 1956 ജനുവരി 10-നു ചരമപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അഭിവാന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനി ചെറുപ്പപ്പേ സഹോദരസഭ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലും അതിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിലും വളരെയധികം താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നു. ഭാഗ്യസ്തരണാർഹനായ ആ വന്ദ്യപിതാവിനോടു സഹോദരവിഭാഗം എന്നും കൃതജ്ഞരായിരിക്കും.

അഭിവാന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ പിതാവിന്റെ സുഖക്കേട്, ചരമം എന്നീ കലഘട്ടങ്ങളോടുകൂടി സുപ്പീരിയറായ ബസീലിയൂസച്ചൻ കൂടുതൽ സ്വതന്ത്രമായ നിലപാടു സ്വീകരിക്കുകയും അതുവഴി സഹോദരവിഭാഗത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടും, തന്ത്രപരമായി സഹോദരാർത്ഥികളെ സഭയിൽ സ്വീകരിക്കാതെയും എന്നാൽ, വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ പരമാവധി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും ഭരണം തുടർന്നുകൊണ്ടു പോവുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണ് സഹോദരവിഭാഗം ഇന്നത്തെ അധഃപതനാവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളതു്.

രണ്ടാംഭാഗം

ചെറുപുഷ്പസന്നയാസ സഭയിലെ സഹോദരവിഭാഗത്തിനുള്ള പരാതികൾ

അഭിവന്ദ്യപിതാവേ,

വളരെ ഹൃദയവേദനയോടും ഗത്യന്തരമില്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് താഴെപറയുന്ന വസ്തുതകൾ അങ്ങേ മുൻപിൽ ബോധിപ്പിക്കുന്നതെന്ന പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ചെറുപുഷ്പസന്നയാസസഭയിലെ സഹോദരവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആറുപേർ വൈദികപട്ടം നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഒരപേക്ഷ കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം ഞങ്ങളുടെ ബ. ജനറാളച്ചൻ സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതു സംബന്ധിച്ച് സഭയിൽ ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യാൻ സഹായിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് പെ. ബ. ജനറാളച്ചൻ വന്ദ്യപിതാവ് കർദ്ദിനാൾ ജോസഫ് പാരോക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിക്കു് അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുകയും തിരുമേനി ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ച് പഠിച്ചു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി, പെ. ബ. മോൺ. വറഗീസ് കവലക്കാട്ട് (റെക്റർ, സെൻറ് ജോസഫ്സ് പൊൻറിഫിക്കൽ സെമിനാരി, ആലുവ), വടക്കുഞ്ചേരി പെ. ബ. ജോസഫച്ചൻ (വികാരി, സെൻറ് മേരീസ് ബസ്സിക്കാ, എറണാകുളം), വിതയത്തിൽ ബ. ജോർജച്ചൻ (പ്രൊഫസർ, പൊന്തിഫിക്കൽ സെമിനാരി, ആലുവ) എന്നിവരെ ഒരു കമ്മീഷനായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത കമ്മീഷൻ സ്ഥലത്തുവന്ന് അന്വേഷിച്ചും സഭയിലെ ഇരുവിഭാഗത്തിലുംപെട്ട അംഗങ്ങളുടെ മൊഴികൾ കേട്ടും സഭയുടെ റിക്കാർഡുകളിൽ ചിലതു പരിശോധിച്ച് തെളിവുകൾ എടുത്തും റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതു സംബന്ധിച്ച തീരുമാനകല്പന 1975 മെയ് 17-ാം തീയതി No. 16827/E.S. No. 3572/Special No. 73 ആയി കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി ഞങ്ങളുടെ ബ. ജനറാളച്ചൻ അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ തീരുമാനമായി പ്രസ്തുത കല്പനയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയിൽ ഏറ്റവും പ്രസക്തമായ ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു:

1. സഹോദരന്മാർക്കു വേണ്ടി മാത്രമായി ഒരു സഹോദര സന്നയാസസഭയായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ചെറുപ്പപ്പു സന്നയാസ സഭയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള സഹോദരന്മാരെയും സഹോദരന്മാരാകുവാൻ വേണ്ടി ഇനി പുതുതായി സഭയിലേക്കു വരുന്നവരെയും വൈദികവിഭാഗത്തിലേക്കു മാറ്റുക എന്നതും വൈദികപട്ടമോ മറ്റു ചെറിയ പട്ടങ്ങളോ അവർക്കു നൽകുക എന്നതും ഈ സന്നയാസസഭയുടെ സ്ഥാപനലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും ആരംഭകാലനിയമങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധവും, ഈ സന്നയാസസഭ ആരംഭിക്കുന്നതിനു കാരണഭൂതനും വസ്തുവകകൾ ദാനം ചെയ്തു് ഈ സഭയുടെ സ്ഥാപനാർത്ഥം പരിശ്രമിച്ച ദേഹവുമായ കളങ്ങര ഗർവാസീസിന്റെ ഉദ്ദേശ്യനിയോഗങ്ങൾക്കു് എതിരായി യാൽ അനുവദിക്കത്തക്കതല്ല.....

എന്നാൽ വൈദികരാകണമെന്നു് ഇപ്പോൾ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആറു സഹോദരന്മാരിൽ രണ്ടുപേരുടെ കാര്യം (ബ്രദർ ജോർജ്ജ് കൊരട്ടിയുടെയും ബ്രദർ തോമസ് ഒട്ടലാകലിന്റെയും) ഒരു പ്രത്യേക കെയിസായി പരിഗണിച്ചു് അവരുടെ യോഗ്യതയെപ്പറ്റി ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികൾക്കു് ഉത്തമ ബോധ്യം വരുന്ന അവസരത്തിൽ ജനറൽ കൗൺസിലിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ പ്രസ്തുത രണ്ടുപേർക്കും വൈദികപട്ടം നൽകാവുന്നതാണു്.

എന്നു്, എറണാകുളം അതിമെത്രാസനാരമനയിൽ നിന്നും 1975 മെയ് 17-ാം തീയതി എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ ജോസഫ് കാർഡിനൽ പാറേക്കാട്ടിൽ (ഒപ്പ്)
ചാൻസലർ (ഒപ്പ്)

ഇങ്ങനെ സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി സഹോദരസന്നയാസ സഭയായി സ്ഥാപിച്ച ചെറുപ്പപ്പു സന്നയാസസഭയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള (1975) അംഗസംഖ്യ താഴെ കുറിക്കുന്നു.

വൈദികവിഭാഗത്തിൽ		സഹോദരവിഭാഗത്തിൽ	
വൈദികർ	80	സഹോദരന്മാർ (നിത്യ വ്രതം ചെയ്തവർ)	27
വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ	58	സഹോദരന്മാർ	
ആകെ	138	(ആദ്യവ്രതം ചെയ്തവർ)	30
നൊവീസസ്	15	നൊവീസസ്	1
വൈദികാർത്ഥികൾ	17	സഹോദരാർത്ഥികൾ	6

വൈദികാംഗങ്ങളിൽ ആദ്യബാച്ചിൽപ്പെട്ടവരിൽനിന്നു കർബാനപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ച 1956 മുതൽ 1975 വരെയുള്ള 19 വർഷത്തിനിടയ്ക്ക് വൈദികവിഭാഗത്തിൽ 138 അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായപ്പോൾ പ്രസ്തുത കാലയളവിൽ സഹോദരവിഭാഗത്തിൽ 15 അംഗങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. (15 പേർ 1955 വരെ ഉണ്ടായിരുന്നവരാണ്). അതനുസരിച്ച് വൈദികവിഭാഗത്തിൽ പ്രതിവർഷം ശരാശരി 7 അംഗങ്ങളിലധികം ഉണ്ടായപ്പോൾ സഹോദരവിഭാഗത്തിൽ പ്രതിവർഷം ഒരംഗം പോലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ് വസ്തുത. ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം വൈദികവിഭാഗം ക്രമാതീതമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും സഹോദരവിഭാഗം അടിക്കടി ക്ഷയിച്ചുവരികയാണെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഇതിനുപുറമെ ഇപ്പോഴുള്ള സഹോദരന്മാരിൽ നല്ലൊരു പങ്കിനെ വൈദികവിഭാഗത്തിലേക്കു മാറ്റാനുള്ള ശ്രമം ഏതാനും വൈദികാംഗങ്ങളുടെ പ്രേരണയും ഉപദേശവുംമൂലം നടന്നുവരികയായിരുന്നു എന്നുള്ളതും സഹോദരന്മാരിൽ വളരെയധികം വേദനയും ഉത്കണ്ഠയും ഉളവാക്കിയ കാര്യമാണ്. ഈ പ്രവൃത്തിമൂലം വൈദികവിഭാഗത്തിലേക്കു ചേരണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച ഏതാനും സഹോദരന്മാർ ഇപ്പോൾ സഹോദരവിഭാഗത്തോടു് ആനുകൂല്യമില്ലാത്തവരായും തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. സഹോദരവിഭാഗത്തെ ഭിന്നിപ്പിച്ചു് പല ചേരികളിലാക്കി ആ വിഭാഗം നശിച്ചു് നാമാവശേഷമാകുന്നതു കാണുവാൻ ചില പ്രായംചെന്നവരും ചുരുക്കം ചില ചെറുപ്പക്കാരായ വൈദികാംഗങ്ങൾക്കു താൽപര്യമുള്ളതുപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്നു.

സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി ഒരു സഹോദര സന്നയാസസഭയായി സ്ഥാപിച്ച ചെറുപ്പപ്പസന്നയാസസഭയിൽ വൈദികാംഗങ്ങളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്താൻ സഭാസ്ഥാപകനായ കണ്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ 12 വൈദികരെന്നും അഥവാ പരമാവധി 15 പേരിൽ കൂടുതൽ എടുക്കരുതെന്നും ഇതിനു് ആവശ്യമായ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ മാത്രം സ്വീകരിച്ചാൽ മതിയെന്നും 1945 മുതൽ 1956 വരെയുള്ള കാലങ്ങളിലായി (കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനി ചരമം

പ്രാപിച്ചതുവരെ) പല പ്രാവശ്യം തിരുമേനി വാക്കാലും അതിരൂപതക്കച്ചേരി രേഖാമൂലവും സുപ്പീരിയറായ ബസീലിയൂസച്ചനെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. 12 വൈദികർ മതിയെന്നും വിശേഷാൽ യോഗ്യതയുള്ളവർ ആരെയെങ്കിലും കിട്ടുന്നപക്ഷം 3 പേരെക്കൂടി എടുക്കാമെന്നും ആ വ്യവസ്ഥയിലാണ് സഭയുടെ റൂളുകൾ (1947-ൽ അംഗീകരിച്ച റൂളുകൾ) പിതാവു് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും എ. പെ. ബ. വികാരി ജനറാളച്ചൻ (മോൺ. മാത്യു പോത്തനാമൂഴി— പിന്നീട് കോതമംഗലം മെത്രാൻ) ധ്യാനത്തിനു മൂക്കന്തർ ആശ്രമത്തിൽ വന്നപ്പോൾ (1947-ൽ) നേരിട്ടു ബസീലിയൂസച്ചനോടു പറഞ്ഞതിനു് അതു സമ്മതിച്ചുള്ള ബസീലിയൂസച്ചന്റെ മറുപടിയും, ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച റൂളുകളിൽ സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ആകർഷകമായ വ്യവസ്ഥകൾ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ബസീലിയൂസച്ചൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിക്ക് എഴുതിയിട്ടുള്ള പല രേഖകളും അതിരൂപതക്കച്ചേരിയിലെ ഫയലിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു.

.....സഭയിൽ വൈദികാർത്ഥികളുടെയും സഹോദരാർത്ഥികളുടെയും പ്രവേശനം സമംസമമായിരിക്കണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനാൽ അച്ചന്മാരും സഹോദരന്മാരെ ചേർക്കാൻ ചുമതലക്കാരായിത്തീരുന്നു.....

രണ്ടു തരത്തിൽപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾക്കും ഒന്നുപോലെ സഭയിലേക്കു പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടു്.....

മുതലായ പല വാശാനങ്ങളും ബസീലിയൂസച്ചൻ അഭിവാന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ പിതാവിനെ രേഖാമൂലം അറിയിക്കുകയും ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്, സഭയിൽ ഏതാനും വൈദികരെ എടുക്കാൻ അനുവദിച്ച ആരംഭകാലങ്ങളിൽ. എന്നാൽ അതെല്ലാം 'വെറും പറച്ചിൽ' മാത്രമായിരുന്നുവെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നീടുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

സഹോദരാർത്ഥികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ഇപ്പോഴത്തെ ബ. ജനറാളച്ചനു് മുൻപുവരെ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നവരുടെ ഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള ഉദാസീനതയും എതിർപ്പും മർക്കട

മുഷ്ടിയും നിമിത്തമാണ് സഹോദരവിഭാഗം ഇത്രയും അധോഗതിയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളത്.

ഇപ്പോൾ സഭയിൽ മുപ്പതു വൈദികരുണ്ട്. അടുത്തുവരുന്ന ഓരോ കൊല്ലവും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ ക്രമാനുഗതമായി പട്ടമേറ്റ്, ഇപ്പോഴുള്ള നൊവീസസു. വൈദികാർത്ഥികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ളവരും കൂടി ഒൻപത്, പത്തു കൊല്ലംകൊണ്ടു് മൊത്തം 170 വൈദികരെങ്കിലും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അപ്പോൾ വൈദികാംഗങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിലായിരിക്കും സഭ നിലകൊള്ളുന്നത്. ആകയാൽ ഇപ്പോൾ സഭയിൽ സഹോദരന്മാരെയാണ് ഏറ്റെടുക്കും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. സഹോദരന്മാർ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജോലികളിൽ പകരം ഒരു സഹോദരനെ നിയമിക്കുവാൻ തന്നെ വിഷമിക്കുകയാണ്; സഹോദരന്മാരുടെ കുറവുമൂലം. ആകയാൽ സഹോദരാർത്ഥികളെ കഴിയുന്നതും കൂടുതലായി സ്വീകരിക്കാനാണ് ഇനി ശ്രമിക്കേണ്ടതു്.

സഭയിൽ വൈദികാംഗങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്താൻ അനവദിച്ചതിനുശേഷം 1947-ലും 1963-ലും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള നിയമപുസ്തകങ്ങളിൽ സഭയുടെ ഘടനയെ നിർവചിച്ചിട്ടുള്ളതു് താഴെ പറയും പ്രകാരമാണ്.

1947-ൽ അംഗീകരിച്ച നിയമപുസ്തകത്തിൽ:-

‘ചെറുപുഷ്പസഭ പുരോഹിതന്മാരും സഹോദരന്മാരും അംഗങ്ങളായുള്ള ഒരു സമൂഹമാകുന്നു’ (നിയമം. No. 8). ‘അതു് എറണാകുളം അതിരൂപതയിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന ഒരു രൂപതാസന്യാസസഭ (Diocesan Congregation)യാണ്’ (No. 9) എന്നും

1963-ൽ അംഗീകരിച്ച നിയമപുസ്തകത്തിൽ:-

‘ചെറുപുഷ്പ സന്യാസസഭ പുരോഹിതന്മാരും സഹോദരന്മാരും അംഗങ്ങളായുള്ള ഒരു സമൂഹമാകുന്നു’ (നിയമം No. 9) എന്നും ആണ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ— രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനു ശേഷം—പരീക്ഷണാർത്ഥം നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ള നിയമപുസ്തകം

കത്തിൽ (1970 ജൂലായ് 3 മുതലാണ് പരീക്ഷണാർത്ഥം നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ളത്):

‘ചെറുപ്പപ്പുസ്തക പുരോഹിതന്മാരും സഹോദരന്മാരും അംഗങ്ങളായുള്ള ഒരു പുരോഹിതസഭയാകുന്നു’ (Clerical Congregation) എന്ന് എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. (ഈ നിയമ പുസ്തകം തിരുസ്സഭാധികാരികൾ അംഗീകരിച്ചതല്ല).

സഭയുടെ ജനറൽ ചാപ്റ്ററിലേക്കു് അംഗങ്ങളായി തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ വൈദികവിഭാഗത്തിൽനിന്നും സഹോദര വിഭാഗത്തിൽ നിന്നും തുല്യ എണ്ണം അംഗങ്ങൾ വീതം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണമെന്നതാണ് 1970 ജൂലൈ 2 വരെ നിലവിലിരുന്ന നിയമം. (തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ടവർ ഇരുവിഭാഗത്തിൽനിന്നും 4-പേർ വീതം ആകെ 8-പേരാണ്. ബാക്കിയുള്ള 7-പേർ സ്ഥിരാംഗങ്ങളായ ഔദ്യോഗിക ഭാരവാഹികളാണ്. അതായതു് സുപ്പീരിയർ ജനറലും, വൈദികവിഭാഗത്തിൽനിന്നു് ഏഴും സഹോദരവിഭാഗത്തിൽനിന്നു് ഏഴും അംഗങ്ങൾ— 1963-ൽ അംഗീകരിച്ച നിയമപുസ്തകം: നിയമം No. 80).

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പരീക്ഷണാർത്ഥം നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ള നിയമപുസ്തകത്തിൽ മുൻപറഞ്ഞ 15 അംഗങ്ങൾക്കു പുറമേയുള്ള പൊതുസംഘാംഗങ്ങളെ ഇരുവിഭാഗത്തിലും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുവാൻ അവകാശമുള്ളവരുടെ (നിത്യപ്രതം ചെയ്ത എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുവാൻ അവകാശമുണ്ടു്) സംഖ്യ ആനുപാതികമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു എന്നും ഈ അനുപാതം 8:1 എന്ന ക്രമത്തിലായിരിക്കുമെന്നും എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. (പരീക്ഷണാർത്ഥമുള്ള നിയമ പുസ്തകം 1, Page 101, നിയമം No. 217).

ഇങ്ങനെ ആനുപാതിക നിയമം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു് സഹോദരവിഭാഗത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നതിനും അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും വോട്ടുകൾക്കും വില കല്പിക്കാതെ അവയെ തള്ളിക്കളയുന്നതിനും അങ്ങനെ അവരുടെ അവകാശങ്ങളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള ഗുരൂഢോദ്ദേശ്യത്തോടെയാണെന്നു് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിലെല്ലാം സഹോദരവിഭാഗത്തിനു ശക്തിയായ പ്രതിഷേധവും സങ്കടവുമുണ്ടു്.

നിയമപരിഷ്കരണത്തിനുവേണ്ടി സമ്മേളിച്ച ജനറൽ ചാപ്റ്ററിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു നിയമങ്ങളും (പുരോഹിതസഭ എന്ന നിയമവും ജനറൽ ചാപ്റ്ററിലേക്കുള്ള അംഗങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആനുകൂല്യ പ്രാതിനിധ്യം എന്ന നിയമവും ചർച്ചയ്ക്ക് എടുത്തപ്പോൾ സഹോദരാംഗങ്ങൾ ഒന്നടങ്കം അതിനെ എതിർത്തിട്ടുള്ളതും പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും, പ്രസ്തുത നിയമങ്ങൾ രണ്ടും 1970 ജൂലൈ 2 വരെ നിലവിലിരുന്നതുപോലെ നിലനിർത്തണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്.

അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ

1. ചെറുപ്പപ്പേർ സന്നയാസസഭ പുരോഹിതസഭയാക്കുന്നതു് ഈ സഭയുടെ സ്ഥാപകന്റെ (കണ്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ) ചൈതന്യത്തിനും ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും കടകവിരുദ്ധവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെയും ആദർശങ്ങളെയും പാടെ മറികടന്നുള്ള പ്രവൃത്തിയുമാണ്. അതുകൊണ്ടുണ്ടല്ലോ സഹോദരന്മാരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികാവശ്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഏതാനും വൈദികരെ സഭയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനി അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് വൈദികരുടെ എണ്ണത്തിനു പരിധിവെച്ചതും സഭയിൽ വൈദികരെ ഉൾപ്പെടുത്താൻ അനുവദിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിര്യോഗത്തിനു മുൻപും (1947) നിര്യോഗശേഷവും (1963) അംഗീകരിച്ച നിയമപുസ്തകങ്ങളിൽ 'ചെറുപ്പപ്പേർ സന്നയാസസഭ പുരോഹിതന്മാരും സഹോദരന്മാരും അംഗങ്ങളായുള്ള ഒരു സമൂഹം ആകുന്നു' എന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തുപോന്നിട്ടുള്ളതു്.

കൂടാതെ ദാനവസ്തുക്കളുടെ ദാതാവിന്റെ നിയോഗം, 1933-ലെ നിയമപുസ്തകത്തിലെ 31-ാം നമ്പർ നിയമം, 1963-ൽ അംഗീകരിച്ച നിയമപുസ്തകത്തിലെ 80-ാം നമ്പർ നിയമം, അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ 1975-ലെ വിധി എന്നിവയെല്ലാം പരിശോധിച്ചാൽ ഈ സന്നയാസസഭ ഒരു പുരോഹിതസഭ (Clerical Congregation)യെന്നു് അവകാശപ്പെടാവുന്നതല്ലെന്നും ജനറൽ ചാപ്റ്ററിലേക്കുള്ള അംഗങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അനു

പാതം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത് നീതിവിരുദ്ധവും ന്യൂനപക്ഷമായ സഹോദരവിഭാഗത്തിന്റെ അവകാശങ്ങളിന്മേലുള്ള കടന്നാക്രമണവും ആണെന്നും സുവ്യക്തമാകും.

എന്നാൽ, സഹോദരാംഗങ്ങളുടെ പ്രതിഷേധം അവഗണിച്ചും ചാപ്‌ററിൽ വൈദികാംഗങ്ങൾക്കുള്ള വൻഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ബലം ഉപയോഗിച്ചുമാണ് അന്ന് ഈ വ്യവസ്ഥകൾ പാസ്സാക്കാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളത്. ജനറൽ ചാപ്‌ററിൽ ആനുപാതിക നിയമത്തിന്റെ ചർച്ചാവേളയിൽ വൈദികവിഭാഗത്തിൽനിന്നും യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കും സന്നദ്ധതയുണ്ടായില്ല. പരീക്ഷണാർത്ഥം നടപ്പാക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയാണല്ലോ, അവസാനതീരുമാനം പിന്നീടല്ലേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ, അതിനുമുമ്പ് പഠിക്കാനും ചിന്തിക്കാനും സമയം കിട്ടുമല്ലോ; എന്നല്ലാതെ കരുതിയാണ് അന്ന് ഈ വ്യവസ്ഥകൾക്കു മനസ്സിലാമനസ്സോടെ സമ്മതിച്ചത്. പിന്നീട് അവസാനതീരുമാനത്തിന് ചാപ്‌റർ സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ ചർച്ചയ്ക്ക് അവസരം നല്ലൊരു സമയമില്ല എന്ന പേരിൽ തീർക്കത്തിൽ മറ്റു സാധാരണ റൂളുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇവയും പാസ്സാക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ഓരോ തവണയും നിയമം പരിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ സഹോദരവിഭാഗത്തിന്റെ അവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും കുറച്ചു കുറച്ചു കൊണ്ടുവരികയും ചിലത് എടുത്തുകളയുകയും നിയമത്തിൽ സഹോദരന്മാരെ ബാധിക്കുന്ന ചില ഭാഗങ്ങൾ വിട്ടുകളയുകയുമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഓരോ തവണത്തെയും നിയമപുസ്തകങ്ങൾ താരതമ്യപഠനം നടത്തിയാൽ ഇതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുതകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ സഭയിലെ സഹോദരവിഭാഗം അധോഗതിയിലേക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും അതിന്റെ നിലനില്പുതന്നെ അപകടത്തിലായിരിക്കുകയാണെന്നും ന്യായമായും സംശയിക്കത്തക്ക നിലയിൽ സ്ഥിതിഗതികൾ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ആകയാൽ, ദയനീയമായ ഈ അധഃപതനത്തിൽനിന്നും സഭയിലെ സഹോദരവിഭാഗത്തെ രക്ഷിക്കണമെന്ന് അങ്ങയോടു ഞങ്ങൾ കേണപേക്ഷിക്കുന്നു. അതിനായി താഴെ പറയുന്ന

കാര്യങ്ങൾ ദയാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചു കഴിയുംവേഗം വേണ്ടതു ചെയ്തുതരുന്നതിനായി അങ്ങേപ്പക്കൽ സമർപ്പിക്കുന്നു.

1. ഇപ്പോൾ വൈദികവിഭാഗത്തിലെ അംഗങ്ങൾ സഹോദരവിഭാഗത്തിലെ അംഗങ്ങളെക്കാൾ വളരെ കൂടുതലാണെന്നുള്ളതു കണക്കിലെടുത്ത് ഇരുവിഭാഗത്തിലെയും അംഗങ്ങൾ ഏതാണ്ടു തുല്യ സംഖ്യയിൽ എത്തുന്നതുവരെ സഹോദരവിഭാഗത്തിലേക്ക് കഴിയുന്നതും കൂടുതൽ യോഗാർത്ഥികളെ സ്വീകരിക്കുകയും വൈദിക വിഭാഗത്തിലേക്ക് കഴിയുന്നത്ര കുറച്ചു വിദ്യാർത്ഥികളെ മാത്രം എടുക്കുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം ഒരു സമതുലനാവസ്ഥയ്ക്കുള്ള ശ്രമീകരണം നടപ്പിൽ വരുത്തുക.

2. 'ചെറുപ്പപ്പയ്പ സന്യാസ സഭവൈദികരും സഹോദരന്മാരും അംഗങ്ങളായുള്ള ഒരു സമൂഹമാകുന്നു' എന്ന മുൻനിയമം (1970 ജൂലൈ 2 വരണിലവിലിരുന്ന നിയമം) അംഗീകരിച്ചു നിയമപുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും പുരോഹിത സഭ (Clerical Congregation) എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക.

3. ജനറൽ ചാപ്റ്ററിലേക്ക് അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ ഇപ്പോൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ആനുപാതിക നിയമം എടുത്തു കളഞ്ഞ് 1970 ജൂലൈ 2 വരെ നിലവിലിരുന്ന തുല്യ അംഗത്വം (വൈദിക വിഭാഗത്തിലും സഹോദര വിഭാഗത്തിലും നിന്ന് തുല്യ എണ്ണം അംഗങ്ങളെ വീതം തിരഞ്ഞെടുക്കുക) എന്ന നിയമം അംഗീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തുക.

4. പൗരോഹിത്യപരമായ കൂദാശാപരികർമ്മങ്ങളും ലിറ്റർജി നിയമപ്രകാരമുള്ള വൈദികാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഒഴിച്ചുള്ള മറ്റെല്ലാ സഭാകാര്യങ്ങളിലും വൈദികാംഗങ്ങൾക്കും സഹോദരാംഗങ്ങൾക്കും തുല്യനില കൈവരുത്തുകയും സഹോദരവിഭാഗത്തിന് സഭയുടെ ആരംഭം മുതലുണ്ടായിരുന്ന അവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും പദവികളും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന് ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുക.

5. സഹോദരവിഭാഗത്തിൽനിന്ന് 6-പേർ വൈദികരാകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പെ. ബ. ജനറാളച്ചൻ അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി എന്ന് മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ കാരണത്താൽ സഭയിൽ ന്യൂനപക്ഷമായ സഹോദരവിഭാഗത്തിൽ നിന്നുതന്നെ 25% പേർ സഹോദരവിഭാഗത്തോടു് അനുഭാവവും ആനുകൂല്യവും ഇല്ലാത്ത നിലയിലായിരിക്കുകയാണെന്നും, വൈദികവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഏതാനുംപേർ ഇവർക്കു പിന്തുണ നല്ലുന്നതാണ് അതിനുള്ള കാരണമെന്നും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ജനറൽ ചാപ്റ്ററിനിലേക്കുള്ള സഹോദരപ്രതിനിധികളുടെയും മറ്റും തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നീതിപൂർവ്വമായ വിധം നടക്കുമോ എന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ സഹോദരവിഭാഗത്തിനു ബലമായ ആശങ്കയും ഭീതിയുമുണ്ട്.

1976 മെയ് മാസത്തിനുമുൻപ് സഭയുടെ ജനറൽ ചാപ്റ്ററിനിലേക്കുള്ള അംഗങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പും (1976 ഫെബ്രുവരി മുതൽ ഇതിനുവേണ്ടിയുള്ള വോട്ടിംഗ് ആരംഭിക്കും) ടി മെയ് മാസത്തിൽ സൂപ്പീരിയർ ജനറൽ, ആലോചനക്കാരൻ, പ്രൊക്യുറേറ്റർ ജനറൽമാർ മുതലായവരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പും നടത്തേണ്ട അവധിയാണ്. തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഈ അവധി ആകുമ്പോഴേക്കും സഭയിൽ 80 വൈദികർ വോട്ടവകാശമുള്ള അംഗങ്ങളായി വൈദികവിഭാഗത്തിൽ ഉണ്ടാകും, സഹോദരവിഭാഗത്തിലാകട്ടെ, അതേസമയം നിത്യപ്രതം ചെയ്ത 27 സഹോദരന്മാർ മാത്രമാണ് ഉണ്ടായിരിക്കുക.

ആകയാൽ,

സഹോദരവിഭാഗത്തിലെ ആശയക്കുഴപ്പം മാറിക്കിടക്കയും 'തുല്യ അംഗത്വം' അംഗീകരിച്ചു നിയമപുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തി പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ - ജനറൽ ചാപ്റ്ററിനിലേക്കുള്ള സഹോദരപ്രതിനിധികളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പും സഹോദരാംഗങ്ങളായ ജനറൽ കൗൺസിലർമാരുടെയും അസി. പ്രൊക്യുറേറ്റർ ജനറൽമാരുടെയും തിരഞ്ഞെടുപ്പും സഹോദരാംഗങ്ങളുടെ മാത്രം വോട്ടുകൊണ്ടു നിർണ്ണയിക്കത്തക്കവിധം ഒരു കല്പന എത്രയുംവേഗത്തിൽ അഭിവന്ദ്യ കർദ്ദിനാൽ പാരോക്കാട്ടിൽ തിരുമേനി വഴി ഞങ്ങളുടെ ബ. ജനറാളച്ചൻ അയയ്ക്കുമാറാകണം.

ഈ സഭയിൽനിന്നു തിരുസിംഹാസനത്തിലേക്കും പ്രോ
നൺഷിയോച്ചറിലേക്കും മറു് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കും
സഭാസംബന്ധമായി അയയ്ക്കുന്ന അപേക്ഷകൾ, പ്രാമാണിക
രേഖകൾ മുതലായ എല്ലാ ഔദ്യോഗിക പത്രികകളിലും സുപ്പീ
രിയർ ജനറലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോചനക്കാർ നാലുപേ
രും (രണ്ടു വൈദികരും രണ്ടു സഹോദരന്മാരും) ഒപ്പിട്ട് അയ
യ്ക്കുന്ന നടപടി ഉണ്ടാവണം.

ഈ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ അഭിവന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ മാർ
ആഗസ്തീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയായെന്നും
അംഗീകരിച്ച നിയമപുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തണം.

പരീക്ഷണാർത്ഥം ഇപ്പോൾ നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ള നിയമങ്ങ
ളിൽ ഇനിയും പല കാര്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതായി കാണ
ുന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല, സഹോദരവിഭാഗത്തിന് ആദ്യം മുതൽ
അനുവദിച്ചിരുന്ന അവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും പദവികളും
ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെയും കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടവ ചേർത്തും നിയമ
പുസ്തകം ഒന്നുകൂടി പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു.
അതിലേക്ക് ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു
വേണ്ട നിർദ്ദേശമുണ്ടാവണം.

ഇങ്ങനെ ചെറുപുഷ്പ സന്യാസസഭയിൽ വൈദികവിഭാഗം
എന്നതുപോലെ സഹോദരവിഭാഗവും വളർന്നു വരുവാനുള്ള
സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ തിരുസിംഹാസനത്തിൽനിന്നും
വേണ്ടതു ചെയ്തതന്നു് ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണമെന്നു് പ്രത്യേകം
അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഏതാണ്ടു് ഇതുപോലെ ഒരപേക്ഷ അഭിവന്ദ്യ
കർദ്ദിനാൾ പാരെക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിക്കും ഞങ്ങൾ സമർപ്പി
ച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

സഭ പൊന്തിഫിക്കലാക്കുന്നതിനു് ഞങ്ങളുടെ ബ. ജനറാള
ച്ചൻ തിരുസിംഹാസനത്തിൽ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി
അറിയുന്നു. സഭയിലെ സഹോദരവിഭാഗത്തെ സംബന്ധി
ക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം നടപ്പിൽ വരുത്തിയെന്നും നിയമപുസ്ത
കത്തിൽ നിർദ്ദിഷ്ട ഭേദഗതികൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയെന്നും എറണാ
കുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിക്കു ബോധ്യം വന്നപ്രകാരം
അദ്ദേഹം ശുപാർശ ചെയ്യുന്നപക്ഷം മാത്രമേ സഭ പൊന്തിഫി

കലാകന്ന കാര്യം തിരുസിംഹാസനത്തിൽനിന്നു തിരുവുള്ള മുണ്ടായി പരിഗണനയ്ക്കെടുക്കാവൂ എന്നും ഈ സഭയിലെ സഹോദരവിഭാഗത്തിലെ നിത്യവ്രതം ചെയ്തവരായ താഴെ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഒന്നടങ്കം അങ്ങയോടു പ്രത്യേകമായി അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ ജനറൽ ചാപ്റ്റർ അംഗങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള വോട്ടിംഗ് അടുത്ത ഫെബ്രുവരിയിൽ ആരംഭിക്കുന്നതുകൊണ്ട് 1976 ഫെബ്രുവരി അവസാനത്തോടെയെങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാകേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായതുകൊണ്ടാണ് ഉടനെതന്നെ ഇക്കാര്യത്തിൽ തീർപ്പു കല്പിക്കുമാറാകണമെന്നു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നതു് എന്നും തിരുമനസ്സുണർത്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

അങ്ങേ വാഴ്വം അപേക്ഷിക്കുന്ന എളിയമക്കളായ ചെറുപുഷ്പ സന്യാസസഭയിലെ സഹോദരവിഭാഗത്തിലെ അംഗങ്ങൾ.

ചെറുപുഷ്പസന്യാസസഭ മാതൃഭവനം
 മൂക്കന്നൂർ.
 1976 ജനുവരി 25

ഈ അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പുവച്ച സഹോദരന്മാരുടെ പേരു വിവരം:

- 1) ബ്രദർ വിൻസെന്റ് പാനികുളങ്ങര
- 2) ,, അൽഫോൻസ് മാടശ്ശേരി
- 3) ,, ജോസഫ് മുണ്ടമുഴിക്കര
- 4) ,, ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസി മാടപ്പള്ളി
- 5) ,, മൈക്കിൾ തോട്ടത്തിൽ
- 6) ,, ബോർജിയ അണ്ണത്തുകുഴി
- 7) ,, ജോൺ അപ്പച്ചേരി
- 8) ,, ഫിലിപ്പ് മൂലൻ
- 9) ,, ഗബ്രിയേൽ തോട്ടുപുറം
- 10) ,, സ്കാനിസ്യാവോസ് നടുവിലേടത്തു്
- 11) ,, ബർണാർഡ് അറയ്ക്കത്തറ

ഏഴ്

വിഭജനത്തിനു മുന്നോടിയായി വീണ്ടും കമ്മീഷൻ

ആസൂത്രണം ചെയ്തുവന്നിരുന്ന പ്രകാരം, ചെറുപ്പപ്പേര് സഭയുടെ 1976-ലെ ജനറൽ ചാപ്റ്ററിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. പരീക്ഷണാർത്ഥം നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിയമസംഹിത പ്രസ്തുത ചാപ്റ്ററിൽ വെച്ച് ആനുകൂല്യ പ്രാതിനിധ്യവ്യവസ്ഥയുടെ മറയിൽ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം പ്രയോഗിച്ചു പാസ്സാക്കിയെടുക്കുവാൻ വൈദികവിഭാഗം ശ്രമിക്കുമെന്നു സഹോദരാംഗങ്ങൾ ന്യായമായും സംശയിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ആ നിലയിൽ ചാപ്റ്റർ കൂടുന്നതിനെ അവർ അനുകൂലിച്ചില്ല. തങ്ങൾ റോമിലേക്ക് അയച്ചിട്ടുള്ള അപേക്ഷയ്ക്കു മറുപടി ലഭിച്ചതിനുശേഷം മാത്രം ചാപ്റ്റർ സമ്മേളിക്കുന്നതാണ് അനുരഞ്ജകമായ അന്തരീക്ഷം നിലനിർത്താൻ സഹായകമായിട്ടുള്ളതു് എന്നതാണ് തങ്ങളുടെ നിലപാടെന്നു സഹോദരവിഭാഗം വ്യക്തമാക്കി.

റോമിലേക്ക് അയച്ചുവെന്നു പറയുന്ന അപേക്ഷ അവിടെ ചെന്നുപറയാൻത്തന്നെ, അടുത്തകാലത്തൊന്നും മറുപടി കിട്ടാൻ സാധ്യതയില്ലെന്നും അതുകൊണ്ടു് ജനറൽ ചാപ്റ്റർ അനിശ്ചിത കാലത്തേയ്ക്കു നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായിരിക്കുകയില്ലെന്നും നിശ്ചിതപരിപാടിയനുസരിച്ചുതന്നെ ജനറൽ ചാപ്റ്റർ സമ്മേളിക്കുകയാണു വേണ്ടതെന്നുമായിരുന്നു വൈദികവിഭാഗത്തിന്റെ നിലപാടു്.

തങ്ങളുടെ ന്യായയുക്തമായ തടസ്സവാദം അംഗീകരിച്ചു ചാപ്റ്റർ നീട്ടിവയ്ക്കാത്തപക്ഷം തങ്ങൾ അതിൽ സംബന്ധിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായേക്കും എന്നും സഹോദരവിഭാഗം അധികൃതരെ അറിയിച്ചു. പക്ഷേ, ബഹിഷ്കരണമുന്നറിയിപ്പും പരിഗണിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല.

മുൻനിശ്ചയപ്രകാരം തന്നെ ചാപ്റ്റർ നടത്തുവാൻ പരിപാടി തയ്യാറാക്കുകയും തീയതി പ്രഖ്യാപിക്കുകയുമാണു ചെയ്തത്. ഈ സംഭവവികാസങ്ങളെല്ലാം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് സഹോദരവിഭാഗം റോമിലെ പൗരസ്ത്യതിരുസംഘം സെക്രട്ടറിയുടെ പേർക്ക് അടിയന്തര ഹർജി ബോധിപ്പിച്ചു.

തങ്ങളുടെ സങ്കാരണവും സന്യാസവുമായ പ്രതിഷേധം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു സമ്മേളിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ചാപ്റ്ററിൽ തങ്ങൾക്കു ദോഷകരമായ പല തീരുമാനങ്ങളും ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ട് തങ്ങൾ പ്രസ്തുത ചാപ്റ്റർ ബഹിഷ്കരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായിരിക്കുകയാണെന്നും, തങ്ങൾ നേരത്തെ ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സങ്കടഹർജിക്ക് എത്രയും വേഗം പരിഹാരതീരുമാനം ഉണ്ടാകണമെന്നും മറ്റുമായിരുന്നു സഹോദരവിഭാഗം റോമിലേക്കയച്ച അടിയന്തര ഹർജിയുടെ ഉള്ളടക്കം.

ആവശ്യത്തിന്റെ ഗൗരവവും സന്ദർഭത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും പരിഗണിച്ചതന്നെ റോം പ്രതികരിച്ചു. പ്രതീക്ഷിച്ചതിലും വേഗത്തിൽ പൗരസ്ത്യതിരുസംഘത്തിൽനിന്നുള്ള മറുപടി സഹോദരവിഭാഗത്തിനു ലഭിച്ചു. സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഇരുവിഭാഗത്തിനും സ്വീകാര്യമായ രീതിയിൽ ജനറൽ ചാപ്റ്റർ നടത്തുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ട സ്ഥിതിക്ക് ചാപ്റ്റർ നിർത്തിവയ്ക്കുവാൻ ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കു നിർദ്ദേശം നല്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ചാപ്റ്റർ കൂടുവാനുള്ള ശുഭാവസരത്തിനായി പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം കാത്തിരുന്നുകൊള്ളുക എന്നുമായിരുന്നു റോമിൽനിന്നുള്ള അടിയന്തരസന്ദേശത്തിൽ അടങ്ങിയിരുന്നത്.

ഇതിനിടയ്ക്ക് ചെറുപ്പപ്പസഭയിലെ ആഭ്യന്തരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച് പൗരസ്ത്യതിരുസംഘം എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ കാർഡിനൽ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയുമായും ആശയവിനിമയം നടത്തി. ചെറുപ്പപ്പസഭയിലെ സഹോദരവിഭാഗത്തിന്റെ അസ്തിത്വപ്രശ്നം അടിയന്തര

പരിഹാരം അർഹിക്കുന്ന വിഷയമാണെന്നു കർദ്ദിനാൾ പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനി പരിശുദ്ധ തിരുസംഘത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. ചെറുപുഷ്പസഭയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ വിശദമായി പഠിച്ച് പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കാൻ മൂന്നു അംഗങ്ങൾ അടങ്ങുന്ന ഒരു വിദഗ്ദ്ധസമിതിയെ നിയമിക്കുവാൻ പൗരസ്ത്യതിരുസംഘം 1976 സെപ്റ്റംബർ 17-ാം തീയതിയിലെ 1389/76-ാം നമ്പരായി അപ്പസ്തോലിക് പ്രോൺ സിയോവഴി അയച്ച കല്പനയനുസരിച്ച് അഭിവന്ദ്യ പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയെ അധികാരപ്പെടുത്തി. അതിൻപ്രകാരം വൈദികവിഭാഗത്തിന്റെ വക്താവായി അവർ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്ത, ഫാ. സിറിൽ ഒ. ഐ. സി.യേയും (ഇപ്പോഴത്തെ ബത്തേരി ബിഷപ്പ്) സഹോദരവിഭാഗത്തിന്റെ വക്താവായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ബ്രദർ സ്റ്റീഫൻ സി. എം. എസ്. എഫ്.നെയും മെത്രാപ്പോലീത്ത തിരുമേനിയുടെ പ്രതിനിധിയായി വടക്കഞ്ചേരി ബ. ജോസഫ്നെയും ഉൾപ്പെടുത്തി മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി മൂന്നംഗകമ്മീഷനെ നിയമിച്ച് വിശദമായ പഠനവും പര്യവേഷണവും ചർച്ചയും നടത്തിയ ശേഷം 1977 മാർച്ച്-ഏപ്രിൽ മാസങ്ങളിലായി കമ്മീഷൻ അംഗങ്ങൾ മുവരും കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനിക്കു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. കമ്മീഷൻ അംഗങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായാണ് റിപ്പോർട്ടുകൾ സമർപ്പിച്ചതെങ്കിലും ചെറുപുഷ്പസഭയിലെ പ്രതിസന്ധിക്കുള്ള സ്ഥായിയായ നിവാരണമാർഗ്ഗം സഭയുടെ വിഭജനം മാത്രമാണെന്നു മൂന്നു റിപ്പോർട്ടുകളിലും ഒരുപോലെ ഉന്നിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു.

കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് ലഭിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി ചെറുപുഷ്പസഭയിലെ വൈദികവിഭാഗത്തിന്റെയും സഹോദരവിഭാഗത്തിന്റെയും പ്രതിനിധികളുമായി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ചർച്ചകൾ നടത്തി ഇരുവിഭാഗത്തിന്റെയും നിലപാടു ഗ്രഹിച്ചു.

സഹോദരവിഭാഗം 1977 ജൂലൈ 12-ാം തീയതി അവരുടെ അഭിപ്രായവും അഭിമതവും വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടു് അഭിവന്ദ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിക്കു് താഴെക്കാണുന്ന ഒരു അപേക്ഷകൂടി സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

അഭിവന്ദ്യപിതാവേ,

ചെറുപ്പപ്പുസ്തകസഭയിലെ സഹോദരവിഭാഗം രോമിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഹർജി സംബന്ധിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്നതിനു നിയോഗിക്കപ്പെട്ട കമ്മീഷൻ, അവരുടെ റിപ്പോർട്ട് പിതാവിനു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ.

ചെറുപ്പപ്പുസ്തകസഭയുടെ സ്ഥാപകൻ കാലംചെയ്ത അഭിവന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്റ്റിനോസ് തിരുമേനിയായാണെന്ന് ചരിത്രരേഖകൾകൊണ്ടും ബ. ബസീലിയൂസച്ചന്റെ പ്രസ്താവനകൾ, എഴുത്തുകൾ മുതലായവയിൽനിന്നും തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അഭിവന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ പിതാവിനെ ചെറുപ്പപ്പുസ്തകസഭയുടെ സ്ഥാപകനായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ അങ്ങയോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

സഭയുടെ സ്ഥാപകനായ അഭിവന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽപിതാവു് തന്റെ ഡയറിയിൽ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ.....“ഇതു സഹോദരന്മാരുടെ സഭയാണ്; അച്ചന്മാരുടേതല്ല എന്ന് വീണ്ടും വീണ്ടും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. Sp. Fathers മുതലായതിനാണ് അച്ചന്മാർ, അല്ലാതെ ഭരിക്കാനല്ല. ആകെ 12-ൽ കൂടുതൽ എന്തും കണിശമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.....”എന്നിങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. ബസീലിയൂസച്ചനോടു് കണ്ടത്തിൽ പിതാവു് പലപ്രാവശ്യം നേരിട്ടു പറയുകയും രേഖാമൂലം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്ത മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളാണ് പിതാവു് തന്റെ ഡയറിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം ചെറുപ്പപ്പുസ്തകസഭ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചതു് Non-Clerical ആയിട്ടാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ഈ സഭയെ Clerical ആക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം എതിരായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇതു സഹോദരന്മാരുടെ സഭയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാതെ വളരെയധികംപേർ വൈദികരായി സഭയിൽ ചേരാൻ ഇടയായതുകൊണ്ടു് സഹോദരന്മാരും വൈദികരും ഒരുമിച്ചുപോകുന്നതു് ഇപ്പോൾ ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ പക്കലും തിരുസിംഹാസനത്തിലും അപേക്ഷകൾ ബോധിപ്പിച്ചതെന്നു് അങ്ങയ്ക്കു് അറിവുള്ളതാണല്ലോ. ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷകളിൽ വിഭജന

ത്തിന്റെ കാര്യം ഞങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടേയില്ല. ഞങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിച്ചു വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തിയുകൊണ്ട് ഒരുമിച്ചുപോകണമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതും, അതിനായിട്ടാണ് പരിശ്രമിച്ചിരുന്നതും. എന്നാൽ, താദൃശ സംരക്ഷണനിയമങ്ങൾ ശാശ്വതമായി നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് സാഹചര്യങ്ങൾ തീർത്തും പ്രതികൂലമാണെന്ന് അറിയാൻ ഇടയായതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ വളർച്ചയ്ക്കും സ്വതന്ത്രമായ പ്രവർത്തനത്തിനും ഇനി ഏറ്റവും സ്വീകാര്യമായി ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്ന സംവിധാന വ്യവസ്ഥകൾ താഴെ കുറിക്കുന്നു.

1. ബ്രദേഴ്സും വൈദികരും ഒരു ജനറാളിന്റെ കീഴിൽ രണ്ടു യൂണിറ്റുകളായി തിരിഞ്ഞ് സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിക്കത്തക്കവിധം അനുവദിക്കണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ.

2. ബ്രദേഴ്സിന്റെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾ നടത്താൻ വേണ്ടിയാണല്ലോ ഈ സഭയിൽ ഏതാനും വൈദികരെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്താൻ അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ അനുവദിച്ചതുകൊണ്ടാണ് വൈദികരുടെ എണ്ണം ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ഇത്രമാത്രം വർദ്ധിക്കാനിടയായത്. ആകയാൽ ബ്രദേഴ്സിന്റെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ വേണ്ടതായ വൈദികരെ സഭയിൽനിന്നു വിട്ടുതരിക എന്നതു സഭയുടെ ഒരു കടമ കൂടിയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ബ്രദേഴ്സിന്റെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾക്ക് അച്ചന്മാരെ വിട്ടുതരത്തക്കവിധം വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും സ്വത്തുകളും ഭരണവും അംഗങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതും അവരുടെ പരിശീലനങ്ങളും മറ്റുമായ കാര്യങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരും വെച്ചേറെ ആയിരിക്കുകയും വേണ്ടതാണ്. ഈവിധം ഒരു ക്രമീകരണം സഭയിൽ വരുത്തുകയും അതു കണിശമായി നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ. ഇതിനുവേണ്ട എല്ലാ ഒത്താശകളും പിതാവ് ദയവായി ചെയ്തതന്ന് ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണമെന്ന് വിനീതമായി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

എന്ന്,

അങ്ങേ വാഴ്വ് അപേക്ഷിക്കുന്ന എളിയ മക്കളായ ചെറുപ്പപ്പ സന്നയാസസഭയിലെ സഹോദരവിഭാഗത്തിലെ അംഗങ്ങൾ (ഒപ്പ്)

സഭാവിഭജനം സംബന്ധിച്ചു വളരെ മിതവാദപരവും യാഥാർത്ഥ്യാധിഷ്ഠിതവുമായ ഒരു നിലപാടാണ് സഹോദര വിഭാഗം സ്വീകരിച്ചിരുന്നതെന്ന് ഈ അപേക്ഷയിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. പിതാവിന്റെ ഏകശാസനത്തിന് കീഴിൽ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം ഭാഗം പിരിഞ്ഞു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി താമസിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയേ വിഭജനംകൊണ്ടു വിവക്ഷിച്ചിരുന്നള്ളവെന്നു പറയാം.

എന്നാൽ, ഒരേ ജനറാളിന്റെ കീഴിൽ രണ്ടു യൂണിറ്റായി തുടരുന്നത് കാലാന്തരത്തിൽ പിന്നേയും വിവാദപ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചേക്കുമെന്നായിരുന്നു സ്ഥിതിഗതികളുടെ ഭാവി പരിണാമങ്ങളെപ്പറ്റി ആഴമായി പഠിക്കുകയും വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്ത, പരിണതപ്രജ്ഞരായ കമ്മീഷനംഗങ്ങളുടെ ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായം. അന്തിമ വിശകലനത്തിൽ പൂർണ്ണ വിഭജനം എന്ന ആശയത്തോടു് ഇരു വിഭാഗത്തിനും ഒട്ടും വിയോജിപ്പില്ലെന്നും പൊതുവായ അന്തർഗതം അതാണെന്നും കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനിക്കും ബോധ്യമായി. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സഭാവിഭജനം ശുപാർശ ചെയ്തുകൊണ്ടു് 1977 സെപ്റ്റംബർ 15-ാം തീയതി കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിനു് ഔദ്യോഗിക റിപ്പോർട്ടയച്ചു.

പൗരസ്ത്യതിരുസംഘം കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനിയുടെ റിപ്പോർട്ടു് അംഗീകരിക്കുകയും സഭാവിഭജനം യഥാവിധി നിവൃത്തിക്കുന്നതിനു് മുൻ കമ്മീഷൻ അംഗമായിരുന്ന വെ. റവ. ഫാ. സിറീൽ ഒ. ഐ. സി. (മിശിഹാനുകരണ സഭാ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ - പിന്നീടു ബത്തേരി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ) അവർകളെ അപ്പസ്തോലിക്ക് ഡെലിഗേറ്റായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

മഹത് ചരമം

1976 ഒക്ടോബർ 4-ാം തീയതി അവിഭക്ത ചെറുപുഷ്പ സന്യാസസഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവിസ്മരണീയമായ ഒരു വിലാപദിനമായിരുന്നു. ചെറുപുഷ്പസഭയുടെ പ്രാരംഭപ്രവർത്തകനും ആറുവർഷക്കാലം സുപ്പീരിയർ ജനറലും സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്കു ത്യാഗപൂർവ്വമായ സേവനം

അനുഷ്ഠിച്ച സഭാസ്നേഹിയും സി. എസ്. റി. വൈദികവിഭാഗത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട സന്നയാസി വര്യനുമായ ബ. ബസീലിയൂസച്ചൻ അന്നേദിവസം സന്ധ്യയോടുകൂടി പഴങ്ങനാട് സമരിറൻ ആശുപത്രിയിൽവെച്ചു നിര്യാതനായി. മൃതദേഹം ആലുവാ അദ്ധ്യയനാശ്രമത്തിൽ പൊതുദർശനത്തിനായി കിടത്തിയശേഷം 6-ാം തീയതി സായാഹ്നത്തിൽ മൂക്കന്തൂർ ചെറുപുഷ്പാശ്രമ സിമിത്തേരിയിൽ അഭിവന്ദ്യ കർദ്ദിനാൾ ജോസഫ് പാരേക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വത്തിൽ സംപൂജ്യമായി സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. സ്തുത്യപുരുഷന്റെ ജീവിതസായാഹ്നത്തിൽത്തന്നെ സഭാവിഭജനം സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവാദത്തിന്റെ അലകൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അസ്വസ്ഥചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നെങ്കിലും വിഭജനം യാഥാർത്ഥ്യമായത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷമായിരുന്നുവെന്നത് ചരിത്രത്തിന്റെ ആശ്വാസകരമായ ഒരു പരിണതിയായിരിക്കാം.

വിഭജനം യാഥാർത്ഥ്യമായി

സഭയുടെ ആശ്രമങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന രൂപതകളിലെ മെത്രാന്മാരുമായി വിഭജനപ്രശ്നങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് സമ്പർക്കം പുലർത്തുക, സഭവകയായുള്ള സ്ഥാവരജംഗമസ്വത്തുക്കളും ആസ്തികളും വിഭജിക്കുന്നതിൽ മേൽനോട്ടവും മാധ്യസ്ഥ്യവും വഹിക്കുക, ഓരോ സഭയ്ക്കും ആവശ്യമായി വന്നാൽ പുതിയ പേരുകൾ നിർദ്ദേശിക്കുക മുതലായവയായിരുന്നു അപ്പസ്തോലിക്ക് ഡെലിഗേറ്റിന്റെ നിർവഹണത്തിനും തീരുമാനത്തിനുമായി ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ.

അപ്പസ്തോലിക്ക് ഡെലിഗേറ്റ് ആദ്യംതന്നെ ഇരുവിഭാഗത്തിൽ നിന്നും അഞ്ചു പ്രതിനിധികളെ വീതം അംഗീകൃതവക്താക്കളായി തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ച് വൈദികവിഭാഗം ക്രിസ്റ്റഫർ പുതുമന, എമ്മാനുവേൽ അറസ്തേതോട്ടം, ജോൺ ഓലിക്കൽ, നോർബർട്ട് വണ്ടളത്തുകരി, അലോഷ്യസ് കൊണ്ടൂക്കാലാ എന്നീ വൈദികരെയും സഹോദരവിഭാഗം, ഫിലിപ്പ് മൂലൻ, ബോർജിയാ അണ്ണാത്തുക്ഷി, ബർക്കമാൻസ് കോയിക്കര, അൽഫോൻസ് മാടഗ്ലേരി,

വിൻസെൻറ് പാനികളങ്ങര എന്നീ ബ്രദേഴ്സിനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു.

ഈ ഔദ്യോഗിക പ്രതിനിധികളുമായി 1978 ജനുവരി 18 മുതൽ വന്ദ്യ സിറിലച്ചൻ പലവട്ടം ചർച്ചകൾ നടത്തി. മൂക്കന്നൂർ മാതൃവേനവും അനുബന്ധസ്ഥാപനങ്ങളും വിഭജിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി ഉന്നയിച്ച നൈയാമിക പ്രശ്നങ്ങളും പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിന്റെ വിശദീകരണങ്ങളും കണക്കിലെടുത്തശേഷം അപ്പസ്തോലിക്ക് ഡെലിഗേറ്റിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഇരുവിലാഗവും ഉഭയ സമ്മതപ്രകാരമുള്ള ഒരു കരാറിൽ ഒപ്പുവച്ചു. 1978 ഒക്ടോബർ 12-ാം തീയതി ആയിരുന്നു നിർണ്ണായകമായ ഈ സംഭവം നടന്നത്.

സഭാവിഭജനം സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകളുടെയും നടപടിക്രമങ്ങളുടെയും വിശദവിവരം അപ്പസ്തോലിക്ക് ഡെലിഗേറ്റ് പൗരസ്ത്യതിരുസംഘത്തിന് സമർപ്പിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1978 നവംബർ 9-ാം തീയതിയിലെ 512/68-ാം നമ്പർ ഡിക്രിയനുസരിച്ച് പൗരസ്ത്യതിരുസംഘം കരാറിൻപ്രകാരമുള്ള വിഭജനം നടപ്പാക്കുവാൻ എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്ത കർദ്ദിനാൾ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയെ അധികാരപ്പെടുത്തി.

ആ ഡിക്രിയുടെ ആജ്ഞാപനം അനുസരിച്ച് കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി കാനോനികമായും ഔദ്യോഗികമായും മൂക്കന്നൂർ ചെറുപുഷ്പസന്നയാസസഭയെ സഹോദരന്മാർക്കായുള്ള വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ സന്നയാസസഭ (The Congregation of Saint Therese) അഥവാ സി. എസ്. റി. ബ്രദേഴ്സ് (C.S.T. Brothers) എന്നും വൈദികർക്കായുള്ള ചെറുപുഷ്പ സന്നയാസസഭ (The Little Flower Congregation) അഥവാ സി.എസ്. റി. വൈദികർ (C.S.T. Fathers) എന്നും രണ്ടു വ്യത്യസ്ത രൂപതാ സമൂഹങ്ങളായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള 1978 ഡിസംബർ 8-ാം തീയതിയിലെ 12/Misc:402/78-ാം നമ്പർ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു.

ഈ പ്രഖ്യാപനമനുസരിച്ച് 1) മത്തുങ്കൽ സെൻറ് സ്റ്റീഫൻസ് ആശ്രമവും അനാഥശാലയും, 2) അട്ടാറ ജോസ്ഗിരി ആശ്രമവും റബ്ബർ തോട്ടങ്ങളും നെൽവയലും, 3) പുത്തൻകരിശ് ചെറുപുഷ്പ നവസന്നയാസഭവനവും അനുബന്ധസ്വത്തുക്കളും, 4) നെൽവയലുകളും തോട്ടങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ കൂട്ടുമുഖം (തലശ്ശേരി) മേരിഗിരി ആശ്രമവും, 5) മൂക്കന്നൂരെ ചെറുപുഷ്പാശ്രമവും അനുബന്ധസ്ഥാപനങ്ങളും ഭൂസ്വത്തുക്കളും കൈതപ്പാടത്തെ നെൽവയലുകളും, 6) പുലിരൂക്കിപ്പാടത്തെ റബ്ബർ തോട്ടവും മറ്റു ഭൂസ്വത്തും സഹോദരസഭയുടെ സ്വന്തമായി, തൃക്കാക്കര ജനറലേറ്റ് വേനം, ആലുവാ അദ്ധ്യയനാശ്രമം, പൂവത്തോട്ട് (പാലാ) ചെറുപുഷ്പവേനവും അനുബന്ധസ്ഥാപനങ്ങളും, ബാംഗ്ലൂർ വിദ്യാഭവനം, കോഴിപ്പള്ളി ബോയ്സ് ടൗൺ, കോട്ടൂർ സെൻറ് തോമസ് ആശ്രമവും അനുബന്ധ സ്ഥലങ്ങളും ജലന്തർ രൂപതയിലും മറ്റുമുള്ള മിഷൻ ഭവനങ്ങളും വൈദികസഭയുടെ വകയുമായി.

വിഭജനകാലത്തു് സഭയുടെ ആകെ സ്വത്തു് ഒരു കോടി പന്ത്രണ്ടു ലക്ഷം രൂപ മതിപ്പു വിലവരുന്ന സ്ഥാവരജംഗമ വസ്തുക്കളാണെന്നു് വൈദികരും സഹോദരന്മാരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു സബ് കമ്മിറ്റി കണക്കാക്കുകയും അതിൽ 47 ലക്ഷം രൂപ വിലമതിപ്പുള്ള വസ്തുവകകൾ സഹോദരസഭയ്ക്കും 65 ലക്ഷം രൂപയുടെ ആസ്തികൾ വൈദികസഭയ്ക്കും വീതിക്കുകയുമാണു് ചെയ്തതു്.

വൈദികസഭയുടെ ആസ്ഥാനം തൃക്കാക്കരയും സഹോദര സഭയുടെ ആസ്ഥാനം മൂക്കന്നൂരും ആയിരിക്കണമെന്നും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു.

അടുത്ത പത്തുവർഷത്തേക്കു് സഹോദരന്മാരാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ വൈദികവിഭാഗത്തിലേക്കും വൈദികരാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ സഹോദരവിഭാഗത്തിലേക്കും സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും ഔദ്യോഗികരേഖയിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. എങ്കിലും, വൈദികവിഭാഗത്തോടൊപ്പം ചേരുവാൻ സ്വമേധയാ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ച ബ്ര. അർസേനിയൂസ്, ബോസ്കോ, ഡാമിയൻ, ജോൺ നെടുമ്പുറം, ജോസ് തോട്ടുമാരിക്കൽ, ജോസഫ് കൊട്ടപ്പിള്ളി, കുര്യൻ പറയരുകാവിൽ,

പീയൂസ് എട്ശ്ശേരിപ്പറമ്പിൽ, തോമസ് ഒട്ടലാങ്കൽ എന്നീ ഒൻപതു സഹോദരന്മാരെ വൈദികസഭയിൽ നിലനിന്നുകൊള്ളുവാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

കൂടാതെ, മ്യൂക്കന്നൂർ ആശ്രമത്തോടു ചേർന്നുള്ള സിമിത്തേരികളെ ഇരുവിഭാഗത്തിനും തുല്യാവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അവിടെ കബറടക്കിയിരിക്കുന്ന ബസ്സിലിയൂസച്ചന്റെ കബറിടത്തിന്മേൽ വൈദികവിഭാഗത്തിനു പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യാവകാശം നിലനിൽക്കുമെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു.

ഏതെങ്കിലും വിഭാഗത്തിനു വീതത്തിൽ കിട്ടിയിരിക്കുന്ന ഭവനങ്ങളോ സ്ഥാപനങ്ങളോ ആ വിഭാഗത്തിനു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ സാധ്യമല്ലാതെ വന്നാൽ ആയത് അതിനാൽത്തന്നെ മറ്റു വിഭാഗത്തിലേക്കു ചേരുന്നതും പുറത്താർക്കും വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്നും കൂടി പ്രഖ്യാപനത്തിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു.

അഭിവന്ദ്യ കണ്ടത്തിൽ ആഗസ്റ്റീനോസ് തിരുമേനിയെ സഹോദരവിഭാഗത്തിന്റെയും ബസ്സിലിയൂസച്ചനെ വൈദികവിഭാഗത്തിന്റെയും സ്ഥാപകന്മാരായും കല്പനയിൽ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു.

ഔദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനത്തിലെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഇരുവിഭാഗങ്ങളുടെയും പ്രതിനിധികളും കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി നിയമിച്ച പ്രതിനിധികളായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറി മനത്തോടത്ത് പെ. ബ. ജേക്കബച്ചനും (ഇപ്പോൾ എറണാകുളം അതിരൂപത സഹായ മെത്രാൻ) അതിരൂപതാ പ്രൊക്കുറേറ്റർ തച്ചിൽ പെ. ബ. ഫ്രാൻസിസച്ചനും (ജൂനിയർ) ഉൾപ്പെട്ട ഉപസമിതിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നൈയാമികമായ കൈമാറ്റ നടപടികൾ യഥാകാലം പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നതുപോലെ വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ ജന്മതിരുനാളായ 1979 ജനുവരി 2-ാം തീയതി ഔപചാരികമായി സി.എസ്. റി. സഭാവിഭജനം നടപ്പിലായി.

വിഭജനസമയത്ത് വൈദികവിഭാഗത്തിൽ 80 വൈദികരും 88 വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

സഹോദരവിഭാഗത്തിലാകട്ടെ, നിത്യവ്രതം ചെയ്തവരും ആദ്യവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നവരുമായി 22 സഹോദരന്മാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

കുറെ വർഷങ്ങളായി സഹോദരദൈവവിളി വേണ്ടരീതിയിൽ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കപ്പെടാതിരുന്നതുകൊണ്ട്, വിജേനത്തിന്റെ ആശയം ഉരുത്തിരിയുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ സഭയിൽ സഹോദരാർത്ഥികളായി ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു പറയാം.

എന്നാൽ വിജേനം യാഥാർത്ഥ്യമാകുമെന്നു തീർച്ചയായ തോടെ സഹോദരവിഭാഗത്തിന്റെ ഭാവി നിലനില്പിനു സഹോദരാർത്ഥികളെ കൂടുതലായി സഭയിൽ സ്വീകരിച്ചു പരിശീലനം നൽകി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നും സഹോദരവിഭാഗത്തിനു ബോധ്യമായി. വിജേനം പ്രാവർത്തികമാകുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ പുതിയ സഹോദരാർത്ഥികളെ തേടിപ്പിടിക്കുവാനുള്ള സത്പരനടപടി കൾ ആരംഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും സഹോദരവിഭാഗം തീരുമാനിച്ചു. അതനുസരിച്ചു് നിത്യവ്രതം ചെയ്ത ബ്രദേഴ്സു് എല്ലാവരും ചേർന്നു് സഹോദരദൈവവിളി പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനും ഏകോപിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി ബ്രദർ ജോസഫ് മുണ്ടുമുഴിക്കരയെ വൊക്കേഷൻ ഡയറക്ടറായി ചുമതലപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അക്ഷീണ പരിശ്രമഫലമായി ചുരുങ്ങിയ ഒരു കാലയളവുകൊണ്ടു സഭയിൽ സഹോദരാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചു. അങ്ങനെ വിജേനകാലത്തു് വ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തിയ 22 സഹോദരന്മാരും സന്നയാസപരിശീലനം ആരംഭിച്ചിരുന്ന 33 സഹോദരാർത്ഥികളും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ ഇടയായി എന്നുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാണു്.

താല്കാലിക ഭരണസമിതി

സന്നയാസസഹോദരസമൂഹത്തിനു സ്വന്തമായി ഭരണഘടനയും സഭാനിയമങ്ങളും രൂപപ്പെടുകയും നിയമാനുസരണ

മായി സൂപ്പീരിയർ ജനറലിനെയും ഇതര ഭാരവാഹികളെയും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ സി. എസ്. റി. സഭയുടെ ഭരണകാര്യനിർവ്വഹണത്തിന്, 1978 ഡിസംബർ 14-ാം തീയതി എറണാകുളം അതിമെത്രാസനമന്ദിരത്തിൽ കർട്ടിനാഠ ജോസഫ് പാറേക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ, സഹോദരന്മാരുടെ പൊതു അഭിപ്രായപ്രകാരം സി. എസ്. റി. സഭയുടെ സൂപ്പീരിയർ ജനറലായി റവ. ബ്രദർ അൽഫോൻസ് മാടശ്ശേരിയെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തു തിരഞ്ഞെടുത്തു. ജനറൽ കൗൺസിലർമാരായി റവ. ബ്രദർ ഫിലിപ്പ് മൂലൻ, റവ. ബ്രദർ മൈക്കിൾ തോട്ടത്തിൽ, റവ. ബ്രദർ ബോർജിയോ അണ്ണാത്തുകുഴി, റവ. ബ്രദർ അലക്സാണ്ടർ മടുക്കുക്കുഴി എന്നിവരെയും പ്രൊക്കുറേറ്റർ ജനറലായി റവ. ബ്രദർ സ്റ്റീഫൻ ഗോപുരനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു.

കുറേക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ, സഹോദരന്മാരുടെ പൊതു അഭിപ്രായപ്രകാരം സി. എസ്. റി. സഭയുടെ സൂപ്പീരിയർ ജനറലായി റവ. ബ്രദർ അൽഫോൻസ് മാടശ്ശേരിയെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തു തിരഞ്ഞെടുത്തു. ജനറൽ കൗൺസിലർമാരായി റവ. ബ്രദർ ഫിലിപ്പ് മൂലൻ, റവ. ബ്രദർ മൈക്കിൾ തോട്ടത്തിൽ, റവ. ബ്രദർ ബോർജിയോ അണ്ണാത്തുകുഴി, റവ. ബ്രദർ അലക്സാണ്ടർ മടുക്കുക്കുഴി എന്നിവരെയും പ്രൊക്കുറേറ്റർ ജനറലായി റവ. ബ്രദർ സ്റ്റീഫൻ ഗോപുരനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു.

എട്ട്

സി. എസ്. റി. സഭ വിഭജനത്തിനുശേഷം

വിഭജനത്തിനുശേഷം സി.എസ്.റി. സഭ സ്വാശ്രയതത്തിന്റെയും സ്വയംഭരണത്തിന്റെയും സദ്ഭാവങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് ക്രമാനുഗതമായി പുരോഗമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കേരണാളുകളായി സഭാംഗങ്ങളെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിവാദപ്രശ്നങ്ങൾക്കെല്ലാം അറുതിവന്നതോടുകൂടി, ശാന്തവും സ്വച്ഛവുമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ സഭാവികസനപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഒരുമയോടും യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടുംകൂടി ക്രിയാത്മകമായി ഭാഗഭാക്കുവാൻ എല്ലാവർക്കും അവസരം ലഭിച്ചു. സഭയുടെ ഇനിയുള്ള വളർച്ച ഓരോ സഭാംഗത്തിന്റെയും കരങ്ങളിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് എന്നും ഓരോ സഭാംഗവും തികഞ്ഞ ദൗത്യബോധത്തോടും സന്നയാസതീക്ഷ്ണതയോടുംകൂടി പരമാവധി യത്നിച്ചു സഭയുടെ വളർച്ച തിരിയിൽനിന്നു കൊള്ളുത്തിയ ദീപശിഖപോലെ ഉപരിവ്യാപ്തവും ദീപ്തവുമാക്കിയാൽ മാത്രമേ വിഭജനം ന്യായീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്നുമുള്ള ചിന്ത സഭാംഗങ്ങളെ കൂടുതൽ കർമ്മോദ്യുക്തരും ആവേശഭരിതരുമാക്കി. തദ്ഫലമായി സഭാതലത്തിൽ ആശയപരമായ ഐക്യദാർഢ്യവും വികസനാത്മകമായ ഏകതാനതയും ആധ്യാത്മികമായ ഏകാഗ്രതയും പ്രകടമായി.

ആദ്യത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

1979 മാർച്ച് 29-ാം തീയതി സി. എസ്. റി. സഭയുടെ ആദ്യത്തെ ഭരണസമിതിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള ജനറൽ ചാപ് റിൾ സമ്മേളിച്ചു.

റവ. ബ്രദർ അൽഫോൻസ് മാട്രേറിയെ സുപ്പീരിയർ ജനറലായും, റവ. ബ്രദേഴ്സ് മൈക്കിൾ തോട്ടത്തിൽ,

ബോർജിയ അണ്ണാത്തുകഴി, പോൾ കളമ്പുകാട്ട്, ലെയോ പ്പോൾട്ട് മാഞ്ഞൂരാൻ എന്നിവരെ കൗൺസിലർമാരായും, റവ. ബ്ര. സ്റ്റീഫൻ ഗോപുരനെ പ്രൊക്കുറേറ്റർ ജനറലായും റവ. ബ്ര. ബർക്കമോൻസ് കോയിക്കരയെ അക്കൗണ്ടൻറു ജനറലായും ഏകകണ്ഠമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു.

ഒരു ഇടക്കാല സംവിധാനമെന്ന നിലയിൽ എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ കാർഡിനൽ ജോസഫ് പാരേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട താല്കാലിക ഭരണസമിതിയെത്തുടർന്നാണ് നിയമപ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഈ ഭരണസമിതി നിലവിൽ വന്നത്. 1982-ൽ ഈ സമിതിയുടെ കാലാവധി തീർന്നു.

1982-ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

1979-ലെ ജനറൽ ചാപ്റ്ററിൽ സഭയുടെ പുതിയ റൂളുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിന് ബ്രദർ ജോസഫ് മുണ്ടുമുഴിക്കരയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സബ് കമ്മിറ്റിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പ്രസ്തുത റൂൾസ് കമ്മിറ്റി തയ്യാറാക്കിയ റൂളുകളുടെ കരടുരൂപം 1980 മാർച്ച് 10-ാം തീയതി ചേർന്ന ജനറൽ ചാപ്റ്ററിൽ വായിച്ചു പാസ്സാക്കിയശേഷം അംഗീകാരത്തിനായി അഭിവന്ദ്യ കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനിക്കു സമർപ്പിച്ചു. ഏതാനും ഭേദഗതികൾ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി റൂളുകൾ പുനഃപരിഗണനയ്ക്കായി തിരിച്ചയച്ചു. അതു പരിഗണനയ്ക്കെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് 1982-ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള റൂളുകൾ തയ്യാറാക്കേണ്ട തിരക്കായി. അതു തയ്യാറാക്കി മുദ്രപ്രകാരം സമർപ്പിച്ചു 1981 ഡിസംബർ 16-ാം തീയതി കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനിയുടെ അംഗീകാരം ലഭ്യമാക്കി.

അതനുസരിച്ച് 1982 മാർച്ച് 25-ാം തീയതി ചാപ്റ്റർ ചേർന്നു തിരഞ്ഞെടുപ്പും നടത്തി.

റവ. ബ്രദർ ബോർജിയ അണ്ണാത്തുകഴി സുപ്പീരിയർ ജനറലും, റവ. ബ്രദർ അൽഫോൻസ് മാടഗ്ലേരി അസി. സുപ്പീരിയർ ജനറലും, ബ. ബ്രദേഴ്സ് ബർക്കമോൻസ് കോയിക്കര പ്രൊക്കുറേറ്റർ ജനറലും, ജോസഫ് മുണ്ടുമുഴിക്കര, ജറോം

കൊണ്ടോടിക്കൂടെ എന്നിവർ കൗൺസിലർമാരുമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

നേരത്തെ കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്ന ഭേദഗതികൾ യഥോചിതം പരിഗണിച്ചശേഷം പൂർണ്ണരൂപത്തിലാക്കിയ ജനറൽ റൂളുകൾ 1982 ജൂലൈ 9-ാം തീയതി നിത്യപ്രതഃചെയ്യ എല്ലാ സഭാംഗങ്ങളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി വിശദമായി വായിച്ച് അംഗീകരിച്ചശേഷം വീണ്ടും മേലധ്യക്ഷാനുമതിക്കു സമർപ്പിച്ചു. 1982 ഡിസംബർ 8-ാം തീയതി താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന പൈതൃകാശംസകളോടെ കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി റൂളുകൾക്ക് ഔദ്യോഗികാനുമതി നൽകി.

“പരിപൂർണ്ണതയിൽ വളരുന്നതിനും സഭയുടെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങൾ ദൈവമഹത്വത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും ഉപകരിക്കത്തക്കവണ്ണം നടത്തുന്നതിനും ആവശ്യമായ ദൈവാനുഗ്രഹം നിങ്ങളുടെമേൽ വർഷിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

എറണാകുളം അരമന-കാർഡിനൽ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ

8-12-1982
No. 1. 2./17
Misc. 20/82

സി. എസ്. റി. സഭ പ്രവർത്തനമേഖലയാക്കിയിരുന്ന തലശ്ശേരി, മാനന്തവാടി രൂപതാ മെത്രാന്മാരും പ്രസ്തുത റൂളുകൾ അംഗീകരിച്ച് ആശീർവാദം നൽകി.

1983 ഫെബ്രുവരിയിൽ ലൂർദ്ദു മാതാവിന്റെ തിരുനാൾ ദിനത്തിൽ ഈ റൂളുകൾ ഔദ്യോഗികമായി നടപ്പിൽവന്നു.

1985-ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

മുൻഭരണസമിതിയുടെ കാലാവധി പൂർത്തിയായ മുറയ്ക്കും 1985 മാച്ച് 19-നു തിരഞ്ഞെടുപ്പിനായുള്ള ജനറൽ ചാപ്റ്റർ സമ്മേളിച്ചു.

റവ. ബ്രദർ ഫിലിപ്പ് മൂലൻ സുപ്പീരിയർ ജനറലായും, റവ. ബ്ര. ജോസഫ് മുണ്ടമൂഴിക്കര അസി. സുപ്പീരിയർ ജനറലായും

ഒൻപത്

ആശ്രമങ്ങൾ-സംഗ്രഹങ്ങൾ

വിജ്ഞനത്തിനുശേഷം വികസനരംഗത്തും ദൈവവിളി യുടെ മേഖലയിലും ആദ്ധ്യാത്മികമണ്ഡലത്തിലും സി. എസ്. റി. സഭ പ്രസ്താവാരഹമായ പുരോഗതിയും നേട്ടങ്ങളും കൈവരിക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ള വസ്തുത ചാരിതാർത്ഥ്യ ജനകമാണ്.

1979-ൽ 6 പ്രതാമികളും 1980-ൽ 19 പേരും 1981-82 കാലയളവിൽ 7 പേരും 1983-ൽ 4 പേരും 1984-85-ൽ 12 പേരും 1986-ൽ 6 പേരും 1987-ൽ 7 പേരും 1988-ൽ 11 പേരും 1989-ൽ 3 പേരും 1990-ൽ 7 പേരും 1991-ൽ 4 പേരും 1992-ൽ 12 പേരും നവസന്യാസപരിശീലനത്തിനു ശേഷം സഭാംഗങ്ങളായി പ്രഥമ പ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തുകയുണ്ടായി. ഈ കാലയളവിൽ 22 സഭാംഗങ്ങൾ നിത്യപ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുകയുണ്ടായി എന്ന വസ്തുത പ്രസ്താവ്യമാണ്.

സി. എസ്. റി. സഭയിൽ ഇപ്പോൾ (1992)നിത്യപ്രതം ചെല്ല 42 സഹോദരന്മാരും ആദ്യപ്രതം അനുഷ്ഠിച്ച 37 പേരും നവസന്യാസികളായി 20 പേരും യോഗാർത്ഥികളായി 25 പേരും ഉണ്ടെന്നുള്ളത് സഭയുടെ ക്രമാനുഗതമായ വളർച്ചയുടെ സൂചകമായി പരിഗണിക്കാവുന്നതാണല്ലോ.

വിജ്ഞനശേഷം പുതുതായി ചില ആശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിക്കു വാനും ആശ്രമങ്ങളോട് അനുബന്ധിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ, തൊഴിൽ പരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങൾ, സാമൂഹ്യക്ഷേമ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുതലായവയ്ക്കു തുടക്കം കുറിക്കുവാനും സഭയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

കൂടാതെ, അത്യന്തരഹിതത്തിൽ പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ജമ്മുകാശ്മീർ, ആസ്സാം, നാഗാലാൻഡ്, മണിപ്പൂർ തുടങ്ങിയ

സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഡിപ്യൂ, കൊഫിമ, ഇംഫാൽ, ജമ്മു-കാശ്മീർ തുടങ്ങിയ രൂപതാതിർത്തികളിൽ അതതു രൂപതാലയ ക്ഷന്മാരുടെ പ്രോത്സാഹനസഹായങ്ങളോടെ സി.എസ്.റി. സഭ ഏതാനും മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളുടെ ചുമതലയും ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

സി. എസ്. റി. വകയായുള്ള ആശ്രമങ്ങളുടെയും അനുബന്ധസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ഒരു സംക്ഷിപ്ത വിവരണം കൂടി താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

I സി. എസ്. റി. ജനറലേറ്റ്

മൂക്കനൂർ മാതൃഭവനത്തോടു ചേർന്ന് സി. എസ്. റി. ജനറലേറ്റും ആഫീസും പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

ജനറലേറ്റ് ആസ്ഥാനം അങ്കമാലിയിലേക്കു മാറി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി, ഹോംസയൻസ് കോളേജിന് എതിർ വശത്തായി സൗകര്യപ്രദമായ കുറെസ്ഥലം വാങ്ങി പ്രാരംഭ നടപടികൾ നടത്തിവരുന്നു.

II മൂക്കനൂർ ലിറ്ററിൽഫ്ളവർ ആശ്രമം

സി. എസ്. റി. സഭയുടെ മാതൃഭവനമാണ്. മാതൃഭവനത്തോടു് അനുബന്ധിച്ചുള്ള വിവിധ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ചുമതല വഹിക്കുന്ന ഇരുപത്തഞ്ചോളം സഹോദരന്മാർ ഈ ആശ്രമത്തിൽ താമസിച്ചുവരുന്നു. കൂടുതൽ പേർക്കു താമസിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യവും ഉണ്ട്.

കുടിവെള്ളത്തിന്റെ ലഭ്യതയ്ക്കും ജലസേചന സൗകര്യങ്ങൾക്കുമായി, വിപുലമായ സംഭരണശേഷിയുള്ള വാട്ടർടാങ്കും പൈപ്പ് ലൈനും ജനറേറ്റർ സിസ്റ്റവും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1. തിരുഹൃദയ ബാലനഗർ, മൂക്കനൂർ

ഒന്നാം ക്ലാസ്സു മുതൽ ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിലും ടെക്നിക്കൽ സ്കൂളിലും പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾ ഇവിടെ താമസിക്കുന്നു. ഇവർക്കെല്ലാം ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും വിദ്യാഭ്യാസവും ചികിത്സയും സൗജന്യമായി നല്കുന്നു.

മേൽനോട്ടത്തിന്റെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി അന്തേവാസികളെ പ്രായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പല ഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

കേരളത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിഭിന്ന സമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ട മൂന്നുറിൽപ്പരം കുട്ടികൾ ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കളായി ഇപ്പോൾ ഇവിടെയുണ്ട്. അടുത്തകാലത്ത് പുതിയ കോൺക്രീറ്റു കെട്ടിടം നിർമ്മിച്ച് കുട്ടികളുടെ താമസം കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

കുട്ടികൾക്ക് പാഠ്യേതര പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും വിനോദപരിപാടികൾക്കും വിപുലമായ സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ, ബാൻറവാദ്യപരിശീലനം സംഗീതാഭ്യസനം തുടങ്ങിയ കലാപരമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും നൽകിവരുന്നുണ്ട്.

2. ബാലനഗർ ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് മൂക്കന്നൂർ

ഇവിടെ 12 ട്രേഡുകളിൽ പരിശീലനം നൽകുന്നു. കേരളത്തിൽ പ്രൈവറ്റ് മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഐ. റി. സി.കളിൽ മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണിത്.

34 യൂണിറ്റുകളിലായി 45-ൽ പരം അധ്യാപകർ ഇവിടെ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ട്.

ഡയറക്ടറായും, ജോയിൻറ് ഡയറക്ടേഴ്സായും, സ്റ്റാഫായും വിദഗ്ദ്ധപരിശീലനം സിദ്ധിച്ച അഞ്ച് സി.എസ്.ടി. സഹോദരന്മാർ സ്ഥാപനത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നു.

3. ഈ ഐ. റി. സി. യോട്ട് ചേർന്ന് വില്പനയ്ക്കു തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ലോഹനിർമ്മിതമായ വിവിധ ഗൃഹോപകരണങ്ങളും ആഫീസ് അനുസാരികളും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഷോറൂമും ഉണ്ട്.

ഈ ഐ. റി. സി യോട്ട് ബന്ധപ്പെടുത്തി പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്ന പ്രൊഡക്ഷൻ സെൻററിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലാണ് ഈ ഷോറൂം നടത്തുന്നത്. ഈ പ്രൊഡക്ഷൻ സെൻററിലും ഇരുപതിൽപ്പരം ജീവനക്കാരും ഗുണഭോക്താക്കളും ഉണ്ട്.

4. മാർ അഗസ്റ്റിൻ ഗോൾഡൻ ജൂബിലി ഹോസ്പിറ്റൽ, മൂക്കന്നൂർ

ഈ ആശുപത്രിയിൽ 3 ഡോക്ടർമാരും നസ്രത്തു സന്ന്യാസിനീ സഭാംഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ 15 നേഴ്സുമാരും സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. 120-ൽപരം രോഗികൾക്കുള്ള കിടക്ക സൗകര്യവും വാർഡു സംവിധാനങ്ങളും ഉണ്ട്. ശസ്ത്രക്രിയകൾക്കുള്ള വിപുലമായ തീയേറ്റർ സജ്ജീകരണങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

5. ബാലനഗർ പ്രസൂ, മൂക്കന്നൂർ

ആറു ജീവനക്കാർ ഈ മുദ്രാലയത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എല്ലാവിധ അച്ചടിച്ചോലികളും ഇവിടെ നടന്നുവരുന്നു.

6. എസ്. എച്ച്. ഓർഫനേജ് ഹൈസ്കൂൾ മൂക്കന്നൂർ

പ്രൈമറി മുതൽ ഹൈസ്കൂൾ വിഭാഗം വരെയുള്ള ഈ സ്കൂളിൽ രണ്ടായിരത്തിൽപ്പരം അധ്യേതാക്കളും, അധ്യാപകരും അധ്യാപകേതരരുമായി അമ്പതിൽപ്പരം സ്റ്റാഫ് അംഗങ്ങളുമുണ്ട്.

പഠനനിലവാരത്തിലും കലാ-കായികരംഗങ്ങളിലും ഈ വിദ്യാലയം ഉന്നതശ്രേണിയിൽതന്നെ.

7. സി. എസ്. റി. വെൽഫെയർ സെൻറർ മൂക്കന്നൂർ

പരിശീലനം, നിർമ്മാണം എന്ന ഭവനലക്ഷ്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കരകൗശല സ്ഥാപനമാണ്. ഇവിടെ 140 കുട്ടികൾ മരപ്പണിയുടെ വിവിധ ശാഖകളിൽ പരിശീലനം നേടുന്നു. പരിശീലകരും പ്രവർത്തകരുമായി ഇരുപതോളം പേരും ഉണ്ട്.

ഇതോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ഷോറൂമിൽ മേൽത്തരം തടിയിൽ വളരെ മനോഹരമായും ഈടുറ രീതിയിലും നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള പലതരം ഗൃഹോപകരണങ്ങൾ വില്പനയ്ക്കു സജ്ജമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

വിദഗ്ദ്ധപരിശീലനം സിദ്ധിച്ച രണ്ടു സി. എസ്. റി. സഹോദരന്മാർ തന്നെ ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ മേൽനോട്ടവും വഹിക്കുന്നു.

സഭയുടെ സുവർണ്ണജൂബിലി സ്മാരകമായി സമാരംഭിച്ചതാണ് ഈ സ്ഥാപനം.

8. സെൻറ് തോമസ് തൃണിനെയ്ത്തു ശാല മൂക്കന്നൂർ

ഉല്ലാദനത്തോടൊപ്പം പരിശീലനം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമാണ്. പത്തു തൊഴിലാളികൾക്ക് ഇവിടെ തൊഴിൽ സൗകര്യം ഉണ്ട്. പലതരം തൃണികൾ ഇവിടെ നെയ്തു വരുന്നു. ഓർഡർ അനുസരിച്ചാണ് ഉല്പാദനം.

9. ഗ്രാമീണ കേന്ദ്ര ഗ്രന്ഥാലയം, മൂക്കന്നൂർ

ഗ്രാമവാസികളുടെ വിജ്ഞാനവർദ്ധനവിനും മാനസികോല്ലാസത്തിനും ഉപകരിക്കുന്ന അയ്യായിരത്തിൽപ്പരം സദ്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിതരണത്തിനു സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു നല്ല ഗ്രന്ഥശാലയാണിത്.

10. ലഘുനികേഷപ പദ്യതി, മൂക്കന്നൂർ

ജനങ്ങളിൽ മിതവ്യയശീലവും മിച്ചസമ്പാദ്യമനോഭാവവും വളർത്തുന്നതിനും അപ്രതീക്ഷിതമായി നേരിടുന്ന സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടു തരണം ചെയ്യാൻ സഹായിക്കുന്നതിനുമായി മൂക്കന്നൂർ ചെറുപ്പശ്ചാശ്രമത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ലഘുസമ്പാദ്യപദ്ധതിയിൽ നൂറിൽപ്പരം അംഗങ്ങൾ സഹകരിക്കുന്നുണ്ട്.

11. ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സ്, മൂക്കന്നൂർ

മൂക്കന്നൂർ പ്രദേശത്തിന്റെ വ്യാപാര-വ്യാവസായിക വികസനം ലക്ഷ്യമാക്കി മൂക്കന്നൂർ ആശുപത്രിയുടെ പുരോഭാഗത്തു് വിപുലമായ വ്യാപാരസൗകര്യങ്ങളോടു കൂടിയ ഒരു ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സ് നിർമ്മിച്ച് പൊതുജനോപകാരപ്രദമാം വണ്ണം ക്രമീകരിച്ചു നൽകിയിരിക്കുന്നു.

12. എസ്. എച്ച്. ഓർഫണേജ് ഡിപ്പോ എറണാകുളം

മുക്കന്നൂർ ബാലനഗർ ഓർഫണേജിന്റെ ദൈനംദിന ചെലവുകൾക്കുള്ള ഒരു വരുമാനമാർഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ ഒരു അനുബന്ധസ്ഥാപനമായി എറണാകുളം ബ്രോഡ്വേയിൽ അതിരൂപത സംഭാവനചെയ്ത സ്ഥലത്തുള്ള കെട്ടിടത്തിൽ ഈ ഡിപ്പോ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. ഈയടുത്ത കാലത്ത് ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനം വിപുലീകരിച്ച കൂടുതൽ ആധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഭക്തസാമഗ്രികളും കൗതുകവസ്തുക്കളും മറ്റും സംഭരിച്ചു പ്രദർശിപ്പിച്ചു ഡിപ്പോ വളരെ ആകർഷകമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

III ചെറുപുഷ്പ യോഗാർത്ഥി ഭവനം മുക്കന്നൂർ

മുക്കന്നൂർ സി.എസ്.ററി. മാതൃഭവനത്തോടുചേർന്നു യോഗാർത്ഥിഭവനം നടന്നുവരുന്നു. ഈ ഭവനത്തിൽ 25-ൽപരം യോഗാർത്ഥികൾ പ്രാരംഭപരിശീലനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകം ബ്രദർ റെക്ടറും മറ്റും ഇവിടെ ഉണ്ട്. സഭയിൽ ചേരാൻ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന, എസ്. എസ്. എൽ. സി.യോ ഉയർന്ന പരീക്ഷയോ പാസ്സായിട്ടുള്ള ത്യാഗസന്നദ്ധരായ കുട്ടികളെ നിഷ്കൃഷ്ടമായ നിരീക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കുശേഷം യോഗാർത്ഥികളായി ഇവിടെ സ്വീകരിക്കുന്നു. പ്രാരംഭ പരിശീലനം കഴിഞ്ഞു യോഗ്യരായവരെ നൊവീഷ്യേറ്ററ് ഭവനത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു.

IV ചെറുപുഷ്പ ദേവാലയം, മുക്കന്നൂർ

മുക്കന്നൂർ ആശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ച് ബ്രഹ്മാണ്ഡമനോഹരമായ ചെറുപുഷ്പ ദേവാലയം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. 1984-ൽ ആണ് ഈ ദേവാലയം ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയിൽ പുതുക്കി പണി കഴിച്ചത്.

കേരളത്തിലെ പ്രസിദ്ധമായ ആദ്യകാല ചെറുപുഷ്പ തീർത്ഥകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് മുക്കന്നൂർ ചെറുപുഷ്പ ദേവാലയം. 1925-ൽ ആണ് ഇവിടെ ദേവാലയം ആരംഭിച്ചത്.

ദേവാലയത്തിന് തൊട്ടു ദക്ഷിണപാർശ്വത്തിലായി സ്ഥിതിത്തെയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

V ജോസഗിരി ആശ്രമം, അട്ടാറ

ആശ്രമം വകയായി വിസ്കൃതമായ ഒരു റബ്ബർ എസ്റ്റേറ്റ് ആണ്. ഇതിന്റെ ആദായവും മൂക്കന്നൂർ എസ്. എച്ച്. ഓർ ഫണേജിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കായിട്ടാണ് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ധാരാളം പേർക്ക് കാർഷികരംഗത്തു് തൊഴിൽ ലഭ്യമാക്കുവാൻ ഇവിടത്തെ എസ്റ്റേറ്റ് പ്രവർത്തനം വഴി സാധിക്കുന്നുണ്ട്.

ആശ്രമത്തോടു ചേർന്ന് ഒരു ദേവാലയവും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.

VI ചെറുപുഷ്പാശ്രമം, മാനന്തവാടി

ഇതു് സി. എസ്. റി. സഭയുടെ നൊവീഷ്യേറ്റ് ഹൗസ് കൂടിയാണ്. രണ്ടാം വർഷക്കാരായ നവസന്നയാസികൾ ഇവിടെയാണ് സന്നയാസ പരിശീലനം നേടുന്നത്. ഇപ്പോൾ 7 പേർ ഇവിടെ പരിശീലനത്തിലുണ്ട്.

ഈ ആശ്രമത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ലിറ്ററിൽ ഫുൾവർ ഇൻഡസ്ത്രിയൽ ട്രീനിംഗ് സെന്റർ എന്ന പേരിൽ 1984 മുതൽ ഒരു ഐ. റി. സി. യും നടത്തുന്നുണ്ട്. ഗവൺമെന്റ് അംഗീകാരത്തോടു കൂടി വ്യവസ്ഥാപിതമായ രീതിയിൽ നടത്തുന്ന ഈ സെന്ററിൽ അഞ്ച് ട്രേഡുകളിൽ പരിശീലനം നൽകുന്നുണ്ട്. ആറു ജീവനക്കാരും നൂററിനാലുതു വിദ്യാർത്ഥികളും ഇപ്പോൾ ഇവിടെയുണ്ട്.

ആശ്രമകാര്യങ്ങളും നവസന്നയാസപരിശീലനവും ഐ. റി. സി. യുടെ ഭരണവും നിർവഹിക്കുന്നതിനു് സൂപ്പീരിയറും അസി. സൂപ്പീരിയറും റെക്ടറും പ്രിൻസിപ്പലുമായി സഹോദരന്മാർ നിയുക്തരായിട്ടുണ്ട്.

VII മേരിഗിരി ആശ്രമം, കുട്ടുമുഖം-കണ്ണൂർ

തലശ്ശേരി രൂപതാതിർത്തിയിൽപ്പെട്ട ഈ ആശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ദേവാലയത്തിൽ വ്യാഴാഴ്ചതോറും വി. കർബാനയുടെ പൊതു ആരാധന നടത്തിവരുന്നു.

മേരിഗിരി വെൽഫെയർ സെൻറർ എന്ന പേരിൽ ഇവിടെ ഒരു ഐ. റി. സി. യും നടത്തുന്നുണ്ട്. 1987-ൽ ആണ് ഐ. റി. സി. തുടങ്ങിയത്. രണ്ടു ട്രേഡുകളിലായി 80-ൽ പരം കുട്ടികൾ ഇവിടെ പരിശീലനം നടത്തിവരുന്നു. ഏഴ് സ്റ്റാഫ്ഗോളുകളുണ്ട്.

ഇതിനു പുറമെ മേരിഗിരി ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സുപ്പീരിയർക്കു പുറമെ ഐ. റി. സി. പ്രിൻസിപ്പലായും ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായും സഹോദരന്മാർ ഇവിടെ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

**VIII സെൻറ് സററീഫൻസ് ആശ്രമം
മത്തുക്കൽ-ചെമ്പ്**

ചെറുപുഷ്പസഭയുടെ രണ്ടാമത്തെ ആശ്രമമാണ് ചെമ്പ് മത്തുക്കൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന ഈ ആശ്രമം.

ആശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു ദേവാലയമുണ്ട്.

ആശ്രമംഗങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ചെമ്പ് അങ്ങാടിയിൽ നിന്നു പടിഞ്ഞാറേ കായൽത്തീരം വരെ ഒരു റോഡു തീർത്തു വാഹനഗതാഗതയോഗ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ബാലസദൻ എന്ന പേരിൽ ഇവിടെ ഒരു ഓർഫനേജും ഉണ്ട്. എൽ. പി., യു. പി. സ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്ന അൻപതോളം കുട്ടികൾ ഇവിടത്തെ അന്തേവാസികളാണ്. ഇവരുടെ എല്ലാ ചെലവുകളും സ്ഥാപനം തന്നെ വഹിച്ചുവരുന്നു.

ഒരു കാർപ്പൻറി സ്കൂളും ഇവിടെ ആരംഭിച്ചതിലായിട്ടുണ്ട്. മരപ്പണിയിൽ താല്പര്യമുള്ളവരും ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയില്ലാത്തവരുമായ കുട്ടികളെ പലതരം മരപ്പണികൾ പരിശീലിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ സാങ്കേതികസ്ഥാപനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

IX ചെറുപുഷ്പപാശ്രമം, പുത്തൻകുരിശ്

ഇതു സഭയുടെ നൊവീഷ്യേറ്റ് ഭവനംകൂടിയാണ്. ഒന്നാം വർഷക്കാരായ 13 പേർ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പരിശീലനം നേടുന്നു.

ഇവിടെ ആശ്രമക്കെട്ടിടം വിപുലപ്പെടുത്തുകയും ഒരു പാപ്പൽ പുതുതായി നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നവസന്നയാസ ഭവനത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്ക് കുറെ നെൽപ്പാടങ്ങളും വാങ്ങിച്ചു.

ലിസ്യനഗർ ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്നപേരിൽ 1991-ൽ ഇവിടെ ഒരു ഐ. റി. സി. യും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ മോട്ടോർ മെക്കാനിക്കൽ ട്രേഡിൽ 36 പേർ പരിശീലനം നടത്തുന്നുണ്ട്.

കൂടാതെ ആശ്രമത്തിന്റെ ചുമതലയിൽ എറണാകുളം അതിരൂപതയിൽപ്പെട്ട ഇടവകപ്പള്ളിയും നടത്തുന്നുണ്ട്.

ആശ്രമസൂപ്പീരിയറും നൊവീസ് മാസ്റ്ററും ഐ. റി. സി. പ്രിൻസിപ്പലുമായി സഹോദരന്മാർ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ഉദ്ദേശം 29 ഏക്കർ വരുന്ന ഭൂസ്വത്തു് ഇപ്പോൾ ആശ്രമത്തിനുണ്ട്.

X സെൻറ് അഗസ്റ്റിൻസ് ആശ്രമം പള്ളുരുത്തി

പള്ളുരുത്തി ഇടവകയിൽപ്പെട്ട വടശ്ശേരി കുടുംബം സംഭാവന ചെയ്ത സ്ഥലത്താണ് ഈ ആശ്രമം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

'സെൻറ് പോൾസ് ട്രീനിംഗ് സെൻറർ കം ഓട്ടോമൊബൈൽ വർക്ക് ഷോപ്പ്' എന്ന സ്ഥാപനവും ഇവിടെ നടത്തി വരുന്നു. കട്ടികൾ വർക്കുഷോപ്പ് പ്രവർത്തനം പരിശീലിക്കുന്നതിനായി ഇവിടെ വരുന്നുണ്ട്. 1981-ലാണ് ഈ ആശ്രമം നിലവിൽ വന്നതു്.

XI പുഷ്പസഭൻ, തൃക്കാക്കര

ആദ്യ പ്രതം സ്വീകരിച്ച ജൂനിയർ ബ്രദേഴ്സിനു് ആധ്യാത്മികവിഷയങ്ങളിൽ ഉപരിപരിശീലനം നേടുന്നതിനും ഉന്നത കലാലയ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന പഠനഗൃഹമാണിതു്. കൂടുതൽ പേർക്കു താമസസൗകര്യമുള്ള ആശ്രമമന്ദിരവും പ്രാർത്ഥനാലയവും ഇവിടെ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിദഗ്ദ്ധരായ സീനിയർ ബ്രദർമാർ റെക്ടറായും ബർ സാരായും വൈസ് റെക്ടറായും ഇവിടെ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

17 ജൂണിയർ ബ്രദേഴ്സ് ഇവിടെ താമസിച്ച് കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിവരുന്നു.

XII ഞാറുക്കുററററ ആശ്രമം

കോതമംഗലം രൂപതയിൽ മുതലക്കോടം ഇടവകയിൽ പെട്ട ഞാറുക്കുറററ എന്ന സ്ഥലത്തു് സി. എസ്. റററ. സഭയുടെ ഒരു ആശ്രമവും അനൗപചാരിക (Non-formal) ഐ. റററ. സി.യു. നിർമ്മാണഘട്ടത്തിലായിരിക്കുന്നു.

ഉത്തരേന്ത്യൻ മിഷൻരൂപതകളിൽ

XIII ററററററററററ മിഷൻ ഹൗസ്

ആസ്സാം സംസ്ഥാനത്തു് ഡിഹു രൂപതയിൽപ്പെട്ട കെരോണിഗവോൺ (Kerony gaon) എന്ന സ്ഥലത്തു് 1991-ൽ സ്ഥാപിതം. സി. എസ്. റററ. സഭ നടത്തുന്ന ഉത്തരേന്ത്യൻ മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുകയും ഏകോപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മേഖലാ ഭവനമാണു്. പരിചയ സമ്പന്നരും പക്ഷമതിയുമായ ബ്രദർ ഫിലിപ്പ് മൂലൻ റററററററററ സൂപ്പീരിയറായി സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

‘സെൻറ’ തെരേസാസ് വൊക്കേഷണൽ ട്രെയിനിംഗ് സെൻറർ’ എന്നപേരിൽ 1991-ൽ ഇവിടെ ഒരു ഐ. റററ. സി. യു. പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. മരപ്പണിയിലും വെൽഡിംഗിലും ഓട്ടോ മൊബൈൽ, ഇലക്ട്രീഷ്യൻ എന്നീ ട്രേഡുകളിലും വിദ്യാഭ്യാസം കുറഞ്ഞ കുട്ടികൾക്കു് ഇവിടെ അനൗപചാരിക (Non-formal) പരിശീലനം നൽകി വരുന്നു.

XIV ലിസ്യു ഭവൻ, കാവുരി പഹാർ

ആസാം സ്റ്റേറ്റിൽ ഡിഹു രൂപതയിൽപ്പെട്ട കാവുരി പഹാറിൽ നാട്ടുകാർ സംഭാവനചെയ്ത സ്ഥലത്തു് ഈ ആശ്രമം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. 1986-ൽ ആണു് ഈ ആശ്രമസ്ഥാപനം നടന്നതു്. അതേ വർഷംതന്നെ ഇവിടെ ഹോസ്റ്റൽ സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളും ആരംഭിച്ചു.

സെൻറ് തെരേസാസ് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ വിദ്യാലയത്തിൽ 150-ൽപരം കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരവികസിത ഗിരിവർഗ്ഗമേഖലയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് പ്രസ്താവർഹമായ ഒരു നേട്ടം തന്നെയാണ്.

**XV പുഷ്പഗിരി ആശ്രമം
ജോലുക്കി-നാഗാലാൻഡ്**

നാഗാലാൻഡിൽ കൊഹിമാ രൂപതയിലാണ് ജോലുക്കി പുഷ്പഗിരി ആശ്രമം. 1986-ലാണ് ഈ സ്ഥാപനം ഉടലെടുത്തത്.

സി. എസ്. റി. സോഷ്യൽ വെൽഫെയർ സെൻറർ എന്ന പേരിൽ 1986-ൽത്തന്നെ ഇവിടെ ഒരു ഐ.റി.സി.കും തുടക്കം കുറിച്ചു. ഫാമിംഗ്, കാർപ്പെൻറി, വെൽഡിംഗ് എന്നീ ട്രേഡുകളിൽ ഇവിടെ പാവപ്പെട്ട കുട്ടികൾക്കു പരിശീലനം നൽകിവരുന്നു. പരിശീലനത്തിന് എടുക്കുന്നവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയോ പ്രായപരിധിയോ നിർബന്ധിതമല്ല.

XVI സേവാസഭൻ, തപയ്ത്തെങ്ങാടായി

മണിപ്പൂർ സ്റ്റേറ്റിൽ ഇംഫാൽ രൂപതയിൽപ്പെട്ട തപയ്ത്തെങ്ങാടായി എന്ന സ്ഥലത്തു് 1988-ൽ ഈ ആശ്രമം നിലവിൽ വന്നു. അതേവർഷംതന്നെ ആശ്രമത്തോടുചേർന്ന് സെൻറ് തെരേസാസ് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളും സ്ഥാപിതമായി. 350 വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇവിടെ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. 10 സ്റ്റാഫ് അംഗങ്ങളും ഉണ്ട്. നല്ല നിലയിൽ ഒരു ഐ. റി. സി.യും ബോർഡിംഗും പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

**XVII സെൻറ് പോൾസ് സ്കൂൾ
ഗാംഗ്യാൽ-ജമ്മു**

ജമ്മു-കാശ്മീർ സംസ്ഥാനത്തു് ജമ്മുവിൽ ഗാംഗ്യാലിൽ 1991-ൽ സി. എസ്. റി. സഭ വകയായി ഈ സ്ഥാപനം ആരംഭിച്ചു. സി.എസ്.റി. ബ്രദേഴ്സിന്റെ പൂർണ്ണ ചുമതലയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഈ വിദ്യാലയത്തിൽ 150 കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. അഞ്ച് അദ്ധ്യാപകരും ഉണ്ട്.

സി. എസ്. റി. സഭ മിഷൻകേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായ മിഷൻപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പുറമേ സാക്ഷരതാപ്രചാരണം, തൊഴിൽപരിശീലനം, ആരോഗ്യപരിപാലനം, ഗ്രാമശുചീകരണം, സാമൂഹ്യവികസനം മുതലായ പരിപാടികളിലും

മുൻപെട്ടിരിക്കുന്നു. സഭയുടെ ഈവക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കെല്ലാം ഡി.എം. കോഫിമ, ഇംഫാൽ, ജമ്മു-കാശ്മീർ രൂപതകളിലെ അഭിവന്ദ്യ മെത്രാന്മാരുടെയും ഇതര വൈദികനേതൃത്വത്തിന്റെയും അകമഴിഞ്ഞ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും സഹായസഹകരണങ്ങളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുതയും നന്ദിപൂർവ്വം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇതരമേഖലകളിൽ

എറണാകുളം ആർച്ച്ബിഷപ്പ്സ് ഹൗസിൽ

സി. എസ്. റി. സഭയിലെ ഒരു സീനിയർ ബ്രദറായ അസ്സീസി സഹോദരൻ എറണാകുളം അതിമെത്രാസന മന്ദിരത്തിൽ നോട്ടറിയായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നു. മൂക്കന്നൂർ അനാഥശാല ഡിപ്ലോയുടെ ഡയറക്ടറും കൂടിയാണദ്ദേഹം.

ഉപരിപഠനത്തിൽ

സി.എസ്.റി. സഭാംഗങ്ങളായ നാലു സഹോദരന്മാർ റോമിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തുന്നുണ്ട്. അവരുടെ സൗകര്യർത്ഥം കോൺഗ്രിഗേഷൻ ഓഫ് സെൻറ് തെരേസ് എന്ന പേരിൽ റോമിൽ സഭവകയായി 1992-ൽ ഒരു ആശ്രമവും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കൂടാതെ ബാംഗ്ലൂരിൽ വിവിധ പഠനകോഴ്സുകളിലായി അഞ്ചു സഹോദരന്മാരും മദ്രാസിൽ ഒരാളും ഉപരിപഠനത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വൈദിക ശുശ്രൂഷകർ

വിഭജനശേഷം സഭാംഗങ്ങളുടെ ആധ്യാത്മികാവശ്യങ്ങൾക്കും വൈദികശുശ്രൂഷകൾക്കും ആശ്രമങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അതതു രൂപതകളിൽപ്പെട്ട വൈദികർക്കു പുറമേ വിൻസെൻഷ്യൻ സഭയിലെയും സി.എം.ഐ. സഭയിലെയും മറ്റും വൈദികരുടെ സേവനം നിർല്ലോഭമായി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുത അത്യന്തം അഭിമാനകരവും ശ്രദ്ധേയവുമായ ഒരു ആധ്യാത്മിക സഹായസഹകരണമായി സഭാംഗങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നു. യഥാസമയം വൈദികരുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും ശുശ്രൂഷാദികളും ലഭിക്കാതുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും അസൗകര്യവും സി. എസ്. റി. സഭയ്ക്ക്, വിഭജനശേഷം ഇന്നോളം ഒരിക്കലും ഒരിടത്തും അനുഭവപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് സഭാംഗങ്ങൾ കൃതജ്ഞതയോടും പാരിതാർത്ഥ്യത്തോടും കൂടി അനുസ്മരിക്കുന്നു.

Vertical red stamp or text on the right edge, possibly a library or archival mark.

DVK Library

* 1 1 0 6 2 5 3 4 *

K87 K132

സി.എസ്.പി സഭാചരിത്രം

